

ספר המצוות הקצרים

זהם מצוות התורה הנוהגות בזמן הזה למרן ה"חפץ חיים" זצ"ל.

"קוה אל ה' " מאמרי חז"ל נלהבים וכן פסוקי בטחון לכל עת ולכל צרה שלא תבוא.

הדרכה מיוחדת לגרוש לגרושה לרווק ולרווקה. וכן מציאת הזיווג וכן העצות והתפילות מאת אור העולם רבנו נחמן מברסלב זצ"ל.

כל זה ליקטתי בחמלת ה' עלי בזכות נשמות ישראל. ידידיה בן שרה.

ניתן להשיג עותקים נוספים של הספר

בכתובת:

רמות פולין 52/27

ירושלים

טל: 5860647

אלה יעמדו על הברכה ולישועה ולזיווג

שטרית בנימין ובני ביתו
אפרים בן צבי וביתו ביתו
אברהם בן מיסיה
סויסה יעלה
אלבו צמח אלן ויעלה ובני ביתם
אורן עמית ואפרת ובני ביתם
אברהם בן מוניק
יחיאל משה בן יהודית
איריס בת יהודית
אורלי בת יהודית
חננאל בן מיכל
ר' דוד בר ששת ודבורה וב"ב
הרב יחיאל דורי ובני ביתו
נפתלי רן ואשתו
יעקב ושושנה חוג'ה
לישועה: שרה בת דינה
אהרון ודינה בר ששת טלי נדב
סיגלית ועינת בני דינה
סיגלית זכאים וילדיה
איריס בת מרסל לישועה וזיווג
משה בן מסעודה דהאן וב"ב

ישיבת "חכמת שלמה" בראשות
הרב הקר מרדכי דהאן שליט"א

לע"נ: אסתר בת חורדה ז"ל
לטיפה בת גורג'יה ז"ל
דינה בת סרח ז"ל
רחמים בן שרה ז"ל
שרה בת לונה ז"ל
יהודה בן אסתר ז"ל
אדמונד בן רבקה ז"ל
ג'ורג' בן לולו ז"ל

הרב ידידיה בן שרה מיכל וילדיהם
חזוה בת אסתר אלין ושלמה בני חדוה
רחמים בן מלכה
רונו בן מרים
אמיר בן חוה
יעקב בן שקרי
מרים בת שרה ובני ביתה
מנחם בן שרה ובני ביתו
יצחק בן שרה
שולה בת שרה ובני ביתה
שלמה ומרים מזל-טרים וילדיהם:
ז'אן, אליהו, ליאור, ליאורה, שי, מאיר.
שרה חזיזה ומשפחתה
נתן בן גרציה
מאיר ואודליה ממך וילדיהם
אורן וטלי
דוד ורותי דודן וילדיהם
משה וזוהרה האוזי וילדיהם
יעקב בן זוהרה
מרדכי בן זוהרה
משה ומרים וילדיהם
טל עליזה ובעלה
פרשה אברהם ואשתו
סרור שמעון ולאה וילדיהם
יצחק ומרגלית אלישר וילדיהם
ארז, קרן וזוהר בני מרגלית
אשכנזי יצחק ואסתר והלן
ידעי חיים ורומיה
הכט יהודה ובני ביתם
בן דוד דוד ומירה וילדיהם
נעים צביה ובני ביתה
אושרת, אביבה, אורית ועדי בני רומיה
בר לביא חיים ובני ביתו
גייסל עזיזה בת סעדה
ויקטוריה חיה בת רגינה

קורא יקר (קראה יקרה) לפניך לקט מיחד לרנן לרנקה לגרוש לגרושה. נושא שאפשר להגדירו עזוב (ואולי גם מזנח..). ולצערנו בנה הדור מכה רבה היא. הן גרושים וגרושות הן רננים (רננות שמתבגרים ולא מצאו זיווגם כראוי.

לכן קמתי בחמלת ה' עלי שנתן בלבי להשקיע לא מעט מחשבה והשתדלות כדי להועיל ולהאיר בנה הארח (ההנהגה הראויים). ובעיקר כי רב הגרושים והגרושות נתפסים לטעויות בנצל (הסבה העקרית היא שבטבע האנושי שרואה יותר את לקויי הזולת (אלו אצל עצמו רואה מעט מאד.. אם רואה..). וכשלא יסבירו לו האמת אני עם הזמן נשתרשים הטעויות ומעקמין את לבו (לכן עובר את ימי חייו בעצב מתמשך. והכתוב מכריז "ולישרי לב שמחה".) ודרך העצוב שנדמה לו שלבו ישר.. (לא מבין שהישר שם הוא אלכסוני.. (אין המקום להאריך כאן. גם בנושא הנזקקים והרננות שלא מוצאין זיווג, חשוב ביותר שידעו את דברי רבנו נחמן מברסלב בתמצית, הלכה למעשה וישתדלו בהתאם, ואז יצליחו בנדאי. (הנני להודיע כי כל איש או אישה שהתגרושו מחמת שהבן זוג לא רצה חיים של שמירת מצוות, דיעו שהקרבתם קרבן גדול לאלקים. וספק אם יש באדם מי שיעריך הקרבה כזו. אבל אלקים בשמים רואה הכל (הוא היודע ועד אינו מקפח שכר שום בריה. אין ספק שימינו רוממה להגן בעדכם ולחננכם ולהקים אתכם תקומה גדולה ולברך אתכם ברכה גדולה ורבה על נאמנותכם. אשריכם ואשרי חלקכם. (נהגם שקטו אני לעמתכם אבל נא גם אתם קראו בנה הספר ופמובא בזהר הקדוש שגם בסל של העני לפעמים ימצא דבר יקר ערך. ולסיים. תכן הספר.

1. הדרכה לגרושה. 2. הדרכה לרנקה ולגרושה. 3. הדרכה לכל אדם למצא רב כראוי ולהתרחק ממנהיגים של שקר. 4. הדרכה לגרוש. 5. כללי השתדלות לרנן וכן לגרוש לבדק ולבחור את בת הזוג הראויה לו. 6. "מציאת הזוג" - הדרכה (סכום העצות מאת רבנו נחמן מברסלב לזכות למציאת הזוג. 7. תפלות. 8. קונטרס 43 מאמרים יקרים ומיוחדים שיזכה האדם לבטח בה' בכל מצבי החיים בפרט בעת צרה. 9. 43 מקומות בתנ"ך פסוקי תפלה לאל ותברך שיזכה האדם לבטח בו תמיד. אמן. כה דברי המלקט המצפה לאל בתוך כל ישראל. ידידיה בן שרה.

הַדְרָכָה לַגְרוּשָׁה

צָרִיךְ שֶׁתִּדְעִי שֶׁעַם כָּל מָה שֶׁעֹבֵר עָלֶיךָ וּמָה שֶׁנֶּעֱשָׂה עִמָּךְ כַּעֲתָ, בְּאֵמֶת הַקְּבִי"ה עוֹשָׂה הַכֹּל לְטוֹבֶתְךָ וְאִפְלוּ שְׂאֵת רוּאָה שֶׁלֹּא הוֹלֵךְ לְךָ בְּחַיִּים.. וְאִכְזָבוֹת בְּשֵׁרְשֶׁרֶת.. וְכִמוּ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְאֱלֹקִים "כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עֲבֹרוּ". בְּפֶרֶט אַחַת שְׁחַיִּי הַנְּשׂוּאִין שֶׁלָּה נִשְׁבְּרוּ.. וְהִיא הִרְבָּה לְבַד עִם עֲצָמָה.. וּמִן הַסֵּתֶם עוֹבֵר מָה שֶׁעוֹבֵר (וְנִפְלוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת וּמִצְבֵי רוּחַ לֹא סִימְפִטִיִּים) וַיֵּשׁ דְּבָרִים שֶׁקָּשָׂה אֶפְלוּ לְהַסְבִּיר, עִם כָּל זֹאת דְּעִי, שֶׁאִפְשֶׁר לְהַתְגַּרֵּשׁ מִבֶּן אָדָם כִּי "בְּנֵי אָדָם טוֹבֶתֶם מוֹיֶעֱטָה וְחִרְפֶתֶם מְרֵבָה" (מֵאֲמַר חו"ל, אֶפְלוּ עַל נְדִיבֵי לֵב..). אֲבָל אֱלֹקִים לֹא גֵרֵשׁ אוֹתְךָ מִמֶּנּוּ. וְאִדְרָבָא כָּל מָה שֶׁעֹבֵר עָלֶיךָ וְעוֹבֵר עָלֶיךָ, הַכֹּל מִחֲמַת אֲהָבָה שֶׁהוּא יִתְבַּרֵךְ אוֹהֵב אוֹתְךָ בְּאֵמֶת.

רַק שְׂאֵנוּ לֹא מְבִינִים אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּכַתּוּב "מֵאֵד עִמְקוֹ מִחֻשְׁבוֹתֶיךָ..". אֱלֹקִים לְבַדּוֹ מְזוּג אֶת כָּל הַזְּוֹגִים... בְּכַתּוּב "מָה' אִשָּׁה לְאִישׁ" וּמִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּעֲצָמוֹ הָיוּ גַם הַגְרוּשִׁין שֶׁלְּךָ. וְאֱלֹקִים לֹא עוֹשָׂה שׁוֹם דְּבַר סֵתֶם. שֶׁהָרִי הוּא יִתְבַּרֵךְ מִשְׁגִּיחַ בְּאֶפְן גְּמוּר לְפֶרֶטִי פְּרִטִים.. וּמִנִּיעַ כָּל תְּנוּעָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, כָּל הַצְּלָחָה, כָּל כְּשָׁלוֹן, וְהוּא יִתְבַּרֵךְ בְּאֵמֶת מְכִיר וַיּוֹדַע לִבָּב בְּנֵי הָאָדָם כָּלֶם כְּכַתּוּב "הַיּוֹצֵר יַחַד לֶבָם הַמְבִיֵן אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם" וְאֱלֹקִים מִבִּין אוֹתְךָ יוֹתֵר מִמֶּךָ בְּעֲצָמְךָ. וְהוּא יִתְבַּרֵךְ לֹא מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ לְהַבִּין יוֹתֵר מִמָּה שְׂאֵת יְכוּלָה. רַק רְצוֹנוֹ מִמֶּךָ (עַל כָּל מָה שֶׁהִיא) בְּמִקּוֹם לְשַׁקֵּעַ בְּמִחְשְׁבוֹת שְׂמֵבִיאִים דְּכִדּוּן

הרוח, שתשימי לב שכל מה שכאב לך (מבעלך לשעבר, וכן מכל אדם בעבר ובהווה) רצונו ממך שתאמיני באמונה שלמה שאת אותם כאבים את בעצמך הכאבת לאחרים. כי דרך האדם לראות ולהרגיש היטב מה שמכאיבים לו, אבל מה שהוא עצמו מכאיב, אינו מרגיש כראוי או (נועל פי רב זה כן) אינו יודע כלל. כגון הפעסן נדמה לו תמיד שבני אדם נורא מרגיזים (ולא שת לבו שבעצם מה שאני משדר אני מקבל חזרה) למשל עשו הרשע תמיד האשים את יעקב אחיו שהוא רמאי (ומן הסתם טען עוד טענות, כדרך הרשעים שפותחים פה גדול על הצדיקים). והתורה מעידה **"ויעקב איש תם יושב אהלים"** (והכתוב מכריז **"תתן אמת ליעקב"** שהקב"ה חנן את יעקב אבינו ע"ה במדת האמת יותר מכלם).

ודעי, שהיצר הרע מכניס מחשבות רעות רבות בבני אדם (כלם) להאשים ולהאשים.. ואחר כך מביא את האדם למסקנה: תראה איך לא הולך לך.. בפרט גרושה שאצלה מתגברים כל מיני מחשבות רעות ודאגות וחששות.

כי איש ואשתו שחיים בשלום, שכנה שרויה ביניהם. וכשלהפך אז הכתוב מכריז **"לא טוב היות האדם לבדו"** ושלמה המלך עליו השלום כתב **"טובים השנים מן האחד"**. אין ספק שהנסיון שלך קשה במיוחד (הרבה יותר משאר בני אדם).

אבל חשוב לזכר מה שאמרו חז"ל הקדושים שהקב"ה מקדים תרופה לכל מכה. לכל נסיון בחיים, הקב"ה שולח את הכח להתמודד בהתאם. גם אם נפל האדם לאן שנפל ואפלו שנסה לקום ולשקם את עצמו ולא הלך לו, בכל זאת **"ואתה מרום לעולם ה' "**. עדין עדין

אתה חי כי יש רצון לאלקים במציאותך.. יש משהו טוב ויפה באפי שלך שאין אותו בשום אדם. כפתוב "שחכה אני ונאנה". (ושלמה המלך שהיה חכם מפל אדם, ונדאי הפיר כל נפש מישראל והגדיר שכל השחרות לא מכסה על היפי והחן שטמון בכל יהודי) ואת בכלל בנות ישראל הקדושים אשר בהם בחר ה'. ואמרו חז"ל **"בנות ישראל נאות הן, אלא שהעניות מנוולתן"**. ובאמת כל מה שעברת עד הנה, יש לאלקים מחשבות עמקות בכל מה שהיה אתך.. ואף על פי שאין אנו יודעים מחשבותיו ותבניתך, כפתוב **"רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום"**. אבל כבר פתוב **"סוד ה' ליראיו"** ללמדנו שליראיו הוא מגלה.

לכן דעי שהפתרון לכל בעיות החיים (ותהיינה אשר תהיינה) הוא לשמע לקול החכמים האמתיים. והעקר בדורות הללו, לשמע לרבי נחמן מברסלב, אשר באמצעות ספריו ותלמידיו שבזה הדור, יכל כל אחד מישראל לקום ולעלות. ואפלו מי שנפל מהתורה ונתרחק ביותר, ומתקיים בו **"תעיתי בשה אובד"** והוא לא רואה שום מוצא.. שום פתח.. שום אור בקצה המנהרה, והוא מתפלל ומתפלל ולא נענה.. אבל באמת תקנתו היא שיבטל שכלו לצדיק האמת הינו לרבנו נחמן מברסלב (לספריו ותלמידיו). ולבטח תקיים גם בו **"פי הצלת נפשי משאול תחתייה"**. לכן הנני ללקט לך כמה מדבריו של אותו צדיק להדריךך בדרך ישרה שתועילי לעצמך באמת. וכשתשתדלי אחרי הצדיק הזה אזי תראי איך שכל הירידות שלך תתפכו לעליה. כפתוב **"קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'"** שהפתוב מלמדנו שכשתקוה אל ה', אזי לבך יתחזק ויתאמץ, אבל דע שאחרי כן יש נסיונות ונפילות שוב

שוב, אבל עליך מטל רק לחזור ולקוות לאל יתברך. כי
באמת כל הצרות שעובר האדם הם מן השמים כדי
לרמוז לו לתקן עצמו באותם ענינים. וכן כדי לכפר
עוונותיו. וכשאדם נכנע לאלקים ומתודה אזי לא צריך
לשלח לו יסורים כאלו.

וכתב רבנו נחמן מברסלב "הקב"ה מתפיס על ידי
חדי" לכן חשוב לך שתסעי לציון רבי שמעון בר יוחאי
במירוץ או לציון רבנו נחמן באמן ותתני שם צדקה
ואחר כך תקראי "תקון הכללי" ותתנדי לפני הצדיק
ותספרי כל מה שעבר עליך כל החטאים והעוונות שהיו
מה שאת זוכרת (ויכדאי להסתייע בודוי מפרט וכן
שתכניי רשימה כי ה' יתברך רוצה מהאדם שישתדל
כפי יכלתו בלבד) וכן תספרי כל מה שעובר עליך עכשו.
ומה שלוחץ לך בלב. ואחר כך תאמרי אדונינו רבי
שמעון (ואם את באמן תאמרי אדונינו רבנו נחמן) עמד
עלי בתפלה לה' שיברר לי דרך ישרה מעכשו. וכן
תבקשי מהצדיק שיתפלל עליך לפני ה' שתזכי לתקומה
מעכשו ושתזכי לבנות בית נאמן בישראל. והי הטוב
יזוין תחנתך. ודעי שהצדיק הגדול בעצמו עולה
ומתודה בשבילך כלפי הקב"ה שישלח לך ויאיר לך
הדרך הנכונה להלך כי ה' יתברך שומע מי שמתחנן
בפרט כשאדם סובל הרבה ובא לפניו יתברך ואומר לו
"רבש"ע לא מגיע לי כלום.. רק עשה עמי בחסד חנם..
כי רב חסד אתה".." ונאמר "לב נשבר ונדפה אלהים לא
תבזה". ונאמר "קרוב ה' לנשברי לב ואת דכאי רוח
יושיע".

ותקבלי על עצמך לא להשבר משום דבר שיעבר עליך
בחיים. ומפל ירידה ונפילה תעשי התחלה חדשה. כי
מה שהיה היה.. העבר אין.. ואין שום טעם וסבה לאכל

את הלב מהעבר.. ואפלו שהתחלת מחדש ונכשלת שוב ושוב.. ואפלו שביום אחד החלטת להתחיל מחדש ושוב נפלת. ואפלו אלפי פעמים הן במחשבות רעות או דבורים רעים או מעשים רעים.. ואפלו עברות גמורות חס ושלום.. יהיה מה שיהיה, תמיד תמיד תעשי התחלה חדשה.. כי התשובה היא למעלה מהתורה. ועל כל העברות שבעולם יש תשובה. זו האמת לאמתה. כי רק השם יתברך לבדו יודע תקף היצר של כל אחד ואחד, בפרט בדורות הללו שהנסיונות קשים והלבבות חלשים.. ואפלו מי שרוצה להתקרב לה' באמת, גם עליו עוברים נפילות שאת לא מתארת. ורק הקב"ה יודע את יצרנו.. ואם ישתדל האדם אחריו יתברך מחדש תמיד, יהיה מה שיהיה, יצא מאפילה לאורה כי ה' יתברך מלא רחמים. והוא יתברך אוהב אמנם את המשפט (ולכן עובר עלינו מה שעובר) אבל הוא אוהב את בני ישראל יותר מהמשפט. היינו לרחם עליהם ולסלח להם.

לכן מהיום תקבלי על עצמך להתגבר ולהתחיל מחדש מול כל מחשבה רעה מול כל מה שמכביד על לבך, מול כל נפילה, ותפרשי את לבך לאלקים כמו שאת מדברת עם חברה טובה שקרובה לך.. ותאמיני שהוא יתברך שומע תפלתך תמיד.. ושום דבור ממך אליו לא נאבד.. שום רצון טוב.. כי באמת כל דבור ודבור שלך עושה רשם גדול בשמים.. למרות שאת לא רואה כן, וזכרי שבנין מפאר, עד שנבנה, היה הרבה רעש ולכלוך, טיט, חפירות.. וסוף כל סוף יצטרפו כל תפלותיך והשתדלותך אחריו ויכמרו רחמיו עליך ויהפך פניו אליך וירחם עליך וישיעך במה שאת צריכה להושע בלי שום ספק.

ואם יבואו לך כל מיני מחשבות לבלבל או להכניס דבאון וכו' שימי לב מצדך להסיח דעתך מהמחשבות הללו. ותעשי את עצמך פשוכת לגמרי.. ולעשות את עצמך כאלו אינך יודעת מאלו הרעיונות עתה כלל.. ואפלו שהמחשבות הרעות באין שוב ושוב (שלא טוב לך.. איך סבלת.. מה יהיה.. איך התניחו אלך לא טוב.. וכבר התפללת ולא עזר.. ואיך עם עצמך קשה.. ואיך קשה עם בני הבית וכו' וכו')

דעי אחותי היקרה, **שעם כל אדם זה פך** .. ואין אדם אחד בעולם שלא עובר עליו יסורים רבים ודאגות משנות ומחשבות רבות כנ"ל.. כי העצבות באה לבד (בלי הזמנה).. - את הי חזקה בדעתך פעמוד ברזל וכחומת נחשת למשך עצמך אל השמחה... גם בכל הדחקות והיסורים.. יהיה מה שיהיה - **כי "חסדי ה' לא תמו לא פלו רחמיו"** ותפני לאלקים שהוא **"גולה עמקות מיני חשך"** ותאמיני ברבי נחמן שאמר (גם על כל מה שעובר עליך) **"יש ענין שיתהפך הכל לטובה"** כי האדם בא בשביל זה לעולם.. שיעבר עליו מה שיעבר (כפי שאת רואה בעצמך) וצריך להיות חזק בצור (סלע) לקוות ולצפות ולנחל לה, ולא יתאש מן הרחמים בשום אופן. כי כל מלה שאת מתפללת בונה את בנין ישועתך. ותאמיני שכל מה שעבר עליך הוא לטובה... וזכרי **"כי לא לנצח יריב ולא לעולם יטר"** וכן. **"לא כחטאנו עשה לנו ולא פעוונותינו גמל עלינו"** ולהאמין שכל מה שעובר עליו זה בעצם צמיחת קרן הישועה שלו.. ואפלו שלא רואה ולא מרגיש.. **קדם כל שיאמין**. ואחר כך יפקח ה' עיניו ויראה איך שהי יוציאו מכל מיני מחשפי החיים וינחהו באור החיים באמת.

ואם את רואה לפעמים שבכל זאת קשה לך.. ומעיק על
הלב שלך מועקה כבדה.. ואי אפשר לך כלל להתגבר אז
תאמרי לה:

"רבון העולמים רחום וחנון "ה' אלהי גדלת מאד"
ובדאי פנתך לטובה ולרחמים, אבל אין לי כח לקבל
רחמים כאלו.. ואני מתחננת ומבקשת ממך שתעורר
את רחמיך הגדולים ותתפלל עלי אתה יתברך בעצמך
עד שיגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמי במדת
החסד ובמדת הרחמים, כי זוהי גדלתך ותפארתך
שתשמע לקטנה כמוני היום.. והסר ממני כל מיני
עצבות ויגון ואנחה.. כל מיני פֶּעַס ומחשבות רעות
ודבורים רעים.. וחנני בטחון חזק ואמיץ בך ולשמח
נפשי בך ה' אלהי תקותי וישועתי.. ושמע תפילתי
ועשה בקשתי" (ותמשיכי לפרש לבך ותסימי

"לישועתך קיותי ה'" 101 פעמים. ואם קשה לך אז
10 פעמים. והי הטוב ישמע תפלתך, כי רבים רחמיו.

ותקבלי על עצמך לפרש שיחתך להי כל יום כמה דקות.
יהיה מה שיהיה. ואפלו יעבר עליך מה שיעבר, ואת
מנחת איפה שמנחת.. זכרי ש "ה' מוריש ומעשיר
משפיל אף מרום, מקים מעפר דל מאשפות ירים
אביון".. והוא יתברך "מוריד שאול ויעל".. הוא לבדו
מניע הכל. לגמרי לגמרי. הן ברוחני הן בגשמי.

ואמר רבי יוחנן: אפלו רשע גמור שמקוה להי חסד
יסובבנו. קל וחמר את, שאין את רשעה גמורה.. ויש בך
נקודות טובות ויקרות באפיך. שימי לב תמיד לזכר מה
שאמר רבנו נחמן מברסלב "מי שמושך את עצמו אל
הצער, הצער נמשך אחריו".. כי איפה שחושב האדם
שם הוא כלו.

וְאָפְלוּ הַחַזָּן שְׁקוּרָא בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת כְּשִׁמְגִיעַ
 לְקַלְלוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה צָרִיךְ שְׂיַמְהַר בְּקִרְיָתוֹ. וְכֵן
 אָמַר רַבִּי נַחֲמָן, שֶׁשֶּׁשׁ־אָדָם לּוֹמֵד בַּתּוֹרָה בַּדְּבָרִים הַרְעִים
 יִקְצַר וַיִּמְהַר. וְאִם בַּתּוֹרָה כֵּן, קַל וְחֹמֶר בְּעִנְיֵי הַחַיִּים
 שֶׁלֹּא כְּדָאֵי לְשִׁים לֵב כֹּל כֵּן לְרַע. וְזִכְרֵי שֶׁהַעֲצָבוֹת בָּאָה
 לְבַד. לְכֹל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם. וְהַשְׂמָחָה צָרִיךְ הַזְמָנָה
 וְהַשְׂתַּדְלוּת.

וְאָמַר רַבִּי נַחֲמָן שֶׁבַּתְחֵלָה צָרִיךְ כֹּל אָדָם לַעֲשׂוֹת אֶת
 עֲצָמוֹ שִׂמְחָה וְעַל יְדֵי זֶה יָבֹא אַחֵר כֵּן לְשִׂמְחָה בְּאַמֶּת.
 וְדַעֵי שֶׁהַשְׂמָחָה עַל יְדֵהּ זֹכָה הָאָדָם לְבְרִיאוֹת נִפְשׁוֹ וְגוֹפוֹ
 וְהִיא הַרְפוּאָה לְכֹל הַמַּחְלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם. וְעַל יְדֵהּ נִתְגַּלָּה
 כְּבוֹדוֹ שֶׁל הָאָדָם. וְעַל יְדֵהּ זֹכָה הָאָדָם לְהַנְהִיג אֶת
 מַחֲשַׁבְתּוֹ לְטוֹבָה.. וְזֹכָה לְסִבְלָנוֹת וְכוּ' וְכוּ'.
 לְכֵן אֶלְקֵט לְפָנֶיךָ הָעֲצוֹת הָעִקְרִיּוֹת שֶׁתִּזְכִּי לְשִׂמְחָה
 בְּאַמֶּת מִכֹּל מִצְבֵי הַחַיִּים. וְתִשְׁתַּדְּלֵי בָהֶן, וְהִי הַטוֹב
 יַחֲנֹנְךָ מְאֹד. אָמֵן.

1. לִתֵּן צְדָקָה בְּלֵב שָׁלֵם. (וְאָפְלוּ שְׂאִין לָךְ כֹּל כֵּן. תְּנִי
 מָה שְׂאֵפְשֶׁר לָךְ. גַּם דַּעֵי שֶׁלְעוֹדֵד וּלְפִיֵס אָדָם
 שֶׁמְרַגֵּשׁ רַע גַּם זֶה צְדָקָה עֲלִיוֹנָה מְאֹד).
2. אֲמִירַת פְּטוּם הַקְטָרֶת בְּכֹנֶנָה.
3. אֲכִילַת תְּמָרִים מִסִּיר מְדֻאָגָה.
4. הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיק. (הֵיִינוּ לְקֹרָא וְלִהְשַׁתְּדֵל בְּסִפְרֵי
 רַבְּנֵי נַחֲמָן מִבְּרַסְלָב וְכֵן לְשִׁמְעַע לְעֲצוֹת תַּלְמִידָיו
 שֶׁבָּזָה הַדּוֹר שֶׁמְגַלִּים עֲצוֹתָיו בְּדֶרֶךְ אֱמֶת. וְכֵן לְנִסְעַ
 לְקַבְּרוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּאַמֵּן) וְהִכִּי חָשׁוֹב לְהַפְיֵץ סִפְרֵיו
 וּמַעֲיִנוֹתָיו לְאַחֵרִים.
5. תִּשְׁמְרֵי עֲצָמְךָ וְאַל תִּדְבְּרֵי רַע עַל שׁוֹם יְהוּדִי גַם אִם
 זֶה אֱמֶת. גַּם כְּשֶׁאֵת צוֹדְקָת. (חוּץ מִמְּקוֹם שֶׁיֵּשׁ
 תּוֹעֵלַת הַכְּרַחֲתִית) וְכֵן אֵל תִּקְבְּלֵי דְבוּרִים רְעִים עַל

יהודי. ואֲדַרְבָּא תְּדַבְּרֵי סְגוּרָה וְטוֹבוֹת עַל יִשְׂרָאֵל
 וּמִשְׁמַיִם יִסּוּבּוּ לְסַנְגַּר עֲלֶיךָ בְּהִתְאַם.

6. תִּתְּפְּלִי בְּקוֹל רֶם וּבְכֹנֶה. כִּי הִתְּפְּלָה בְּכַח מְעוֹרָר
 מְאֹד אֶת הַשְּׂמַחָה וּמִנִּיעַ בְּאִפֹּן חִזְק בְּיֹתֵר אֶת גְּלִגְל
 יְשׁוּעַת הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם. [וּתְקַבְּלִי עַל עֲצֻמְךָ שְׂאֵת כָּל
 הַדְּאָגוֹת וְהַמְחַשְׁבוֹת עַל הַמִּינוּסִים לֹא לַחֲשֹׁב בָּהֶן מִשְׁךְ
 הַיּוֹם אֲלֵא לִיחַד לָהֶם שְׁעָה אַחַת בְּזִמְנֵי הִתְּפְּלָה וְאִז
 לִשְׁפֹךְ הַכֹּל לֹאֵל יִתְּבַרַךְ כְּפֶתוּב "הַשֵּׁלֶךְ עַל ה' יִתְּבַרַךְ וְהוּא
 יְכַלְכְּלֶךָ" וְשָׂאֵר הַיּוֹם כְּבָר תִּהְיִי בְּשִׂמְחָה, בְּלִי סִפְקָ].

לְהֵלֵךְ בְּהַמְשָׁךְ, פֶּרֶק הַדְּרָכָה אֵיךְ לִבְחַר בֶּן זֹוג, מֶה לְבַדֵּק
 וְכוּ'. וְכֵן פֶּרֶק הַדְּרָכָה אֵיךְ לְהִבְחִין וּלְהִתְרַחֵק מִמְּנַהִיגִים
 שֶׁל שָׂקָר וְאֵיךְ לְקַיֵּם "עֲשֵׂה לְךָ רֵב" כְּרֵאוּי.

עֲשֵׂה פְּלָלִים לַבְּחִירָה (רְנָקָה או גְּרוּשָׁה)
לַבְּחִירָה נְכוּנָה שֶׁל בֵּן זֶוֶג הַהֶגְוֵן לָהּ.

11

א. דְּעֵי שְׁהַמְשֵׁג שְׁנִקְרָא "מְשִׁיכָה" הוֹלִיךְ שׁוֹלֵל הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר הוֹעִיל. בְּפֶרֶט בַּעֲנִין גּוֹרְלֵי שֶׁל בְּחִירַת בֵּן זֶוֶג, אֵין תַּחֲלִיף לְשֶׁכֶּל הַיֵּשֶׁר. לְכֵן אֵל תַּתְּפֹתִי לְרִשָּׁם חִיצוֹנִי, בֵּין אִם הוּא חַיּוּבֵי בֵּין אִם הוּא שְׁלִילִי. וְכִמוּ שְׁאָמְרוּ חוֹז"ל "אֵל תִּסְתַּכַּל בְּקוֹנֵן אֱלֹא בְּמָה שֵׁיט בּוֹ". הַבְּדִיקָה שְׁלָךְ תוֹעִיל לְאֵין עֶרֶךְ יוֹתֵר מֵהַרְבֵּה רְשָׁמִים שֶׁל רָגֶשׁ.

ב. דְּעֵי, שְׁפִתּוֹב (בְּסִפְרֵי הַמִּדּוֹת) "בְּגִדֵי הָאָדָם מְרַמְזִין עַל מִדּוֹתָיו שֶׁל הָאָדָם".

ג. תִּפְקוּדוֹ בַּחֲבֵרָה הַסּוֹבֶבֶת אוֹתוֹ. וְהִכִּי חָשׁוּב זֶה אֱלוֹ שְׁגָרִים עִמּוֹ. לְכֵן, כְּדֹאֵי שֶׁתְּשִׁימֵי לֵב לָזֶה בְּאִפְּן שֶׁלֹּא יִרְגִישׁ. (כְּגוֹן לְשֶׁאֵל מַכִּירִים שֶׁלוֹ. כְּמוֹבֵן שֶׁלֹּא כְּדֹאֵי לְהִסְתַּפֵּק בְּמַלְיָם "הוּא אָדָם טוֹב" וְכִיּוֹצֵא, אֱלֹא לְבַרֵּר פְּרָטִים בְּרוּרִים עַד כְּמָה שְׁאֶפְשֶׁר)

ד. אָמְרוּ חוֹז"ל: "בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים אָדָם נִכָּר בְּכּוֹסוֹ כְּכִיסוֹ וּבְכַעְסוֹ, א. שִׁימֵי לֵב אֵיךְ הוּא אֹכֵל. וְאֵיךְ שׁוֹתֵה. (וּדְעֵי שְׁכּוֹס שְׁתִּיָּה רְגִיל, מִן הַרְאִוִי לְשִׁתּוֹתוֹ פְּעֻמִּים. וְאָדָם כְּזֶה הוּא בְּקוֹ הַנְּכוּן שֶׁל דֶּרֶךְ אֶרֶץ. אִם שׁוֹתֵה בְּבֵת אַחַת זֶה מְרָאָה עַל גְּסוֹת. אִם שׁוֹתֵה שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים וּמַעֲלָה, זֶה מְרָאָה עַל פְּנוּק וְנֶאֱמָרָה עֲצָמִיִּים) ב. "בְּכִיסוֹ". שִׁימֵי לֵב אִם הוּא נָדִיב אוֹ קַמְצָן. ג. "בְּכַעְסוֹ". אֵיךְ הוּא מְגִיב בְּמַצְבֵי לַחֲץ. (כְּמוֹבֵן שְׁרָאוִי לְמַדָּד עִם שְׁכָל יִשְׂרָאֵל, כִּי אֵין אָדָם סִבְלָנִי לְגַמְרִי.) וְהֵאֵם הוּא בְּדֶרֶךְ כָּלֵל עִם עֵין טוֹבָה, אוֹ רוֹאֵה שְׁחָרוֹת.

ה. שימי לב כמה הוא נתון להשפעה של אחרים. בפרט אם יש לו רב, שימי לב היטב לרב, לשיטה ולהנהגות וכו'. למי הוא מתחבר (לפעמים, חבר משפיע יותר מרב). מה השאיפות שלו בחיים ואיך הוא מוצא את עצמו משתדל לכוון אותן שאיפות.

ו. אדם שאינו עובד ואינו לומד (ואז כמובן חי בבטלה) ראוי לבדוק היטב אם זה בגלל שלא מצא לעת עתה עסוק מתאים או מקום טוב ללמד והאם הוא משתדל לחפש. אם הוא טפוס בטלן אזי עדיף לנתק הקשר, כי הבטלה מביאה לכל מיני רע.

ז. שימי לב אם האפי שלו חזק דיו כדי להנהיג טפוס כמודך במעגלי החיים. כי כשהאשה מנהיגה את הבעל אין סכוי לדקה של נחת ביניהם. אמנם שימי לב שכפי כח החזק שבו כן מן הראוי שיהיה בו רחמים. כי ההנהגה הנכונה תלויה במדת הרחמים. וכמו שכתוב בנביא (ישעיה) **"כי מרחמים ינהגם"**.

ח. שימי לב אם הוא טפוס פתוח. והעקר אם הוא מסגל להודות בטעות שלו. חשוב שתדעי, שאדם שמשגל להודות בטעותו גם אם יש בו הרבה מינוסים עדיף הוא על אדם מצלח ביותר שלא מוכן להכיר בטעותו.

ט. דעי, שרב ככל אותן שלא מוצאות את הזוג, זה בגלל שהן בוררות יותר מדי. (ויש להם טענות רבות וסברות ותרוצים, אבל את רבם ישא הרוח). ובאמת אם היו מסתכלות ודורשות מעצמן (מה שדורשות מהבן זוג) אזי רבן היו חובקות בן (או נכד...) בזרועו. לכן שימי לב לא לדרש יותר מדי. לא לשלל מהר. גם לא להתלהב מאף אחד מהר. אין יותר טוב מלבדק בשכל ישר ולאסוף נתונים יותר

ויותר והכי חשוב שעם כל הנתונים שיש לך עליו
 תתפללי לה' ותברך בכונת הלב, שינחה אותך שכל
 ישר להחליט נכון. וה' לא ימנע טוב להולכים
 בתמים.

חשוב ביותר לזכר שאין אדם משלם (כמו שאת
 עצמך לא משלמת) ואם עדין קשה לך להחליט טוב
 תעשי אם תלכי לרב שינחה אותך בשכל ישר. ולהלן
 כתבתי הדרכה לכל אדם שיזהר ממנהיגים של שקר
 ושיבחר נכון רב אמת שיועיל לו בעולם הזה ובעולם
 הבא.

חן

(תפילה שיזכה האדם לחן אמיתי)

רבונו של עולם, חנני והיה עמי שאזכה בחנינותיך הנפלאים לשפלות אمتי
 ולחן צדקה ולהכניס אורחים כרצונך באמת. לפזר מעות הרבה בשביל
 לקנות לעצמי רב ללמד ממנו. ואזכה בחמלתך הרבה להעביר על מדותי
 ולהוכיח בכבוד ולא בבזוי בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער. ועל ידי כל
 זה אזכה למצא חן בעיניך ה' אלהי תקותי וישועתי וכן למצא חן בעיני
 בריותיך. ואהיה כלי וכל אשר לי בעבורך. אמן. ברוך אתה שומע תפלה.

הדרכה למציאת רב הראוי ולהתרחק ממנהיגים של שקר

14

ממי להזהר

קורא יקר, צריך שתדע שבדור הזה בעוונותינו הרבים יש הרבה מפרסמים של שקר, שמנהיגים את עצמם ברבנות ומקבלים קהל, ובהם פותחי קפה, מזלות, עין הרע, מגלי עתידות, מסתכלים בקוי הידים, אסטרולוגים וגרפולוגים ופסיכולוגים ויועצי נשואין (שברבם משחירים את המצב יותר ויותר כידוע למי שבקי בהם) פותרי חלומות (שעדין לא פתרו לעצמם את שאלת המציאות "למה אני חי") וכן חוזים בכוכבים (וליתר דיוק חוזים, שמנסים לתפס כוכבים בצהרים) ובעלי כשוף ועוד מיסטיקנים למיניהם וכן רודפי ממון מקצוענים, (וקשה לפרט את כלם כי שקר יש הרבה), שהמכנה המשותף לכלם הוא תעתועי דמיון חוגג. וגם מעט האמת שרואים אצלם הוא כמו שחד לאחו עיני המון העם. והם (תמורת תשלום כמובן) שולפים "גלויים" ו"סגולות" שרק השד יודע מוצאם ומובאם. ומדברים בשפה שמשתמעת לכמה כוונים, או משפטים סתמיים, או השערה שכל אדם נתפס על דבר שפזה... ולהלו אתו כמה דגמאות של נכלי ערמומיותם. דרכם לחלק סגולות, אבקות, אבנים, קרשים, כל מיני צמחים, קלפים, קמעות, חוטים אדמים, או משהו לשים תחת הפרית, או משהו להכניס בתוך האוכל (שלד, או של הזולת). ויש מהם שהמרשם שלהם הוא "תאכלי כן וכך ירקות מסימים"... או "תעשני לב של דגי... או

"אתה צריך לשתות הרבה" או "אל תלחץ את עצמך יותר מדי" ועוד ועוד דברי הבל ורעות רוח. (ספורי אֶלֶף לילה ולילה ועליבא ושאר ירקות). המחכמים שבהם דרכם לדבר בשפה של בתי מרקחת (וממילא מתראה לפצינט המבלבל שלפניו עומד משכיל גדול וכו') מלים לועזיות.

הפחות חכמים דרכם להפגין מסטיות (מבע פנים מסתורי) או שמגלגלים עינים, או בזהים, או מתראים כאלו שקועים במשגים עליונים. כך או כך, הם בהחלט לא נראים סתם בני אדם. הפשטות מהם והלאה... (שהרי הם לא כמו ההמון עם) הם הרי יודעים מה יהיה... ולכן מדברים בסימני קריאה... וכאלו צפונות הבריאה גלויים להם... ומשדרים רשם חיצוני מרשים כשהתכן הפנימי שם באמת נבוב ומעורר בחילה, (וכבר כתב רבי נחמן מברסלב, שמי שהוא איש אמת מכיר בזולת אם מדבר אמת אם לא). ולפעמים גם נראים כמו אדם פשוט פשוט שנחת מפסגת אישיותו העליונה ללמטה כדי "לעזר" או "לתקן" והוא נראה כמוֹבן ענו היורד אל העם וכו'...

להלן כמה משפטים שיוצאים מפיהם.

1. "את סובלת הרבה" (עם קצת שכל ישר, כידוע, כל אדם סבל הרבה. ונדמה לו שהוא במיוחד סבל הרבה)
2. "יש לך נשמה גבוהה". (אם חשאל אותו מה מספר הנעלים שלך. ספק אם ידע)
3. "יש עליך עין הרע גדול.. הרבה זמן.. כל הצרות שלך משם". (ובאמת טבע האדם

להצדיק את עצמו והנה בבת אחת הצדקה נמורה
לפציונם המבהל והמבלבל.. אכן אין בן אדם.. בכל מה
שסבלת, נתפס הננב.)

4. "עוד יהיה לך טוב.. בקרוב תבוא לך

הישועה.. סכום כסף גדול" (במוכן

שהחיים מלאים הפתעות טובות ורעות. היה כדאי
שתשאל אותו איזה סכום מדבר ותאמר לו "אני מוכן
לחתם לתת לך חצי מהסכום, אם נבואתך תתקיים. ואם
לא, האם תהיה מוכן לתת לי רבע מהסכום?" מה
שהוא יניב, אני מניח שאמה ואני משערים לאותו
כוון.)

5. "עשית עוונות גדולים" או "עברת

עברה תמורה"

(ובאמת בזה הדור כמעט אין אדם שלא עבר כנ"ל).

6. "יש לך לב טוב במיוחד" או "אפי

רחמן".."אתה אוהב לעזור, לתת"

"אבל בני אדם לא מעריכים מה

שעשית בשבילם".." (גם אלו דברי הבל..

שהרי לכל יהודי יש לב רחמן.. ולעתים הוא מנדב ועוזר
וכו' וכל אחד נדמה לו שהוא נתן הרבה ולא העריכו
אותו כראוי וכו').

7. "הייתה לך מכה קשה".." או "צרה

גדולה שלקחת אותה ללב מאד"

(ובאמת למי לא? וכל אדם לוקח ללב צרה מסימת
שמעיקה עליו)

8. "בִּילְדוֹת סִבְלַת מַאיִזָּה דָּבָר הִרְבֵּה זְמַן..." (וּבַאֲמַחַת גַּם פֶּה דַע אַחִי, שְׂאֵתָהּ בְּכָלֵל לֹא בּוֹדֵד בָּזָה).

9. "הַמְצַב אֶתְךָ קֶשֶׁה" ... "רַק רָגַע" .. "תָּנִי לִי לַחֲשֹׁב" (נִכְאָלוּ מִיִּשְׁהוּ מִפְּרִיעַ לוֹ).

וְאַחֲרֵי כֵּם שְׁנִיּוֹת הַשְּׁקָרָן שׁוֹאֵב הַכֶּסֶף עֲתִיר הַדְּמִיוֹן נִרְאָה כְּמוֹ אֶחָד שֶׁעָלָה לְמָקוֹם שֶׁעָלָה... וְהוּא מִחֲכַךְ בְּגֵרוֹנוֹ, אוֹ מִשְׁתַּעַל כְּזֶה, אוֹ מְגַלְגֵל אֶת עֵינָיו כְּשֶׁגְּדוּדֵי הַהַזְיוֹת שְׁלוֹ כָּלֵס כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים לְאִשָּׁה שְׂמוּלוֹ: "סָגוֹר לְךָ הַמְזֹל!!!" (וְלֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר..). וְהָאִשָּׁה שְׂמוּלוֹ מִשְׁתַּאֲהָ כְּמוֹבֵן לְנִכְחַ הַ"גְּלוּי" הַנוֹעֵז שֶׁהוּא מִכַּת הַרְגַּ לְתַקְוָה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁבִלְבָּהּ. וּמֵה נִשְׁאָר לָהּ לַחֲשֹׁב כְּעַתָּה? אוֹ אִזּוֹ תָרִים הָאֲמֻלָּה אֶת עֵינֶיהָ אֵלָיו כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל גְּבִירְתָּהּ כְּדֵי שִׁ"אֲוֹלֵי בְּכָל זֹאת תִּנְכַּל לִפְתַּח לִי אֶתְהָ אֶת הַמְזֹל!" וְהוּא כְּמוֹבֵן יִסְבִּיר לָהּ כְּמֵה זֶה עוֹלָה.. וְהַהֲמָשֵׁךְ - לְפַעֲמִים כָּל כֵּךְ גְּרוּעַ שֶׁלֹּא נִתֵּן לְהַעֲלוֹת עַל הַכְּתָב.

10. הָעֵרָה: כְּדוּעַ אֲצֵל הַנְּשִׁים הַדְּמִיוֹן מִפְּתַח יוֹתֵר וְנוֹטוֹת לְהֶאֱמִין יוֹתֵר מִהָאֲנָשִׁים. וְהִנֵּה עוֹד "גְּלוּי" שֶׁל מִפְּרִסְמֵי הַשְּׁקָר לְאִשָּׁה: "אוֹ חֲמוֹתְךָ אוֹ גִּיסְתְּךָ, מִיִּשְׁהֵי מִהַמְשִׁפְחָה עֲשֵׂתָה עֲלֶיךָ עֵין הַרְעֵי" .. (וְהָאִשָּׁה שְׂמוּלוֹ כְּמוֹבֵן מִחֲפַעֲלַת אֵיךְ הוּא קֹלֵם בְּדִיוֹק.. וְלֹא שׂוֹמָה לֵב שֶׁכָּל

אִשָּׁה חַיָּה בְּקִנְיָהּ עִם גִּיסוּתֶיהָ אוֹ חֲמוּתָהּ.. וְאִין אִשָּׁה
שֶׁכָּל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתָּהּ וְגִיסוּתֶיהָ יִבְיָסוּ בָּהּ בְּעֵין טוֹבָה...).

11. "יֵשׁ עֲלֶיךָ הַרְבֵּה מְזִיקִים" .. וְאִם

דְּמִיוֹנוֹ פּוֹרָה יוֹתֵר יֹאמֵר "יֵשׁ בְּךָ רוּחַ
רָעָה שֶׁעוֹשֶׂה לְךָ אֶת כָּל הַצָּרוֹת"

(וְכַמוֹכֵן לְכָל מְשׁוֹכֵל שֶׁרֹדֵךְ הָאָרֶץ מִמֶּלֶא לְהֶאֱשִׁים אֶת
כָּל הָעוֹלָם בְּיִסוּרָיו.. חוּץ מֵעֲצָמוֹ.. וְהִנֵּה בָּא בְּאֶבֶן

חָרָשׁ, לְהוֹסִיף וּלְהַצְרִיק אֶת הַפְּצִינְסִית הַפְּתִיחַ שֶׁמוֹלוּ..
כִּי בְּאֶחָת אֵין בְּךָ אִשְׁמָה כָּלְלוּ.. נֶקֶד אִזְוָה רוּחַ מְעוֹלָם

הַתְּהוֹ הַתְּעִיף מִפְּסָעֵי הַזִּינְגָה שֶׁלוֹ בִּינּוֹת הַמִּלְאָכִים אוֹ
הַשָּׂדִים, אוֹ שֶׁנִּמְאָס לוֹ לְרַחֵף סָתֵם, וְלִכֵּן אִזְוָה לְמוֹשֵׁב לוֹ
לְבָנוֹס בְּקִרְבָּהּ וּלְמַרְדֵּן לָהּ אֶת הַחַיִּים... אָכֵן נִפְתַּרְהָ

הַתְּעוֹלוּמָה... אָכֵן נִמְצָא הַנֶּנְבֵּל) וּבְאֶמֶת הַכָּל הַבָּל
הַבָּלִים, כִּי אָמְרוּ חַז"ל "אֵין יִסוּרִים בְּלֹא עוֹוֹן".
וְהַשְּׂקָרָנִים דִּרְכָם אוֹ לְהַחֲנִיף אוֹ לְהַמְצִיא סְפוּרֵי

הַבָּל שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְהוֹכִיחַ אֶמְתוּתָם. יֵשׁ בְּנוֹתָן טַעַם
לְהַזְכִּיר סְפוּר מֵהַגְּמָרָא עַל אֶחָד שֶׁשָּׁאֵלוּהוּ הֵיכֵן הוּא
אֶמְצָע הָעוֹלָם. עֲנָה לָהֶם: כִּי אֵין שְׁאֵלוּהוּ מִנֵּן לְךָ?
עֲנָה לָהֶם קָחוּ חֲבָלִים וְתִמְדְּדוּ.

12. יֵשׁ שְׂמֵד בָּרִים כְּמוֹ "נְבִיא" אוֹ בַעַל הַשְּׂגָה שְׂמִימֵי

מִסְתוּרֵי, יוֹדֵעַ תְּעוֹלוֹמוֹת וְכֵה יֹאמְרוּ: "יֵשׁ לִי

הָאָרְהָ" אוֹ "גָּלוּ לִי מֵהַשְּׂמִים" אוֹ

"גָּלוּ לִי בְּחִלוֹם עֲלֶיךָ" .. אוֹ "אָמְרוּ

לִי" (וְהַפְּקָח יִשְׂאֵל: מִי?) בְּפֶרֶט כְּשֶׁמוֹלָם עוֹמֵד אָדָם

עִם הַבְּעַת פָּנִים שֶׁל סִימּוֹן שְׂאֵלָה יִדְבְּרוּ אֵלָיו בְּסִימְנֵי

קריאה. "אני יודע מה עבר עליך"!!
 "תן לי לעשות שאלת חלום" .. בפרט
 אל הנשים או שאר קלי הדעת הם מרשים לעצמם
 יותר ויותר וכה יאמרו: "היתה לך מחלה מסימת"
 (והפסק ישאל איזו מחלה? מתי?) או "רק רגע ..
 אני רואה דבוק .." או "אני רואה
 שיש לך שונא במשפחה" .. או
 "מקנאים בך יותר מדי" או "אני
 מרגיש שמדברים עליך" .. או
 "המוזות צריך לבדק" .. או "את
 מבהלת" או "את לוקחת ללב יותר
 מדי" .. (ובאמת הפל הבל ורעות רוח כי לכל אחד יש
 מחלה או היתה מחלה מסימת ולכל אחד יש שונא או
 מקנא מבית ומחוק .. והמוזות ראוי לבדוקן ממלא,
 כמוכא בשלחן ערוך .. וכל אדם מבהל ונרנש מדי פעם
 מול סערות החיים .. וגם הננח בנן מבחינה בכאלה ..
 וכל אדם לוקח ללב ..)

סוף דבר קורא יקר, דע ששקר ודמיון יש הרבה. (אמת
 יש אחת והיא רק בתורה ובחז"ל הקדושים ובמי
 שמשתדל בהתאם) וכל מה שכתבתי עד הנה הוא כדי
 לפקח עיניך להבחין. ואתה מעצמך תבין עוד ועוד להלן
 להתרחק ממפרסמים ומנהיגי שקר. וברח לך מאותם
 שרוממות המיסטיקה בגרונם ... ומאותם שדרכם לדבר
 מ"תקונים". בפרט בדור הירוד הזה שבעזותם יש מהם
 שהקליניקה שלהם היא עם "מחירון" (פתיחת מזל כד

וכך כסף... תקוין עין הרע כך וכך... תקוין חלומות
 שחרים כך וכך כסף... פתיחת פרנסה... תקוין כל
 החטאים והעוונות כך וכך... תקוין שמות הנפטר,ים,
 גרוש רוחות רעות או טמאה ושדים מהבית, וכן תקוין
 לפחד או לזווג טוב וכו' וכו' לכן רצוי מאד לא לבוא
 בזמן שהמקבל קהל הזה לחוץ בכסף.

לסכום, קורא יקר, צריך שתדע שבאמת כל חיינו
 תלויים באמונת חכמים. וכמו שבגשמיות דבר טוב
 צריך לשלם טוב. כך גם ברוחניות ענין "עשה לך רב"
 שאמר חז"ל במשנה חשוב הוא מאד מאד. והקב"ה
 ברא טוב ורע זה לעמת זה. לכן יש בעולם שקרנים
 וצבועים ומדמיינים שמתדמים עצמם לצדיקים
 הגדולים פקוף בפני אדם. לכן חשוב ביותר וחובה לכל
 יהודי לידע ולהשתדל בעצות של חז"ל הקדושים שעל
 ידם יזכה להבחין בין רב של שקר לרב אמתי (ומובא
 בלקוטי מהר"ן שרבי ראשי תבות רשעים בחשך ידמו
 וכן ראשי תבות ראש בני ישראל). לכן אתן לך
 הסימנים של רב אמתי והי הטוב שנקרא אמת וחותמו
 אמת ישפילך ויחונך אמן.

מובא במשנה "מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לבין
 תלמידיו של בלעם הרשע? תלמידיו של אברהם, עין
 טובה רוח נמוכה, ונפש שפלה. ואלו תלמידיו של בלעם
 עין רעה ורוח גבוה ונפש רחבה". מהמשנה הזאת
 רואים שפין מנהיג השקר למנהיג אמת קשה להבחין
 בהם בעצמם (כי השקר מראה עצמו תמיד כאלו הוא
 אמת). אבל בתלמידיהם נתן להבחין בהחלט.

רבנו נחמן מברסלב אור העולם הרבה לדבר ולהאיר
 עיני ישראל בסוגיה הזו של אמונת חכמים. והסימן

שַׁנְתָּן לָנוּ הוּא שְׁהָאָדָם מַעֲצָמוּ יִבְחִין בָּאֵם הוּא מְקַרֵּב
לְצַדִּיק אֲמַתִּי אִזּוּ (וּרְק אִזּוּ) רוּאָה שְׁפָלוּתוֹ וּפְחִיתוּתוֹ.

א. עוֹד סִימָן נִתָּן רַבְּנוּ הַנִּי"ל. שְׁהָאָדָם יִתְפַּלֵּל עַל זֶה
בְּעֲצָמוּ. וּכְשֶׁהָאָדָם יִתְחַזֵּק בִּירְאַת שָׁמַיִם וַיִּתְפַּלֵּל אִזּוּ
כָּל עֲזוּתָם הִרַע (שֶׁל מְנַהֲיָגֵי הַשֶּׁקֶר) יִפֹּל לְפָנָיו. עוֹד
כָּתַב רַבְּנוּ ז"ל מִי שְׂרוּצָה הָאֲמַת אִזּוּ מִשְׁמַיִם
מוֹסְרִים לוֹ מִלְּאָךְ שֶׁל אֲמַת. (הַכּוֹנֵה שְׂזוּכָה לַחֲשַׁב
אֲמַת).

ב. עוֹד כָּתַב רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהַמְּשֻׁרְתִּים שֶׁל הָאָדָם דּוֹמִים לוֹ
וּפְעַם אַחַת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְתַלְמִידָיו "הַכְּנִסְתִּי בָכֶם
אֲמַת יוֹתֵר מִדִּי... לֹא תוֹכְלוּ לְהַסְתַּכֵּל עַל
הַמְּפֻרְסָמִים" (שֶׁל שֶׁקֶר).

לְסִיּוּם קוֹרָא יְקָר (קוֹרָאָה). אִם תִּשְׁתַּדֵּל בְּסִימָנִים הַלְלוּ
לַחֲפֵשׁ לְךָ רַב אִזּוּ מִשְׁמַיִם יִסְעוּד וְכַמּוּבָא בְּחַז"ל "בְּדַרְךְ
שְׂאָדָם רוּצָה לֵילֵךְ מוֹלִיכִין אוֹתוֹ". וְהִי יַעֲזֹרְךָ שִׁיקִים בְּךָ
"יִר לְרַגְלֵי דְבְּרִיךְ וְאוֹר לְנִתִּיבָתִי" וְאִזּוּ טוֹב לְךָ בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

וכדאי להתפלל תמיד
הריני ה' דרכך אהלך דאליתך
דאלתך לך. וחנני להתחיל בין האל
אלקר. ואלא את הלך כמו תולדה
ואלכה ארז אלית שנתני אחריך יתוך
אחריך ריזוני אמן ואמן.

הַדְרָכָה לַגְרוּשׁ

ראשית צריך שתדע הכתוב "מה' אשה לאיש". ממנו יתברך נסתבב שהיתה לך אשה כמו שהיתה לך וממנו יתברך נסתבב גם הגרושים שלכם בין אם זה באשמתה בין אם זה באשמתך. יד ה' היתה עמכם בכל מה שעברתם בכל פרט ופרט. לכן כדי שתועיל לעצמך מפאן ולהבא מן הראוי שתתבונן היטב **למה סבב אלקים את הזווג ואת הגרושים שעברת?** מה אלקים מרמוז לך בזה... (כי רק בזה האפן תשכיל שכל טוב להועיל כדי לבנות את חייך מפאן והלאה ולבנות בית נאמן בישראל).

השאלה הזו היא המפתח האמתי שדרכו תזכה לישועה ורחמים. לכן הנני לפרט לך כמה סוגי תגובות מן המציאות שלנו לשאלה הזו כדי שתדע להתרחק מהשקר ולהתקרב לאמת. (מובא בספר המדות לאור עולם רבי נחמן מברסלב: "האמת פודה את האדם מפל הצרות").

כשישאלו את השאלה הנ"ל לאדם גרוש או גרושה אזי בדרך כלל יהיו התגובות כדלהלן:

1. " אתה יודע איזה אשה היתה ליי מי יכל להיות עם אשה כזו? תודה לאל יום שונפטרתי ממנה". או "היתה אשה קשה..." (ואם תקשיב למגיב הזה בסבלנות תוכל לשמע ממנו עוד מעלילותיה הרעות של אשתו לשעבר. אולי בצדק אולי לא כל כך, אבל זה הרושם שנקבע בנפשו).

אחד כזה צריך שיתבונן: הרי יש בעולם מליוני נשים, ואלקים שמזוג זיוגים דוקא בחר שאפגש אותה ואשאנה לאשה ויעבר עלי כל מה שעבר וכו' מדוע?
 והרי אלקים עושה כל דבר בהשגחה גמורה ובחשבון צדק להועיל. וכמה שאשתי לשעבר היתה קשה ורעה וכו' וכו' כל הרע שסבלתי מהתנהגותה בעצם טופח על פני... והרי אמרו חז"ל: זכה אדם אשתו "עזר" לו, לא זכה "כנגדו". והנה קבלתי "כנגדו" רציני כל כך. למה?
 2. יש שיגיבו לשאלת המפתח הנ"ל (מדוע שלח לי ה' אשה כזו?) "תראה, זה ענין של מזל. לאחד שחושב כך ירשה לי לשאל: והמזל הזה מאחר שהוא כל כך קובע ועשה לך מה שעשה חשוב שנתבונן בו. ברשותך נקרא לו "אדון מזל" (לגדל ערכו כמובן...) האם אדון מזל הזה חפשי בבחירתו? (ואז כמובן נצטרך לשאל ולזעק אל אדון מזל, מדוע בחרת לתת לי חלק כל כך מכאיב? מה בצע ומה הנאה לך מכל מה שהצטערתי בגללך? או שמא איזה רוח מוביל אותו לכל מיני כוונים... או מאחר והמזל הזה כל כך בגד בך, אז אולי איזה שד מוליך אותו? (ואז כמובן מן הראוי שנבקש איה מקום אותו רוח או אותו שד כי אין טעם לדבר עם הפקיד שהרי הפוס קובע. והרי חשוב ביותר שאותו בוס לא יעשה זאת פעם נוספת. או אולי (ויש הרבה חושבים כך.) אלקים ברא את המזל ואלקים מניח אותו (או את הגורל) ככה ללכת... כמו עפיפון (של הילדים) שעף לכל רוח. האפשרות הזו היא כמובן טפשית ביותר. כי מאחר ואנו בני האדם מבינים יפה לא לתת גורל חיים של בני אדם לדבר שנסחף לכל כוונת הרוח, אז בטח ובטח שאלקים יודע זאת. בפרט שהאדם הוא בחיר היצירה ו"חביב האדם שנברא בצלם" לא יעלה

על הדעת שאלקים יעזב את גורל החיים (או את אדון מזל הנ"ל) לתעתע בבני האדם סתם כך.

3. יש שגיבו לשאלה הנ"ל (שהרנשתם חדה יותר) "אני גם כן לא טלית שפלה תכלת... לך תדע מה עשיתי בגלגול הקודם... לך תדע חשבונות שמים.. אני לא נביא..."

למגיב כך, קדם צריך להבהיר שאכן לא חשבונך נביא.. אין סכוי שגם נשער כזאת.. בטח ובטח שאלקים בשמים יודע זאת. והוא יתברך גם יודע שבני אדם לא יודעים חשבונות שמים.. (הלואי ונדע החשבונות שמטל עלינו לידע...) אבל שים לב למחשבה שלך איך קפצה הרחק כל כך כשאמרת או חשבת "לך תדע מה עשיתי בגלגול הקודם..." נדמה שהלכת רחוק. וכי בגלגול הזה לא מגיע לך אשה כזו? מסקנה (עם קצת שכל ישר) אלקים אצלו חשבון כל הגלגולים. ממך הוא לא מצפה שתחשב בהם. רק שתחשב פה במה שאתה חי וזוכר שתתן לב על מעשיך. ודע שהבטוי "אני לא טלית שפולה תכלת" על פי רב הוא ענוה פסולה או מריחה וסיבוב..

4. יש שגיבו "נפלתי בפח... הייתי נאיבי... לא בדקתי עם מי יש לי עסק. לפני החתנה היתה נראית לי כמו "מלאך גבריאל" רק אחרי כן הפרתי מי היא באמת..." למי שחושב כך כמובן מן הראוי לשים לב על המשל. כשאשתו או התנהגותה היו ה"פח", והוא לתמו "נפלי" לשם.. דע אחי שכתוב "ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים עמו". ואמרו חז"ל שהפננה "אויביו" לאשתו. (והפננה שלמרות שיש לו אשה עם מינוסים, אבל אליו היא תתיחס נאה). גם מה שחשבת שהיית "פתי", הן לו אם אמת טענתך — — —

אָבֶל כָּבֵד כְּתוּב "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה'" וְאִם כֵּן תַּחֲזוֹר
הַשְּׂאֵלָה מְדוּעַ פְּתָאִים מְסִימִים שְׁמֵר אוֹתָם ה', וְאוֹתָךְ
הַנִּיחַ לִפְלִי"פּח"? גַּם דַּע אַחֵי שְׁהַמְאָמִין בְּאַמֶּת בְּרוּר לוֹ
שְׂאֵלָקִים בְּרָא כָּל פֶּח וּמִכְשׁוֹל, וְאֵלָקִים בְּעֲצָמוֹ מְזָמִין
אֶת הַנוֹפֵל לִפְלִי שָׁם... (אִם תִּרְצֶה לְבַדֵּק זֹאת עֵין בְּסִפְר
דְּבָרִים פָּרָק כ"ב פְּסוּק ח' וְכֵן בְּרִשְׁיִי שָׁם.) וְכָל כַּחוֹת
הַרְעָה וְהַטּוֹב יִסְוֶדֶן וְתִנּוּעַתָּם רַק בְּכַחוֹ יִתְבַרֵּךְ וּבְרִצּוֹנוֹ
ו"אֵין אָדָם נוֹקֵף אֲצַבַּע מִלְמַטָּה אֵלָא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין
עָלָיו מִלְמַעְלָה".

5. וַיֵּשׁ שִׁיגִיבוּ: "הַמְשַׁפְּחָה שְׁלֵה גְרָמוֹ הַכֹּל.. הֵייתִי יָכֹל
לְהַסְתֵּדֵר אֶתָּה. אָבֶל הַתְּעַרְבוּ וְכו' וְכו'"

עַל זֹאת דַּע אַחֵי. בַּחוּרָה מְגִיל 12 שָׁנִים וּמַעְלָה הִיא
בְּרִשׁוֹת עֲצָמָה. וְגַם אִם הִיא חֲלָשֶׁת אִפִּי וְנוֹטָה לְפִתּוּי
וְלְהַשְׁפָּעָה וְכו', חָשׁוּב לְזָכֵר שְׁעַל פִּי רַב גַּם חֲלָשֵׁי אִפִּי
וְכִיּוֹצֵא כְּשִׁירְצוֹ מִשְׁהוּ בְּאַמֶּת, יִדְעוּ יָפָה יָפָה לַעֲמֹד עַל
עַמְדָם. וְהֵם בְּדָרְךְ כָּלֵל מִנְהִיגִים אֶת אוֹתָהּ חֲלִישׁוֹת אִפִּי
שְׁבִקְרָבָם, כִּי הִגָּה הַחַיִּים בְּסוֹפוֹ שֶׁל דְּבָר נִתּוֹן לִכֹּל אָדָם
עַל עֲצָמוֹ. אָדָם שְׁמִשְׁפָּע אוֹ מִתְּפִתָּה אוֹ מִפְּחַד לְהַתְּנַגֵּד,
הוּא הָאֲחֵרָאֵי הַעֲקָרִי לְהַשְׁפָּעָה וְלִפְתּוּי כִּי הוּא פֶּתַח לְבוֹ
וְהַסְפִּים לְהַשְׁפָּעָה, לְפִתּוּי, לְפֶחַד... (מְנַסִּיּוֹנֵי הַרְבֵּה שָׁנִים
שְׁעַסְקָתִי בְּשָׁלוֹם בֵּית, נוֹכַחְתִּי בְּזָה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל,
עַד הַיּוֹם). וְכָבֵד אָמְרוּ חַז"ל "בְּדָרְךְ שְׂאֵדָם רוֹצֵה לִילָךְ,
מוֹלִיכִין אוֹתוֹ". אָדָם מְשַׁפֵּע כִּי רָצָה כֵּן... אָדָם הַתְּפִתָּה,
כִּי רָצָה כֵּן... (וּזְכֹר שְׁכַדִּי לְפִתּוֹת צָרִיךְ כְּלִי מְשַׁפִּיעַ וְכָלִי
מְקַבֵּל. וְאֵין שׁוֹם אָדָם שְׁעֵשָׂה רָעָה מְעוֹלָם בְּלִי פִתּוּי
וְהַשְׁפָּעָה וְכִיּוֹצֵא. וְאֵלָקִים מְנִיחַ לְכֹל אָדָם, מַעַל לְכֹל,
לְבַחַר וְלְהַחֲלִיט אֶת מַהֲלְכֵי חַיִּיו. גַּם חוּהָ טַעֲנָה שְׁהַנְחֵשׁ
פֶּתָה אוֹתָהּ וְכֵן הָאָדָם הִרְאִשׁוֹן טַעַן זֹאת עַל אִשְׁתּוֹ.
וּמֵאָז כָּלֵם נֶאֱחָזִים בְּטַעֲנָה הַזֹּאת בְּאִיזוּשְׁהֵי צוּרָה. אָבֶל

הַאֲמַת יוֹרָה דָּרְכוּ שֶׁהִבְחִירָה בְּיַד כָּל אָדָם). אָבֵל בֵּין כֹּה וְכֹה, רֵאוּי שֶׁתִּשְׁאַל אֶת עֲצֻמְךָ שֶׁהָרִי פְתוּב "לֵב מַלְכִים וְשָׂרִים בְּיַד ה'". קַל וְחֹמֶר לֵבֵב בְּנֵי הָאָדָם. וְאִם כֵּן מִדּוּעַ סָבֵב שֶׁתִּתְּפֹתָה אֶשְׁתַּךְ לִשְׁמַע לְאֵלוֹ שֶׁנִּגְדַּךְ? וְגַם אִם תִּאֲמַר שֶׁמִּהֲרַגְעֵה הָרֵאשׁוֹן לֹא מִצְאָתָּ חוֹן בְּעֵינַי אוֹתָם מִשְׁפִּיעִים וּמְפִתִּים. צְרִיךְ שֶׁתִּדַע שֶׁהַחוֹן הוּא מִתַּת אֱלֹקִים. וְנִשְׂאָר לִשְׁאֵל לָמָּה אֱלֹקִים עֲשֵׂה שְׁלֹא אֲמַצָּא חוֹן וְשִׁיחָיָה פְרוּד וְכוּ' וְכוּ'.

6. יֵשׁ שִׁיטְעָנוֹ שֶׁהָיוּ כַחוֹת כְּשׁוּף, עַיִן הָרַע, וְעוֹד כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת מִסְטִיּוֹת שֶׁבְעֵטִים אֶשְׁתוּ עֲזָבָה אוֹתוֹ אוֹ שֶׁהִתְנַהֲגָה בְּאִפְךָ שְׁלִילִי. וְעַל זֶה דַע אַחֲרֵי, רַק סָכַל וְטַפְשׁ גָּמוּר יִבִּיט בְּגִרְזוֹן הַבוֹקֵעַ... הַפְּקֹחַ יִבִּיט רַק בְּזֶה שֶׁתּוֹפֵס אֶת הַגִּרְזוֹן. כִּד בְּדִיוֹק בֵּין תְּבִין שְׁכַל כַחוֹת הַכְּשׁוּף וְעַיִן הָרַע, עִם כָּל מָה שֶׁנִּגְרַם מֵהֶם - כָּלֵם אֲצַבַע אֱלֹקִים הֵם. וְאִם חֲרַטְמֵי מִצְרַיִם (שֶׁהָיוּ מִגְדוּלֵי הַמִּכְשָׁפִים) הִבִּינוּ זֹאת. יְהוּדֵי כְּמוֹךָ כְּמוֹנֵי וְדֹאֵי שֶׁצְרִיךְ לְהִבִּין זֹאת. וְלִךְ נָא רֵאֵה אֵיךְ אוֹתָם שְׁשָׁמִים הַשְּׁתַדְלוּתָם לְכוּוֹן הַכְּשׁוּף וְעַיִן הָרַע וְכִיוּצָא, כָּלֵם בְּלִי יוּצָא מִן הַכָּלֵל הַפְּסִידוֹ וְנִזְוָקוֹ בְּגוּפָם וּנְפִשָׁם. כִּי נִדְמוּ לְאוֹתוֹ סָכַל שֶׁמִּבִּיט בְּגִרְזוֹן וְלֹא בְּאָדָם שֶׁתּוֹפֵס וּמִנִּיעַ אֶת הַגִּרְזוֹן. וְהֵם כְּמוֹ אֶחָד שֶׁזָּרְקוּ עָלָיו אֶבֶן. וְהוּא בְּמָקוֹם לְהִתְגוֹנֵן אוֹ לְהִתְקִיף אֶת זוֹרֵק הָאֶבֶן, בַּחַר לוֹ לְהִתְנַפֵּל עַל הָאֶבֶן שֶׁפָּגְעָה בּוֹ. וְעַלֶּיהָ הוּצִיא כָּל זַעֲמוֹ וְנִקְמָתוֹ. וְלָכֵן טַחֵן אוֹתָהּ הַדֹּק הַיֵּטֵב עַד שֶׁעֲשָׂאָה כְּעֶפֶר הָאָרֶץ.

כָּלֵל הַדְּבָרִים קוֹרָא יָקָר, פְּרִטְתִּי לִפְנֵיךְ כְּמָה טְעָנוֹת הַמִּצְוִיּוֹת מֵאֵד אֲצִל אוֹתָם שֶׁגִּרְשׁוּ אֶת נְשׁוֹתֵיהֶן. כִּי כְּשֵׁי שָׂרָה אוֹ מַעֲבָר חֲשׁוּב בַּחַיִּים, לְעֵתִים שׁוֹכַח הָאָדָם אֶת הַשְּׁכָל הַיָּשָׁר וְהַמוֹעִיל, אִם בְּגִלְלַת הָרָגֶשׁ שְׂגוּאָה אִם

בגלל שרופצה להיות צודק תמיד. ועל כגון זה אמרו חז"ל " אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים".

לכן, אחי היקר, שים לב בין כה וכה מה שיטען האדם הכל בכל מכל כל מתנקז אל מקום אחד: אלקים. ממנו לבד כל תנועות בני האדם (וכל הבריאה). ממנו תברך לבדו הסתבב עליך אשה כזו וחיים כאלה.

ואלקים ירצה ממך שתחשב כמה שסבלת מאשתך ועל זה תאמין ותחפש מה אתה לקוי בכיוצא בזה, או אז ורק אז יפקחו עיניך להועיל לעצמך ורק אז יעזרך האל הלאה בחיים. כי אלקים לא יעניש את ראובן בגלל שמעון. לעולם. ונאמר " **כי אתה תשלם לאיש כמעשהו**". ואם יקשה לך, האם אני כל כך רע לעמת מה שאשתי עשתה לי? דע אחי שאמרו חז"ל "במדה שאדם מודד בה מודדין לו". משמים יודעים היטב כל אחד מהנבראים את טובו ורעתו. אשמתו וזכותו.

ומסביר רבי נחמן מברסלב בלקוטי עצות (פרק סבלנות סעיף ששי) שהאדם כל צרה וצער שקבל ידע ויאמין שבאמת היה מגיע לו "יותר ויותר" (כך כתוב שם).

אותו רבי נחמן שיידע להשכיל ולרומם גם את האדם הגרוע ביותר שנפל לאן שנפל, מאיר עינינו להבין אשמתנו, כל אחד, כל כך ברור. אשרי שיאחו עצמו עם ספריו ותלמידיו של זה הצדיק. כי אין כמוהו לנפשות ישראל בזה הדור.

לכן, אפרט לך איך ליקח את הלקח הנכון לנפשך ואיך תבין איך מה שעבר עליך הוא בעצם רפואה לנפשך.

1. אם סבלת בעקר מזה שאשתך היתה כעסנית. דע שכן יש כעס וסבלו (או סובלים) ממך לא פחות ממה שסבלת ממנה.

2. אם אשתך היתה טיפוס לא שומע... עקשנית, לא מנסה להבין את השני. וכל הזמן חושבת שהיא צודקת, אז דע אחי שאתה כמו כן. כי לא סתם שלחו לך משמים כזאת. אתה בעצמך לא שומע, אתה עקשן, לא מנסה להבין את השני כראוי, וגם אתה נדמה לך שאתה צודק... ואם בלבך אינך מסכים למלים הללו, אז דע שאי ההסכמה שלך הם עדות ברורה איך שקשה לך לשמע לקבל וכי וכי ככל מה שטענת על אשתך לשעבר כי דע אחי שגם עצמת הצער ורשעות המצער והזמן כלם כלם מושגחים ומדקדקים. והכל כדי לפקח עיני האדם (כי בדרך כלל האדם לא רואה חסרונותיו כמאמר חז"ל "אין אדם רואה בנגעי עצמו") שאת אותה מהלמה שקבלתי אני בעצמי הלמתי... אלא ששכחתי... כי דרך האדם לראות החסרונות בזולת היטב היטב, אבל אצל עצמו קשה לו... וזכורני פעם שעסקתי בשלום בית מסים. והאשה שם טענה מה שטענה (עשרות סעיפים מסדרים) נגד בעלה. והוא הודה בחלק מהם. והוא ברב אולתו לא טען ולא הגיד שום דבר על חסרונותיה. תוך כדי שישבתי עמם פתאום הזדעקה אותה אשה לבעלה: "שקרן! כל מה שאתה אומר זה שקר. הכל..." "אמרתי לך: "הוא כל מה שהוא מדבר שקר. ואת עד עכשו כל מה שדברת היה רק אמת!" ובכן נסיתי להראות לה כמה שקרים שאני בעצמי נוכחתי בהם מצדה. והיא על עמדה. שקר אחד לא יצא ממנה. ואחרי עוד כמה שיחות התברר שהיא גם לא טענה מעולם. היא גם גדלה לאם שלא טעמה טעם טעות מעולם... והרי לך אם ובת, מלאך הוליד וגדל

עצמך ..) ודאי משמים רוצים ממך שתתמקד לתקן את עצמך. כי כל היסורים שקבלת משמים הם לא בגלל אשמתך. כלל לא. אשמתך היתה רק שליח. אלקים היה המשלח. וכפתוב "מה' אשה לאיש". והקב"ה מודד לכל אדם ושולח לו מדה כנגד מדה הן טוב והן רע. וכשתתחזק ותתאמץ למקד את מבטך אל הבורא יתברך שיעזר לך להבין מה עליך לתקן, אז יקע פשרך ארץ ותצא מכל הסבל שסבלת ותזכה לראות באור החיים. ובלי ספק תזכה לזווג טוב וזוג אמתי שמתאים לך. כי אמרו חז"ל שזווג שני (וכן שלישי וכו') הוא לפי מעשיו של האדם. ודע שפך הוא עם הבריות. כשתאיר פניך להם יאירו לך פניהם.. כשתדבר עמהם על הטוב - ידברו אתך על הטוב. כשתנדב בשבילם - ינדבו בשבילך. וכשתנתר ותסלח אזי יקים בך מאמר חז"ל "המעביר על מדותיו מעבירין לו על כל פשעיו"

(התבוננות מועטת במאמר הזה דיה לעורר נפלאות מה שזוכה האדם על ידי עבודת המדות שלו כפי בחינתו) כשתדבר בעדינות ובחן ידברו אתך בעדינות ובחן. כלל הכל כשאתה מתיחס לזולת זכר שאתה בעצם קובע (2 דברים: 1) איך ירגיש הזולת. (2) איך תרגיש אתה. כי את היחס שתתן - במקדם או במאחר תקבל. ותשיב אל לבך תמיד כי גורלך (ובעקר ענין מציאת הזווג שלך) מנח רק בידו של אלקים. ואלקים כל מה שעשה עמך עד הנה זה ללמד אותך לקח טוב להועיל לך לצאת מהמדות הרעות שנאחזו בך כדי לתקן עצמך לקראת חיים יפים באמת. והכל מחמת אהבה שהוא אוהב אותך באמת. וזכר תמיד שמי שמאשים אחרים בסבלו, הוא מפספס את המפתח העקרי לישועתו. וכמו שמצאנו בשבטים, אחי יוסף רק

כְּשֶׁאָמְרוּ "אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ" רַק אִזּוֹ (אַחֲרֵי 20 שָׁנָה) מֵצְאוּ אֶת יוֹסֵף וְהַצְרוֹת נֶהְפְּכוּ לְטוֹבָה בְּאֵמֶת.
 לְסוּיָם. כָּל מָה שֶׁכְּתַבְתִּי לְפָנֶיךָ עַד הֵנָּה הָיָה בְּעֵקֶר כְּדִי
 שֶׁלֹּא תִהְיֶה נִלְכָּד בְּדַמְיוֹן שֶׁל הַגְּרוּשׁ שֶׁכָּל הַלְקַח שֶׁלוֹ
 מִהַגְּרוּשִׁין מִתְבַּטֵּא בָּזֶה שֶׁאֹמֵר: "לְהִבָּא אֲנִי יַחֲשֵׁב
 פְּעַמִּים..." "כִּבְר נִפְלְתִי בְּגָדוֹל, עֲכָשׁוּ אֲנִי אֲבָדֵק וְכוּ' וְלֹא
 יָשִׁית לְבוֹ שֶׁגַם לְפָנֶי הַנְּשׂוּאִין הוּא חָשֵׁב.. (וְנֹאֵמַר " רַבּוֹת
 מִחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְעֵצַת ה' הִיא תִקּוּם") וְלֹא זֶה הִיְתָה
 הַבְּעִיָּה בְּאֵמֶת.. וְהַגַּם שֶׁבְּאֵמֶת עָלְיוֹ לְהִשְׁתַּדֵּל וּלְהִזְהַר..
 אֲבָל חָשׁוּב שֶׁיִּדַע מִמֵּי .. וְכִבְר גְּלַה כְּפִינוּ נַחְמֵן מִבְּרִסְלָב
 שֶׁהָאָדָם הוּא הָאוֹיֵב הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר שֶׁל עֲצָמוֹ (הֵיִינוּ עַל
 יְדֵי מְדוּתָיו וְתֹאווֹתָיו).

כָּלל הַדְּבָרִים. הַטֶּפֶשׁ יִכּוֹן תָּמִיד אֲצַבֵּעַ מֵאֲשִׁימָה עַל
 אֲשֶׁתּוֹ... עַל הַהוּא... וְהֵהֵם... וְשׂוֹכֵחַ "אֱלֹקִים לְבָדוֹ
 שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים" כִּי אִמְנָם יֵשׁ לָנוּ בְּחִירָה בָּזֶה
 הָעוֹלָם. אֲבָל עַל מָה שֶׁעָבַר חוֹבָה לָנוּ לִידַע וּלְהֶאֱמִין
 שֶׁהַכֹּל הָיָה מֵאֵת ה' לְטוֹבָה. וְלְהִשְׁתַּדֵּל מֵעַכְשָׁו לַעֲשׂוֹת
 הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה. כִּי הִירִידוֹת כָּלֶם הֵם רַק לְצוּרָתָ עֲלֶיהָ.
 לָכֵן אַחֲרֵי הַיָּקָר, ה' יַעֲזֹרֵךְ שִׁיְהִיָּה רְצוֹנָתָ לְאֵמֶת (וְנֹאֵמַר
 הַבַּעֲשִׂיט שֶׁלְהִשְׁיֵג הָאֵמֶת צָרִיךְ לְהִשְׁפִּיל אֶת עֲצָמוֹ..
 וְרַבֵּנוּ נָתַן מִבְּרִסְלָב כְּתַב שֶׁעֵקֶר הָאֵמֶת הוּא רַק לְשִׁמְעַ
 לַעֲצַת הַצַּדִּיקִים. (וּבְאֵמֶת זֶה תְּלוּי בָּזֶה. לְהִתְקַרֵּב לַצַּדִּיק
 וּלְהִפָּרֵשׁ שְׁפִלוֹת עֲצָמוֹ).

קוֹרָא יָקָר, עַד כָּאֵן כְּתַבְתִּי לְפָנֶיךָ אֶת הַלְקַחִים שֶׁתִּפְּקִי
 מִן הָעֵבֶר וְאִין סִפְק שֶׁעַל יָדָם בְּנִקֵּל תִּזְכֶּה לְבִטּוּחַ בַּה'
 בְּאֵמֶת. וְכִמְאֵמַר רִישׁ לְקִישׁ: "טוֹבָה מְרֻדוֹת אַחַת בְּלָבוֹ
 שֶׁל אָדָם מִמָּאָה מְלַקּוּיוֹת". הֵיִינוּ שֶׁכְּשֶׁאָדָם מוֹדָה
 שְׁטָעָה אִזִּי מִשְׁמִים חוֹסְכִים מִמֵּנוּ מָאָה מְכוֹת. וְלֹא זֶה
 בְּלָבַד אֵלָּא שֶׁמִּשְׁמִים יִתְנַהֲגוּ עִמּוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.

10 פְּלֵי הַשְּׁתַדְלוֹת לְרוֹק (וְכוּ) לְגֵרוּשׁ) בְּמִצִּיאת הַזֹּוּג

א. דַּע שְׂרַב כָּכֵל אוֹתָם שֶׁלֹּא מוֹצֵאִים זְוִיגָם הַרְבֵּה זְמַן, זֶה בְּגַלֵּל שֶׁהֵם בּוֹרְרִים יוֹתֵר מְדִי (בְּכוּוֹן הֵלֵא נִכּוּן). הַבְּרָךְ שׁוֹכֵחַ שֶׁגַם הַצַּד הַשְּׁנִי בְּרָךְ לֹא קָטָן... לוֹ כֹּל אֶחָד מֵהֶם הִיָּה בְּרָךְ כְּזֶה עִם עֲצָמוֹ, אֲזִי הַמְצַב הִיָּה יוֹתֵר טוֹב מִכָּל הַבְּחִינּוֹת. לְכֵן אַחֵי הַיִּקָּר, זְכוֹר שֶׁהָאָדָם רוֹאֶה יָפֵה מוֹמֵי הַשְּׁנִי. אֶת מוֹמֵי בְּמִקְרָה הַטוֹב הוּא רוֹאֶה מֵעַט. אֲמָנָם מֵתֵר (חֻבָּה לְבָרֵךְ וְלִבְדֵּק אֲבָל חָשׁוּב בְּיוֹתֵר שֶׁתְּבַקֵּשׁ מֵהִי יִתְבָּרֵךְ שְׂיִתֵּן לָךְ אֶת הַמַּדָּה הַנִּכְוֶה בְּזֶה. וְכִשְׂאֵתָה פּוֹגֵשׁ מִיִּשְׁהִי שֶׁמְצַעֵת לָךְ אֶל תַּפְגִּין (וְאֵל תַּרְגִּישׁ) הַתְּנַשְׂאוֹת וְלֹא הַכְנָעָה יִתְרָה. אֵל תַּדְבֵּר בְּקִיצוֹנִיּוֹת אוֹ בְּחַרִּיפוֹת הַלְשׁוֹן וְתִשְׁתַּדֵּל בְּיוֹתֵר לְתַת לְמַצַּעֵת הַרְגֵּשָׁה נֹחָה. (וְכַךְ גַּם יוֹקֵל לָהּ לְהַתְבַּטֵּא שְׂזֶה וְדַאי חָשׁוּב גַּם לָךְ).

ב. כֹּל הַצָּעָה שֶׁמְצִיעִים לָךְ, תְּבַדֵּק. אֵל תִּשְׁלַל מֵהָר. גַּם אֵל תִּרְאֶה נְכוֹנוֹת וְרָצוֹן טוֹב מֵהָר. כִּי הָאָדָם חָיֵב לַעֲבֹר (מִשְׁמִים) הַצָּעוֹת וְשְׂדוּכִין וּפְגִישׁוֹת כְּפִי שְׁגִזוֹר מִשְׁמִים, וּבְעֵצָם זֹהִי הַשְּׁתַדְלוֹת שֶׁתִּזְרֹזֵר אֶת מִצִּיאת בֵּת הַזֹּוּג הַרְאוּיָה לָךְ.

ג. בְּדַרְךְ כָּלֵל בְּפְגִישׁוֹת הַרְאוּשׁוֹת כָּל צַד מִתְרָאֶה כְּמָה שְׂיוֹתֵר טוֹב. כְּשֵׂאת הַמִּינוּסִים אוֹ קוֹי הַמַּדּוֹת יִסְתִּיר. לְכֵן חָשׁוּב שֶׁתִּשְׁוּחַח כְּמָה שְׂיוֹתֵר מִפְּרָט. (כְּמוֹכָן לַעֲשׂוֹת זֹאת שֶׁלֵּב שֶׁלֵּב וְכֵן בְּרוּחַ טוֹבָה) לְכֵן טוֹב שֶׁתִּכְיִן עֲצָמְךָ לְפָנֵי הַפְּגִישָׁה מֵה לְשֶׂאל וּלְבַרֵּךְ וְכוּ'.

ד. אם אתה רואה שבת הזוג המצעת נסגרת ואי אפשר לך להתבונן באפי שלה כנאות, רצוי שתאמר לה בפרוש שקשה לך כן לשוחח. ואם היא נשארת סגורה, עדיף שתנתק הקשר.

ה. אם היא בת להורים גרושים (או להורים שחיו בהרבה מריבות) אזי חשוב שתבדק יותר ויותר את מדותיה ואת ההשפעות שנספגו בנפשה. אבל בשום פנים ואופן אין לשלל. כי הקב"ה נותן לכל אדם את הכח להתמודד מול מצבי החיים שחי ולתקן את עצמו גם יותר מפארה שגדלו בבית מפאר.

בת (או בן) להורים גרושים לא ראו מעולם איך אפשר לגשר ולפיס ממצבים קשים של מחלקת ומריבה. בפרט בחורה שדרכה להתדמות לאמה. לכן, מי שגדל להורים גרושים עליו להיות יותר ויותר פתוח לשמע ולקבל, לגשר, לאחד.

ו. שים לב למידת החסד של הפחורה או האשה המצעת. וכן להבנה שלה במהות תפקיד האשה הנשואה. והעקר הוא לבדק בענין הפתוב "אעשה לו עזר כנגדו". האם היא מבינה שהיא בעצם נבראה כדי לעזר לבעלה או שנדמה לה שהיא שונה כלפי בעלה. כי רק התורה הקדושה אמת. כי מי יבין לתכונת האדם כמו יוצרו שאמר לחנה "והוא ימשל בך". חשוב שתזכר, שיש כמה דברים בהם התורה מורה לנו עדיפות לאשה. אבל בסך הכל ההנהגה חיבת להיות של הבעל. ואי אפשר לשני מלכים בכתר אחד. ותתבונן בדבר הזה ביותר היטב היטב. כי פה מרפז כבד משקל ההחלטה לחיוב או לשלילה.

ז. שים לב אם היא טיפוס שמבין שאת מערכת היחסים עם הבעל לא שולפים החוצה. גם לא להורים וקרובים.

חשוב ביותר לבדק עד כמה היא נתונה להשפעות ולהחלטות של הוריה או קרוב משפחה או חברה מסימת. האם היא מבינה שחיי נשואין הם מרקם עדין ומרכב של יחסים בין שני עולמות ואין רשות לאף אדם להתערב או לחיות דעה לזוג אלא אם כן שניהם בקשו את חנות דעתו. אם חסר לה מודעות, אל תשלל. אולי טוב שתודיע לה אתה את עקרי הדברים בזה, ותבדק אם היא מבינה אותם כראוי.

ח. אמרו חז"ל: "בעוון לשון הרע מריבה רבה בתוך ביתו של אדם". לכן שים לב מאד לבדק את המצעת בנושא הזה.

ט. שים לב אם היא טיפוס פתוח. ובעקר האם היא מסגלת לומר טעיתי. ותבדק את זה בנקודות רגישות וכן במצבים קשים.

ודע, שהאדם שמודה על טעיותיו גם אם יש עמו הרבה בעיות עדיף הוא מאדם הכי טוב שלא מסגל לומר טעיתי. כי מצבים קשים וטעיות עוברים על כל זוג שבעולם. מבית ומחוץ. מי שלא מסגל להבין ולומר טעיתי, צרה אחת דיה כדי להרס אצלו כל חלקה טובה. 10 שים לב איך היא מגיבה במצבי לחץ. האם היא טיפוס רגוע או מתוח. האם היא רואה רק שחרות או בעלת עין טובה.

ודע שהבדיקה שתבדק צריכה להיות משני כוונים.

א. בשיחה שלך עם הבחורה או האשה המצעת.
 ב. לבדק אצל המפירים אותה. (ואל תסתפק בתשובות סתמיות וקביעה כוללת של "היא בחורה נפלאה" וכיוצא. אלא תברר באפן פרטי וענני שלא ישמיעו לך

רק קביעת ציונים וחיות דעת, אלא עבודות או רשמים עם הוכחות.

כלל הדברים, היות ודרך האדם למשך לפוון של הדומה לו (ובצדק) לכן ראוי שתשים לב להשקפה של הבחורה, לקיום המצוות ויראת שמים שלה. (וזכר הכתוב "אשה יראת ה' היא תתהלל" ששלמה המלך העדיף את הנתון הזה על פני כל) כמובן אל תתלהב מספורים או רשם חיצוני בזה. והיה עדיף שתראה אותה בלי שהיא תדע זאת. גם תברר בשיחותיך עמה ענין המגורים מקום המגורים, אפן החיים, התעסוקה, ועוד פרטים שככל שתפרט כך יועיל לך להחליט נכון.

ומיהו, חשוב שתזכר שאין אדם שלם בכל הנתונים הנ"ל. בפרט שים לב שבך גם כן יש חסרונות ולקויים (מה שאתה מודע, איש גם מה שאינך מודע להם) ועל הכל תשא עיניך ולבך לאל עולם שינחך בעצה טובה. ואם לבך נשאר בספק מסים, טוב שתתייעץ עם צדיק ותלמיד חכם. כמאמר המשנה "עשה לך רב והסתלק מן הספק".

גם תקרא בסוף הספר את העצות והסגלות העקריות של התורה וחז"ל הקדושים שיועילו לך למצא מהרה את הזיווג ההגון לך. והי הטוב ירחם עליך ויחננך בתוך כל ישראל, אמן.

מְצִיאת הַזְּוֹג

לְרוּךְ לְרוּחָה (וְכֵן לְרוּשׁ וְלְגְרוּשָׁה)

דַּע אַחֵי הַיָּקָר, (וְכֵן אַחוֹתַי בֵּית יִשְׂרָאֵל הַיָּקָרָה. כִּי כָל הַפְּתוּב כְּאֵן הוּא גַם לְךָ אֵלָּא שְׂאֵנִי כּוֹתֵב בְּלִשׁוֹן זָכָר (וְכוֹנְנֵתִי גַם לְנִקְבָּה) כִּי מְצִיאת הַזְּוֹג הַרְאוּי לְךָ הוּא דְבָר נִסְתָּר וְעִמָּק שֶׁהָרִי כָּל בַּחֹר וּבַחֹרָה הֵם שְׁנֵי עוֹלָמוֹת. כָּל אֶחָד נוֹלָד (וְגַדֵּל וְהִתְרַשֵּׁם וְהִצְלִיחַ וְנִכְשֵׁל בְּמוֹבְנִים שׁוֹנִים. הַשְּׂאִיפוֹת שְׁלוֹ, הַמְדוֹת שְׁלוֹ, הַתְּגוּבוֹת שְׁלוֹ, הַעֲרָכִים שְׁלוֹ - כָּל אֶחָד שׁוֹנָה מֵהַשְּׁנֵי. כָּל בַּחֹר וּבַחֹרָה מִשְׁתַּדְּלִים כְּמָה שְׂאִפְשֵׁר לְמִצָּא בּוֹ זֹג הַדּוּמָה לוֹ, אֲבָל תְּמִיד צְרִיךְ לְגִשֵּׁר וְלִסְגֹר פְּעֵרִים, וְלִהְבִּין זֶה אֶת זֶה. וּבְאֵמַת הַצְּלָחַת חֵיי הַנְּשׂוֹאִין תְּלוּיָה רַק בְּעִנְיָן הַזֶּה שֶׁל הַפְּתִיחוֹת וְהַהֲבָנָה הַהֲדָדִית.

חֲשׂוֹב בְּיוֹתֵר לְזָכֹר שֶׁלֹּא סְטִיָּה מֵהַדְּרָךְ הַתּוֹרָה וְחוֹזִ"ל (כַּפְּשׁוּטִים) מֵתְּגַלָּה כַּכְּשִׁלּוֹן וְאוּלַי הַרִיכָה שֶׁל חֵיי הַנְּשׂוֹאִין (לְכֵן אַחוֹז הַגְּרוּשִׁין אֲצֵל אוֹתָם שְׂאִין שׁוֹמְרִים תּוֹרָה וּמִצְוֹת הוּא פִי כְּמָה וְכְמָה מֵאֲצֵל אוֹתָם שְׁשׁוֹמְרִים אוֹרַח חֵיי הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת. וְלֹא סֵתֵם נִקְרָאת הַתּוֹרָה "שְׁלוֹם" וְכֵן נִקְרָאת "טוֹב". כִּי רַק עַל יָדָהּ וּמִמֶּנָּה הַשְּׁלוֹם וְהַטּוֹבָה וְלִשְׁלֵב וְלֵאמֹד שְׁנֵי סוּגֵי אִפִּי, שְׁנֵי עוֹלָמוֹת, לְהַרְמוּנִיָּה אַחַת. וְכִמוֹ שְׂאִמֵּר אָדָם הַרְאוּשׁוֹן עַל אִשְׁתּוֹ חִנּוּ "עֵצִם מֵעֵצֵי וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרִי". הַכֹּל עַל יְדֵי הָאֱלֻקִּים בְּעֵצְמוֹ שֶׁקִּבַּע "וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד". וְאֱלֻקִּים רְצוּנוֹ מֵאִתְּנוֹ כְּתוּב רַק בְּתוֹרָה וּמִפְּרֹשׁ עַל יְדֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים זְכוּרִים לְטוֹבָה).

רַק הַקְּב"ה שְׂבָרָאנוּ וְהוּא חוֹקֵר כְּלִיּוֹת וְלֵב וְיודַע מֵהַלְכֵי נַפְשׁ הָאָדָם מֵרֵאשִׁיתָם וְעַד אַחֲרֵיתָם, הוּא לְבָדוֹ מְזוּג הַזְּוֹגִים וּמֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ יוֹצֵא כְרוּז (40 יוֹם טָרֵם יִצִּירַת

מציאת הזווג

הולד) **"בת פלוני לפלוני"**. ומובא עוד בחז"ל הקדושים שלפעמים נדחה הזווג הראוי לאדם כי מישוהו אחר זכה (אם בגלל שהקדים בתפלה ורחמים אם מסבה אחרת). מה שחשוב ביותר לך כדי שתמצא את הזווג ההגון לך באמת, הוא שתתמקד לקיים את עצות חז"ל הקדושים בתם לב ואז לבטח יוטב לך. ככתוב **"הולך תם ילך בטח"** וכמו שלמד אותנו אור העולם רבינו נחמן מברסלב שהתמימות היא החכמה הגדולה שבכל החכמות. ומי כמו רבי נחמן לדורות הללו, אשר כל התורה הקדושה עם כל סודותיה נגלו לפניו כשלחן ערוך ממש. והוא עלה ונתעלה מעל כל הצדיקים להשכיל אל דלות נפשנו וחלשתה. ובפרט בענין הזווג שכל מי שיש לו מעט שכל אמתי רואה גם רואה שבענין הזה עם כל ההשתדלות הראויה והמצלחת ביותר, אבל העקר צריך פה הרבה הרבה עזר משמים כי הוא יתברך לבדו השדכן האמתי והקובע הבלעדי (וכל השדכנים שבארץ וכל תחבולות האדם גם אם הצליחו הכל היה בגלל רצונו יתברך. ופבר מצינו הרבה בעלי שכל ותחבולות יפות שבענין הזווג נכשלו מאד. והרבה בני אדם עם שכל נמוך ופשוט שזווגן עלה יפה).

וה' יתברך נאמר בו **"סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם"** שהכתוב ילמדנו שאת הסודות יניח הבורא ליראיו. ומי כמו רבינו נחמן מברסלב שאמר על עצמו **"אני אוצר של יראת שמים"** להנחות אותנו בזה באורח הנכונה לכל יהודי באשר הוא.

לכן לקטתי לפניך להלן את 7 העצות מאת רבינו אור העולם כדי שעל ידם תזכה למצא הזווג ההגון לך מן השמים ולבנות בית נאמן בישראל.

7 העצות למציאת זוג

מאת רבינו נחמן מברסלב זצ"ל

1) מי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לִמְצֹא זִוּגוֹ יֹאמֶר בְּכוֹנָה שִׁירַת הַיָּם (אָמַר הַמַּעֲתִיק זֶה נִמְצָא בְּסִדּוּר הַתְּפִלָּה "אִזּוֹ יִשִּׁיר מִשָּׁה" וכו').

2) מי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לִמְצֹא זִוּגוֹ יִרְגִיל עֲצֻמוֹ לִקְרוֹת בְּקַרְבָּנוֹת הַנְּשִׂאִים (אָמַר הַמַּעֲתִיק גַּם זֶה נִמְצָא בְּרַב סִדּוּרֵי הַתְּפִלָּה).

3) תְּפִלָּה בְּכַח (אָמַר הַמַּעֲתִיק הַכוֹנָה לְהַתְּפַלֵּל בְּקוֹל רֶם וּבְכוֹנֹת הַלֵּב. הֵן תְּפִלַּת שְׁחֵרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית, הֵן קְרִיאַת תְּהִלִּים, הֵן תְּפִלָּה שֶׁלֶן מַעֲצֻמֵן, הַנִּקְרָאֵת הַתְּבוּדוֹת הֵן בְּרִכּוֹת וכו').

4) לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל לַה' וְכֵן לְמוֹד הַלְכוֹת.

5) מי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לִמְצֹא זִוּגוֹ תִּקְנֵתוֹ שִׁישְׁתַּדֵּל לְשִׁמְעַ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה מִבְּעַל דַּעַת. (הַכוֹנָה לְחֲדוּשִׁים עֲמֻקִּים כְּפִי כַח יִכְלַתֵּן. וּמָה טוֹב שֶׁתִּלְמַד בְּעִיּוֹן תוֹרָה מִלְּקוּטֵי מַהֲרִ"ן אוֹ תִשְׁמַע חֲדוּשׁ מִדְּבָרֵי רַבֵּינוּ נַחְמָן מִבְּרֶסְלַב שֶׁדְּבָרָיו כֻּלָּם חֲדוּשִׁים עֲמֻקִּים בְּיִתְרוֹ וְטוֹבִים הֵם לְכָל אָדָם בְּאִשְׁרֵי הוּא. גְּדוֹל וְקָטָן שֶׁם יִמְצָא כָּל טוֹב לְנַפְשׁוֹ).

6) עַל יְדֵי פֶגַם הַבְּרִית קָשָׁה לִמְצֹא זִוּגוֹ וּכְפוֹנוֹת אֱלוֹל הוּא הַתְּקוֹן לָזֶה.

(אָמַר הַמַּעֲתִיק הַכוֹנָה בַּעֲקָר הוּא שִׁיקְבֵּל עַל עֲצֻמוֹ לֹא לְרַדֵּף כְּבוֹד, וְיִשְׁתַּק לְמִבְּזֵין אוֹתוֹ וְיִזְכֹּר שֶׁהַכֹּל מֵאֵת ה' לְכַפֵּר עוֹנוֹתָיו וְכֵן שִׁיקְבֵּל עַל עֲצֻמוֹ לְהִשְׁתַּדֵּל אַחֲרֵי ה' תְּמִיד בֵּין בִּירִידָה בֵּין בַּעֲלִיָּה וּבְכָל מָה שִׁיעֲבֹר עָלָיו בְּחַיִּים קְנִיִּים "אֲחֻזְתִּיו וְלֹא אֶרְפוּ" וְהַקְּב"ה אֵב הַרְחֵמֵן יִרְחַמְהוּ עַל יְדֵי זֶה בְּנֻדָּא).

7) לומר בְּרִפְת הַלְבָּנָה בְּכוֹנָה (זוֹ הַעֲצָה לְזַכֵּר, כִּי נִקְבָּה פְּטוּרָה מִבְּרַכָּה זוֹ).

(תפילה שיזכה האדם לישועה ורחמים)

רבונו של עולם, מלך עוזר ומושיע ומגן, רחם עלי וחנני מסירות נפש על קרשתך ה', ולהיות שמח ביסוריך ולהתבודד אליך כראוי תמיד. וזכני נא לתן לצדקה הרבה ולכטח עליך תמיד ולדבר רק אמת ולהיות ענו וצנוע בדרךך ולהיות ירא שמים כראוי ולהתפלל אליך בשמחה כראוי כרצונך הטוב. הורני ה' בדרך אהלך באמתך, וחנני שאזכה להודיע דרכיך לרבים כרצונך הטוב. ברוך אתה שומע תפלה.

צדקה

(תפילה שיזכה האדם לרוחב לב וליתן צדקה כראוי)

רבונו של עולם, רחום וחנון רב חסד ומרבה להטיב לטובים ולרעים, חנני שאזכה ממך לנדיבות רבה ולהרבות בצדקה וחסד לשמך יתברך באמת. וחנני שאזכה לתן הרבה מתן בסתר, ולהיות כל חיי רודף צדקה וחסד ולהכניס אורחים כרצונך ממני, ולילך בשביל צדקות ולעשות חסד תמיד עם אוהביך יתברך ולטות ולרדף אחריהם ואחרי הצדיקים והכשרים שבדור. ואתה ה' מטובך הטיבני ומברכותיך תברכני ותשפיע עלי שפע גדול ותחנני מחין וגדלות להועיל לבריותיך תמיד. אמן ואמן. ותעזרני שאזכה לתן לצדקה בפרט לפני התפלה וכן אצל "ואתה מושל בכל", וכן קדם שאצא לדרך. וזכני נא שיהיה לי בעצמי הסתפקות להסתפק כמה שצריך לי בהכרחיות מזה העולם. וזכני נא לשפר אכזריות שלי שבטבעי ולהפכו לרחמנות, ולהתנדב לצדקה יותר ויותר בפרט לצדיקים אמתיים ותלמידי חכמים ולעניים הגונים כפי רצונך באמת. וזכני נא לקבל תוכחה ומוסר ממוכיחי אמת תמיד. ואף על פי שתוכחתם לפעמים היא בדרך בזיון, חנני לקבל תוכחתם ומוסרם בלב שלם כרצונך הטוב. אמן ואמן. ברוך אתה שומע תפלה.

(תפילה לכחור שיזכה למצוא בת זוגו)

רבֹּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַחֵם עָלַי שְׂאוּכָה לְמִצָּא הַזּוּיג הַהַגּוּן לִי בְּנִקְל וּבְנַחַת וְלֹא
בְּצַעַר. וּזְכֵנִי לְהִכִּין אֶת עֲצָמַי וְלִהְיוֹת רֹאשׁ לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן לְךָ בְּיִשְׂרָאֵל.
וּמֵה שְׂשֻׁגִיתִי כִּכְר הַעֲמִידֵנִי נָא עַל הָאֲמֶת וּפְקַח עֵינַי לְרֹאוֹת מֵה אֲנִי צְרִיךְ
לְתַקֵּן בְּעֲצָמַי. וְחַנּוּנִי לְהִשְׁתַּדֵּל וְלִהְיִין עֲצָמִי כְּרֹאשׁ לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן לְךָ
בְּיִשְׂרָאֵל כְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב. וּבִפְרָט חַנּוּנִי שְׂאוּכָה לְהִשְׁתַּדֵּל וְלִהְתַּפְּלֵל מֵעַתָּה בְּכַח
רַב וְלִרְקַד בְּרִקְדִים שֶׁל חַתָּנָה וְלִהְיוֹדוֹת וְלִהְלֵל לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְלִלְמַד הַלְכוֹת
כְּרִצּוֹנְךָ מְאֹד. וְאַתָּה ה' חַנּוּנִי חַנּוּנִי לְמַעַנְךָ אֲשֶׁה טוֹבָה וְנֹאֵה בְּמַעֲשִׂים וְנֹאֵה
בְּמַרְאֵה. אֲשֶׁה מְשֻׁכְּלָה וִירֵאת אֱלֹקִים, בְּעַלְת צְרָקָה וּגְמוּלַת חֶסֶד. וְלֹא יֵהָא
בְּה שׁוֹם שְׂמִיץ פְּסוּל וְלֹא תֵהָא כְּעַסְנִית וּרְגֻזִית, רַק תֵּהָא בְּעַלְת עֲנוּהַ וְעוֹזֹת
לִי וְלֹא כְּגַדְרִי. וְיִקָּים בִּי מִקְרָא שְׁכָתוֹב "מִצָּא אֲשֶׁה מִצָּא טוֹב". וְכֵן מִקְרָא
שְׁכָתוֹב "אֲשַׁתְּךָ כְּנֶפֶן פֹּרְיָהּ בִּירְכַתִּי בִּיתְךָ. בְּנִיךָ כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים סָבִיב
לְשַׁלְחַנְךָ. הִנֵּה כִּי כֵן יִכְרֵךְ גִּבּוֹר יִרְאֵה ה'". אָמֵן וְאָמֵן. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

(תפילה לבחורה למצוא בן זיווגה)

רבֹּנוּ שֶׁל עוֹלָם רַחוּם וְחַנּוּן, יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתַּתְּמַלֵּא רַחֲמִים עָלַי שְׂאוּכָה
לְהַכְנִים כָּל כַּחוֹתֵי תְּפִלָּה, וְזְכֵנִי נָא לְהוֹדוֹת וְלִהְלֵל לְךָ כְּרֹאשׁ בְּאֲמֶת. וְאַתָּה
ה' אֵל מְלֵא רַחֲמִים, עֲזֹרֵנִי עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׂמִיךְ שְׂאוּכָה שֶׁתִּזְמִין לִי אֶת הַבְּעַל
כְּפִי שֶׁהַגּוּן בְּעֵינֶיךָ וְאוּכָה לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן לְךָ בְּיִשְׂרָאֵל. חַנּוּנִי לְמַעַנְךָ
שְׂאוּכָה לְבַעַל טוֹב וְיִשָּׂר יִרְאֵה אֱלֹקִים וְסָר מֵרַע וְנִהְיֵה שְׁנִינוּ מְצַלְחִים וְטוֹבִים
בְּאִפְסוֹ שְׁנוּכָל לְעַבֵּד עִבּוֹדְתְּךָ כְּרֹאשׁ. חַנּוּנִי לְהִכִּין אֶת עֲצָמַי לְהִיֹּת עוֹר לְבַעְלִי
בְּמַדוֹת טוֹבוֹת וּכְלָב אֲמֶת. וְהַצִּילֵנִי מִיֵּצֵר הָרַע וּמִכָּל חָטָא; עוֹזוֹן וְאֲשֵׁמָה
וְרִשְׁעִי. הָרַב כְּפִסְנֵי מַעֲוֹנֵי וּמַחְסָאֵי טְהַרְנִי. לֵב טְהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרִדַח
נִכּוֹן חֲדָשׁ בְּקַרְבִּי. וּמֵה שְׂשֻׁגִיתִי הַעֲמִידֵנִי עַל הָאֲמֶת וְחַנּוּנִי אֶת הַמַּחְשָׁבוֹת
וְהַהֲנָהגוֹת הַנְּכֻנּוֹת שְׂאוּכָה עַל יָדָם מֵהִרָּה לְבָנוֹת בֵּית שִׁיְהִיָּה לְנַחַת וְלִרְצוֹן
לְפָנֶיךָ. אֵל תַּעֲזֹבֵנִי ה' אֱלֹהֵי, אֵל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. חוֹשֶׁה לְעוֹזְרֵי ה' תְּשׁוּעָתִי.
אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא. אָנָּה ה' הַצִּלִּיחָה נָא. וּמְבָרְכֹתֶיךָ תִּבְרַכְנִי וּמְטוֹבְךָ
הִטְבִּיבֵנִי וּבְחַמְלַתְךָ חִמַּל עָלַי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי כִּי בְּךָ תִּקְוֵתִי וְיִשׁוּעָתִי. אָמֵן
וְאָמֵן. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

קורא יקר,

כִּידוּעַ הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה עִם כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו זְקוּק בְּיוֹתֵר לְבִטּוֹחַ בַּה', הֵן לְפָרְנִסָּה הֵן זוּג הֵן יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים לְכָל צָרָה שְׁלֵא תְּבוּא, לְכָל חֲסָרוֹן לְכָל מוֹעֵקָה בְּלִב. וּמִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם לִפְנֵי מוֹתוֹ אָמַר: **"אֲשֶׁרִיד יִשְׂרָאֵל מִי כְּמוֹת עִם נוֹשָׁע בַּה' מִגֵּן עֲזָרְךָ וְכוּ"**. לְלַמְּדֵנוּ שֶׁהַיְשׁוּעָה הַיָּא רַק בַּה' לְבַדּוֹ. וְהוּא יִתְבַּרְךְ הַמְּגַן וְהַעוֹזֵר וְאֵין בְּלַתּוֹ. וּבְנִבְיָא יִשְׁעִיָּה **"וְקוֹי ה' יַחְלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲבָר כְּנִשְׂרִים יִרְצוּ וְלֹא יִגְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יַעֲפוּ"** לְלַמְּדֵנוּ שֶׁהַמְּקוּהָ לַה' זוֹכָה לְהִתְחַדְּשׁוֹת בְּנַפְשׁוֹ וְאָף שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּחַיִּים הִרְיָהוּ חֲזֵק וְאֵיתָן עַל עַמְדוֹ. אֲשֶׁרִיו. וְהַבְּטָחוֹן וְהַקּוּוִי הוּא בְּלִי גְבוּל כְּכַתּוּב: **"בְּטַחוֹ בִּיהוָה עֲדִי עַד כִּי בִיָּה יִהוּה צוּר עוֹלָמִים"** הֵן לְעוֹלָם הַזֶּה הֵן לְעוֹלָם הַבָּא.

וְתוֹחֲלַת הַמְּקוּהָ לַה' לֹא נִכְזַבְתָּ לְעוֹלָם כִּי נֶאֱמַן הוּא יִתְּ לְקוּוִיו תְּמִיד וְכַתּוּב **"וַיִּדְעַתְּ כִּי אֲנִי ה' אֲשֶׁר לֹא יִבוֹשׁוּ קוּוִי"** וְנֶאֱמַר **"מִי בְּכֶם יִרְאֵה ה' שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל עַבְדּוֹ אֲשֶׁר הִלַּךְ חֲשָׁכִים וְאֵין נֹגֵה לוֹ יִבְטַח בְּשֵׁם ה' וַיִּשְׁעַן בְּאַלְהֵיוֹ"** לְלַמְּדֵנוּ שֶׁכְּשֶׁהַחַיִּים לֹא מְאִירִים לְאָדָם אֲזִי תִקְנַתּוֹ לְקוּוֹת לַה', וְלְהַשְׁעַן בְּתִקְנַתּוֹ עַל ה' כְּמוֹ אָדָם שֶׁנִּשְׁעַן עַל הַמְּטָה אוֹ מִשְׁעַנַּת הַכִּסֵּא (שְׁלֵא חוֹשֵׁשׁ כָּלֵל).

וּבְנִבְיָא יִרְמִיָּהוּ דְּבָרִים מִפְּרָשִׁים בְּיוֹתֵר בְּעִנְיַן הַבְּטָחוֹן **"כֹּה אָמַר ה' אֱרוּר הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בָּשָׂר זִרְעוֹ וּמִן ה' יִסוּר לְבוֹ וְהִיָּה פֶּעֲרָעֵר פֶּעֲרָבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבוֹא טוֹב. בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּה' וְהִיָּה ה' מִבְּטָחוֹ"**. וְכוּ בְּעִנְיַן הַמְּמוֹן מוּבָא בְּחִנֵּי הַנְּבִיָּא **"לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נֶאֱוֵם ה' צְבָאוֹת"**. וְשְׁלַמְהָ הַמֶּלֶךְ הַחֲכָם מִכָּל אָדָם כְּתִב **"בְּטַח אֵל ה' כָּכָל לִבְךָ וְאֵל בִּינְתְּךָ אֵל תִּשְׁעֵן"** וְכוּ **"גוֹל אֵל ה' מַעֲשִׂיךָ"**

וַיְכַוְנוּ מַחְשְׁבוֹתֵיךָ לְלַמְדֵנוּ לְהַשְׁלִיךְ עֲצָמֵנוּ לְה' יִתְבַרַךְ
 בְּמַחְשְׁבָהּ וּבַהֲנִיחָהּ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי. וְכֵן הֵעִידוּ הַכְּתוּבִים
 בְּמִי שֶׁמִּתְחַזֵּק תְּמִיד לְקוֹת לְה' כְּמוּבָא בִישְׁעֵיהּ הַנְּבִיא
 "ה' צְבָאוֹת הַפְּלִיא עֲצֵה הַגְּדִיל תּוֹשִׁיָה אֲשֶׁרִי כָּל חוֹכֵי
 לוֹ" וְכֵן "יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּה' תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תִבוּשׁוּ
 וְלֹא תִכְלָמוּ עַד עוֹלָמֵי עַד" וְכֵן כְּתַב שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ
 "בּוֹטַח בְּה' אֲשֶׁרִיו". וְכֵן דָּוִד הַמֶּלֶךְ יִלְמְדֵנוּ "קוּה אֵל
 ה' חֲזֵק וַיֹּאמֶץ לִבְךָ וְקוּה אֵל ה' " וּפְרַשׁ רַש"י שְׂאֵף עַל
 פִּי שְׁלֵא נִתְקַבְּלָה תִּפְלַתְךָ חִזֵּר וְקוּה לוֹ יִתְבַרַךְ. כִּי רַק עַל
 יְדֵי הַקּוּוִי תִזְכֶּה לְכָל מִשְׁאָלוֹת לִבְךָ. וְכֵן "וַיִּשְׂמַחוּ כָּל
 חוֹסֵי בְּךָ לְעוֹלָם יְרֻנּוּ" לְלַמְדֵנוּ שֶׁהַמְּקוּה לְה' זֹכֶה עַל
 יְדֵי זֶה לְשִׂמְחָה וְרִנָּה. וְכֵן "אֲשֶׁרִי שָׂאֵל יַעֲקֹב בְּעִזְרוֹ
 שָׁבְרוּ עַל ה' אֱלֹהָיו" וְכֵן "רוּצָה ה' אֶת יְרֵאָיו אֶת
 הַמֵּיחָלִים לְחַסְדּוֹ".

תְּכַן הַסֵּפֶר.

- 1) לְקַט שֶׁל 43 (וְסִימָן **ג**) כָּל קוּוִיךָ לֹא יִבוּשׁוּ מֵאֲמָרֵי
 חַז"ל לְעוֹרֵר הַלֵּב וּלְחַזְּקוֹ לְבַטַח בְּה'.
- 2) פְּסוּקֵי בִטְחוֹן. וְהֵם 43 מְקוּמוֹת מֵהַתְּנַיִךְ שֶׁעַל יְדֵי
 אֲמִירַתָם לְבַד יִזְכֶּה הָאוֹמֵר שֶׁיִּתְחַזֵּק לְבֹו בְּה'. כִּי־דוּע
 מִכֶּמָּה וְכִמָּה גְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהִפְלִיגוּ בְּשִׁבַח מַעֲלַת
 אֲמִירַת פְּסוּקֵי הַבִּטְחוֹן לְכָל צָרָה שְׁלֵא תִבּוּא.
- 3) הָעֲצוֹת הָעֵקֶרִיּוֹת שֶׁעַל יָדָם יִזְכֶּה הָאָדָם לְבִטְחוֹן.
 מֵאֵת רַבְּנֵינוּ נִחְמָן מִבְּרַסְלָב זצ"ל.
- 4) תְּפִלָּה כּוֹלֶלֶת לְבִטְחוֹן. וְהִיא לְקַט שֶׁל תְּפִלוֹת מוֹרְנוּ
 רַבִּי נֵתָן (תְּלִמִּידוֹ הַגְּדוֹל שֶׁל רַבְּנֵינוּ נִחְמָן מִבְּרַסְלָב) זצ"ל,
 לְזִכּוֹת לְבִטְחוֹן בְּה' בְּכָל מִצְבֵי הַחַיִּים. כֹּה דִבְרֵי הַמְּקוּה
 לְקוֹת לְה'. יְדִידֵיהּ בֶן שֶׁרָה.

א. כתב הרמב"ן ז"ל: מצות עשה שלא נשאל מהוברי השמים החוזים בפוכבים ולא מזולתם (מגידי עתידות ומיסטיקנים למיניהם. המעתיק) מה עתיד להיות. ואם נשמע דבר מהם נאמין כי הכל ביד ה' מפר אותותם כפי התקרבנו לעבודתו.

ב. אמרו חז"ל (מסכת פסחים קיג) מצוה לבטח בה' יתברך בכל לב בכל עניי העולם ככתוב **"ברוך הגבור אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו. ארור הגבור אשר יבטח באדם וכו'".** וכתוב **"בטח אל ה' בכל לבך"**. (אמר המעתיק. דע אחי, שמדברי רבנו נחמן מברסלב מפרש שעקר הבטחון הוא עצם ההסתכלות והצפיה של האדם לבורא יתברך, בלי להשען ולסמך על שום אדם, אלא רק אליו יתברך).

ג. עוד כתב הרמב"ן ז"ל: אין לאדם חלק בתורת משה רבנו, עד שנאמין בכל דברינו ומקרינו שכלם נסים. אין בהם טבע ומנהגו של עולם בין ברבים בין בלחיד. אלא אם יעשה המצוה יצליחנו שכרו ואם יעבר עליהם יכריתנו ענשו הכל בגזרת עליון.

ד. בשם הבעל שם טוב: **"והבוטח בה' חסד יסובבנו"**. וכשהוא להפך שהוא מתירא תמיד ממדת הדין ומהעניש אז הוא מתדבק עצמו בדינים חס ושלוש. שבכל מקום שהאדם חושב שם הוא מתדבק, ואם מחשב בדין הוא מתדבק בדין. וכשהוא בוטח בחסד האל, שם תדבק נשמתו והחסד יסובבנהו.

ה. כתב רבנו נחמן מברסלב: אפלו אם יודע בעצמו שאין מעשיו עולין יפה, אל יפל מהבטחון מחמת זה לומר מי אנכי לבטח ולהשען בה' מאחר שהרעותי את מעשי כל כך, רק יבטח בחסדי ה' אשר לא תמנו וברחמיו שאינם כלים שירחם עליו גם כן.

ו. כתב הגאון מוילנא: עקר נתינת התורה לישראל הוא

כדי שישומו בטחונם בו יתברך ככתוב "וישימו באלקים פסלם וכו'". וכן לספר אחר כך לבניהם ככתוב "למען ידעו דור אחרון". והבטחון כלל כל המצוות כי הקב"ה "מגן הוא לכל החוסים בו" למי שבוטח בו.

ז. **כתב רבנו נחמן מברסלב**: על ידי הבטחון בה' יתברך על ידי זה עושה האדם כלי להשפיע וזוכה שיבוא לו השפע והפרנסה בעת וזמן שצריך.

ח. **כתב הגאון מוילנא**: כל העברות והחטאים באים מחמדה. כי "לא תחמד" כולל כל התורה כלה. וההסתפקות שהוא ההפוך הוא יסוד כל התורה כלה. ומי שלבו טוב במדת הבטחון, אף על פי שעבר עברות חמורות הוא יותר טוב ממי שמחסר בטחון, שעל ידי זה בא לידי קנאה ושנאה אף על פי שעוסק בתורה ובגמילות חסדים, שכל זה אינו אלא לעשות לו שם.

ט. **כתב רבנו יונה**: "בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך". שאם אדם ידע את ה' יתברך בדרכיו (כפי יכלתו. המעתיק) הרי אף אם יבחר בדרך עקלקל ועקם, בכל זאת הקב"ה יישר לדרך העקלקלות ויישרהו לדרך הנכונה.

י. **כתב רבנו משה חיים לוצאטו**: כל המקוה לה' תפלתו עולה לה' בלי אמצעי. לא על ידי מלאך וכו' ואף על פי שיש לו מעט מעשים טובים לא יבוש. כי ה' מתגלה עליו ומעביר כל פשעיו וזה סוף התקון מגדל תקנות כל ישראל בארץ הגלות וכו' והמקוה לה' אפלו נכנס בגהינם יוצא ממנו.

יא. **כתב רבנו יוסף דב הלוי**: אם ימעט בעסקיו ויתחזק בבטחונו כן תתמעט ממנו היגיעה ומזמינים לו משמים צרכיו באמנות קלה ונקיה. וכל מה שהאדם מרבה בהשתדלות ומעמיק בהם ועושה אותו במחשבתו לעקר כן אין מזמינים לו משמים פרנסתו רק אחרי יגיעה רבה.

יב. כתב רבי אברהם ענתבי : כיון שאתה בוטח בה' באמת אז ודאי תוכל לסבל העלבון מבני אדם כי אתה בוטח בה' שהוא ידין וישיב בעדך.

יג. כתב רבי אהרן ראטה : הבטחון דוחה כל מיני פרעניות וכל מיני גזרות וממתיק כל הדינים וזוכה על ידי הבטחון לטהרת המחשבה ולשמחה וצחלת פנים ואפלו שיש עליו איזה חולי או נגזר עליו איזה גזרה או על בני ביתו וכל הנלוים אליו או אפלו הוא בגולה ובגלות ובשבי ובבזה וכל מיני צער - ה' ישמרנו, על ידי הבטחון ימתקו כל הדינים ויתבטלו הגזרות ואינו ירא משום אדם ואינו מפחד משום דבר.

יד. כתב הגאון רבי יצחק זאב מבריסק : על ידי מדת בטחון הקב"ה יחזק ויאמץ לבבו ויזכה לבטחון עוד יותר גדול ויהיה עוד יותר מאשר.

טו. כתב רבי אהרן קוטלר : יסוד השפעת הטובה בעולם על ידי הבטחון.

טז. כתב רבנו בחיי "בעל חובת הלבבות" : מי שבוטח במשהו אחר חוץ מה', האלקים מסיר ממנו השגחתו ועוזב אותו ביד מי שבוטח עליו.

יז. כתב בספר "מדרגת האדם" : הבוטח בסבות, יש לו פזור הנפש.. והוא מכרח לפעמים לסכן עצמו לנסע בדרכים מסכנים או להשתמש באמצעים של שקר והוא מכרח להחניף לכלם, ולכרע מלא קומתו לכל מי שבדעתו שיהנה ממנו וחושש תמיד שמא לא ישבעו רצון ממנו [אמר המעתיק. רבנו נחמן מברסלב נתן ג' סמנים למי שאין לו בטחון והם: 1. שקר. 2. חנפה. 3. דואג ומפחד תמיד.

יח. כתב רבנו בחיי ב"כד הקמח" : כל מי שבוטח בה' מדת החסד המפרנסת את העולם מקיפתו מכל צד.

יט. כתב הרמב"ן ז"ל: אף על פי שאין בידך מעשים ותדע בעצמך שאתה רשע, עם כל זה בטח בה' כי הוא בעל הרחמים וירחם עליך כמו שנאמר: **"ורחמי על כל מעשיו"** צדיקים ורשעים.

כ. כתב "ספר העקרים": אל תתיאשו מלקוות אל השם בסבת רב העוונות כי אין אתם עתידין להגאל מעד זכויותכם, כי לא יספיקו לכך. אבל הגאולה ממעמקי הצרות תהיה על צד החסד בלבד.

כא. כתב רבנו נחמן מברסלב: כל אחד ואחד מבני העולם הזה מלא צער ויסורים ודאגות יום יום שעה שעה. אין אחד שחי בשלנה. כי **"אדם לעמל ילד"** ואשרי מי שעמלו בתורה שאז מעבירים ממנו עמל העולם הזה שהוא מלא מרירות וכעס (ועין בספר שיחות הר"ן בסופו).

כב. מ"ספר העקרים": לפעמים האדם חושב: אילו הייתי בוחר בדרך אחר לעבודת האל. אלו היה לי חברותא או רב להדריכני הייתי בא על שלמותי ותכליתי. ובאמת צריך גם בזה שיקנה אל ה' שינשר לפניו דרכו ברחמיו ויצילהו מן הרע ויבחר לו מה שהוא טוב ונאות לו.

כג. כתב רבי אברהם בן הרמב"ם: בטחונו של יעקב אבינו היה **"אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש ושבתני בשלום אל בית אבי"**. והתכלית אשר לשמה בקש כל אלה היה רק כדי **"והיה ה' לי לאלהים"** כלומר שאתפנה לעסק עמו ותעלה ולא ייטרד לבי במה שמסיח דעתי ממנו יתברך.

כד. כתב אור העולם רבנו נחמן מברסלב: גדלת ה' וחסדו אי אפשר לפה לספר כלל והוא גבוה מאד מאד גבוה מעל גבוה וכמו שכתוב בזהר **"כל חד לפום מה דמשער בלבה"**

(תרגום: כל אחד לפי מה שמשער בלבו).
כה. עוד כתב רבנו הנ"ל: טוב מאד לאדם להשליך עצמו על השם יתברך ולסמך עליו ובכל יום כשבא היום (הינו בתחלת הערב) יאמר האדם: **הריני מוסר כל התנועות שלי ושל בני והתלויים בי על השם יתברך שיהיה הכל פרוצונו יתברך**". וזה טוב מאד ואין צריך לדאג ולחשב כלל אם מתנהג כראוי אם לא מאחר שכבר מסר הכל להשם יתברך וסמך עליו יתברך לבד.

כו. עוד כתב רבנו הנ"ל: וכל אחד מישראל שנפל למקום שנפל ואפלו נפל מאד אף על פי כן אסור לאש עצמו כי תשובה גבוהה למעלה מן התורה על כן אין שום יאוש בעולם כלל. ויש בענין זה סתרי נסתרות.. רק הכלל שמכל הנפילות והקרידות שבעולם, יכולים לחזור אליו יתברך **בנקל** (קורא יקר שים לב למלה האחרונה), והעקר שהכל תלוי בו שלא יהיה מיאש עצמו מלצעק אל ה' ולהתחנן ולהתפלל אליו יתברך תמיד.

כז. הכלל היוצא מכמה וכמה מאמרי חז"ל הוא שאמנם "אין סומכין על הנס" אבל השתדלות האדם לפרנסה, לרפואה או למציאת זוגו וכן כל הצטרכויותיו תלויה בבטחונו בה'. זה מול זה. כמה שיבטח בה' כך תמעט השתדלותו ויגיעתו. ומה שברא ה' יתברך את הטבע ודרכי ההשתדלות הוא כדי שעמהם יתחזק האדם להאמין ולבטח בו יתברך.

כח. כתב המהר"ל מפ"ג: אף שצריך האדם לעשות כל מעשיו בחכמה מכל מקום אל ישען על תבונתו בלבד רק יבטח בה' שהוא יוציא מחשבתו אל הפעל.

כט. כתב בשפ"ר "היך הקטנה": אנחנו חייבים להתגלגל על הסבות ולהתחזק בלבבנו בעסקינו בהם אשר אינם מועילות אותנו כלום. לא תועלת ולא נזק בלתי רצון האל יתברך.

ל. **מכתב מאליהו מהרב דסלר**: מי שבוטח בה' ועושה טוב ומטפח את אמונתו לא יבקש לו מותרות בחיים בעולם הזה אלא משאלות לבו הן בגדר ההכרח או קרוב לזה.

לא. **כתב הגאון מוילנא**: מי שעובר במקום שיש לסעות או במקום סכנה ובוטח בה' שלא יבוא לידי רע, הוא בטחון כסילים, כי מי מכריח אותו לילך במקום סכנה.

לב. **כתב בתורת הבטחון**: אם הקב"ה שולח ברכה במעשי ידיו, אין מעצור לפניו יתברך שתחול ברכתו בין אם העסק רב או עסק מועט, כי שם יצוה ה' את הברכה. וכל זה כשמתעסק בהתר ובאמונה. אבל אותם המתעסקים בתחבולות וברמאות שהם גורמים חלול ה' והוא להוט לממון או שאינו חומל לדלים, לא דברה בהם התורה.

לג. **כתב בספר "מדרגת האדם"**: אצל הבוטח כל הזמנים והמקומות שוים. שאין המקום גורם (לטוב או לרע) ואין הסבה מועילה כלום. אלא הוא מסדר כל שאלת החיים שלו על בטחונו בה'. ולא יזוז ממנו יתברך. ויהיו כל צרכיו מבטחים לו וישיג כל אשר יחפוץ בכל המקומות והזמנים, בין על ידי אנשים בין שלא על ידי אנשים.

לד. **כתב אור העולם רבנו נחמן מברסלב**: על ידי הבטחון אין צריך לחברו (אמר המעתיק. אף על פי שכבר כתב רבנו "מי שאין לו חברים ואוהבים נוח לו שימות", אבל מי שבאמת מתחזק בבטחון ודאי נזקק פחות ופחות לבני אדם).

לה. פעם התנכחו הגאון רבי ישראל סלנטר והגאון רבי שמעון שקאפ. הרש"ש טען שאין לבטח בה' בשביל להשיג מותרות. והגר"ס טען לעמתו שגם בשביל מותרות יכל האדם לבטח בה' שישיג לו. והוסיף הגר"ס כדי להמחיש, ואמר: "ונצרך אני עתה לשעון מכמה סבות אם כי שעון

הוא בבחינת מותרות עבורי ואם היה בטחוני חזק דיו היה ה' ממציא לי אותו". חלפו מספר רגעים ונפתחה דלת בית המדרש ואיש אחד נגש לרש"ש והודיעו שאדם שנפטר זה עתה טרם מותו צוה ליתן שעונו לרש"ש כדי שימסר אותו לרשות אחד התלמידי חכמים שזקוק לו. נטל הרש"ש את השעון ומסרו מיד לידי הגרי"ס והודה לו כי הצדק עמו.

לו. כתב ה"פלא יועץ": ענין הבטחון אינו שיבטח שהשם יעשה לו כל צרכו כרצונו. כי לפעמים תכזב תוחלתו שהרי כמה צדיקים מענים ביסורים קשים וכו'. אלא יבטח בהי שכל מה שעושה ה' לטובה עושה.

לז. מהר"ל מפא"ג: כאשר בא דבר רע על האדם והוא בוטח בהי יתברך, אזי ה' יתברך מהפך הדבר הרע לטוב.
לח. מהר"ם אלבילדה: הבוטח בהי תנתן שאלתו על כל פנים גם אם לא יהא ראוי אליה וזה בשכר הבטחון. וכן כל הדברים נעשים לו לטובה כי ה' יתברך כל יכול.

לט. כתב החזון איש: הבוטח בהי מתלנה עמו רוח עז המבשרו כי אמנם יעזרהו ה'.

מ. מובא במדרש אמר הקב"ה כל מי שבוטח בשמי אני מצילו. אמר דוד הואיל וכך הוא הבטחון שכל הבוטח בך אתה מצילו בך אני בוטח.

מא. כתוב "ובוטח בהי ישוגב" פרש רבנו יונה ישוגב מן הצרה בשכר הבטחון. גם כי עוונותיו עלו למעלה ראש "הרבה עמו פדות והוא יפדה את ישראל מכל עוונותיו".

מב. כתב ה"חפץ חיים": העצה לחזק נפשו לבטח בהי הוא שיתבונן תמיד על זמן העבר מימי חייו. כמה עשרות שנים חי עד כה ובחסד ה' יתברך לא היה חסר לו אפלו יום אחד מאכילה ושתיה ומלבוש וכדומה. ואם כן מה לו לדאג על זמן של להבא שאינו יודע מספר ימי חייו אפלו על

יום אחד. מסתמא (כנראה) כשם שעזרו ה' יתברך ברחמי
עד כה יעזרהו גם כן מעתה ולהבא.

מג. מדרש. כתוב: "הנה אלהינו זה קוינו לו וישיענו"
אין ביד ישראל אלא הקיווי, כדאי הן לגאלה בשכר הקיווי.
מתוך הקיווי "ויט אלי וישמע שועתי".

**כתוב "חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים
לה'..". פרש אור העולם רבנו נחמן
מברסלב "המיחלים" דוקא. ואפלו אין
בכם מצוות ומעשים טובים אלא רק שאתם
"מיחלים" בלבד, חזקו ואמצו.**

הדרכה למעשה בענין הבטחון

ולסיום קורא יקר הנני ללקט לפניך מדברי אור העולם
רבנו נחמן מברסלב איך יזכה האדם לבטחון בה'. למען
תזכה גם אתה בכל מצבי החיים לבטח בה' יתברך כי דברי
הצדיק הזה כלם, נאים הם גם לגדול שבגדולים וגם לקטן
שבקטנים, כאשר אמר כן בפרוש. ותחלה אציג לפניך
מלשונו איך להתרחק מבטחון של שקר.

"אבל לעשות איזה עולה חס ושלום, מכל שכן איזה גזלה
ורמאות או לעסק בזיופים ושקרים ולסחר בסחורות
שאסרה המלכות ולבטח בשם יתברך שיצילו ויעזרו לו
לגמר העסק ולא יתודע הדבר זהו בטחון דסתר אחרא
(בטחון של יצר הרע) בחינת "מבטח בוגד" בחינת
"ותבטחו בעסק ובנלוז". ובטחון כזה הוא כחרס הנשבר

שאין בו תקנה. ואפלו מי שעוסק במשא ומתן בגדולות ממנו הרבה ומרבה ללוות מכמה אנשים ובוטח שהשם יתברך יעזרהו לגמר המשא ומתן, גם זה הוא בחינת בטחון דסטרא אחרא. אדרבא צריך שיהיה לו בטחון חזק שאפלו אם לא ינהג משא ומתן גדול כל כך, אף על פי כן יפרנסו השם יתברך כראוי. והמשכיל יבין דברים הרבה מתוך דברינו איך לברח מבטחון דסטרא אחרא שהוא כנגד התורה, ולהתחזק בבטחון דקדושה אף אם הוא כמו שהוא". עד כאן לשון קדשו.

הערה: כתב עוד אור העולם רבינו נחמן מברסלב יש כמה מעלות ומדרגות בבטחון עד אין סוף וכל שהשכל גדול ביותר יש לו בטחון יותר (וכפי הבטחון כן זוכה להרבות בצדקה).

9 עצות איך לזכות לבטחון מאת רבנו נחמן מברסלב

1. על ידי ששומעין ספורי מעשיות מצדיקים אמתיים.
2. על ידי אמונה [אמר המעתיק. אמונה כולל ג' אפנים. א) אמונה בה'. וטוב שיאמר בפה מלא "אני מאמין שהוא יחיד ראשון ואחרון. ב) אמונת חכמים. שיאמין בכל החכמים (ויברח ממחלוקות שביניהם) ובכל הספרים הקדושים שהולכים על פי תורתנו הקדושה. ג) שיאמין בעצמו. שהקב"ה כל כך גדול בחסדו עד שונאי שיש לו יתברך שעשועים ותענוג מהטוב שבן. וחביבות האל יתברך בן עם כל מה שעברת ויעבר עליך].
3. ישמר את עצמו שלא יביש שום אדם. גם יזהר להתפלל בכונת הלב.
4. מי הירדן הם סגלה לבטחון (אמר המעתיק דברי רבנו כאן יש מפרשים שכונתו לשתות מי הירדן. ויותר נראה לי

כִּנְתוּ לטֹבֵל בָּהֶם וּכְמוֹ שְׂמַצִּינוּ אֶצֶל נְעָמָן שְׂאֲלִישֵׁעַ הַנְּבִיא
הַבְּטִיחוּ שֶׁכִּשְׂיִרְחֹץ בְּמִי הִירְדֵן יִתְרַפָּא מִצְרַעְתּוֹ וְאִזּוּ יִדְעוּ
"כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל".

5. עַל יְדֵי זֵהִירוֹת מְלִיתֶן תִּקְיַעַת כֶּף וְעַל יְדֵי שְׂלֵא יִתְחַבֵּר
לְרַשָּׁעִים.

6. יְקוּם קֹדֶם אֹרֹר הַבְּקָר וַיֹּאמֶר בְּקִשׁוֹת (לְאֱלֻקִּים) בְּקוֹל
רָם.

7. עַל יְדֵי שְׂתִיקָה [אֲמַר הַמַּעֲתִיק וְנִכְלַל בְּזֶה גַם שִׁישְׁתַּק
וַיְדוּם לְמוֹל הַקִּשְׁיוֹת שְׁבֵאִין בְּמַחְשַׁבְתּוֹ נֶגַד הָאֲמוּנָה. וְהִ'
הַטּוֹב יִרְחַמְהוּ עַל זֶה וַיֵּשֶׁב דַּעְתּוֹ. כִּי כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת שֶׁנֶּגַד
הָאֲמוּנָה הֵם מִשְׁמִים לְנִסּוֹת אֶת הָאָדָם].

8. בְּטַחֲוֹן בָּא עַל יְדֵי יִרְאֵת שְׁמַיִם.

9. עַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים.

פסוקי בטחון

מתורה נביאים כתובים. 43 מקומות.

1. תורה: לִישׁוּעַתְּךָ קִוִּיתִי יְהוָה (טוב להוסיף קוִּיתִי
יהוה לישׁוּעַתְּךָ יהוה לישׁוּעַתְּךָ קוִּיתִי).

2. ישעיה: הִנֵּה אֵל יִשׁוּעַתִּי אֲבַטַח וְלֹא אֶפְחַד כִּי עֲזִי
וְזַמְרַת יְהוָה וְיְהִי לִי לִישׁוּעָה.

3. וְאֲדַנִּי אֱלֹהִים יַעֲזֹר לִי עַל כֵּן לֹא נִכְלַמְתִּי עַל כֵּן שְׁמַתִּי
פָּנִי כַחֲלָמִישׁ וְאֲדַע כִּי לֹא אֲבוֹשׁ.

4. הֵן לֹא קִצְרָה יָד יְהוָה מִהוֹשִׁיעַ וְלֹא כִבַּד אֲזָנוֹ מִשְׁמוֹעַ.

5. יְהוָה אֱלֹהֵי אֲתָה אֲרוֹמַמְךָ אֹדָה שְׁמֶךָ כִּי עָשִׂיתָ פְּלֵא
עֲצוֹת מִרְחֹק אֲמוּנָה אֲוֹמֵן... כִּי הֵייתָ מַעֲזָ לְדָל מַעֲזָ לְאֲבִיוֹן
בְּצַר לוֹ.

6. מִקְוֶה יִשְׂרָאֵל יְהוָה מוֹשִׁיעוֹ בְּעַת צָרָה.

7. יְהוָה עֲזִי וּמַעֲזוֹי וּמְנוּסֵי בְיוֹם צָרָה.

8. רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאַרְפָּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאִישׁוּעָה כִּי תִהְלֵתִי אֲתָה.

9. אל תהיה לי למחיתה מחסי אתה ביום רעה יבושו רודפי ואל אבושה אני. יחתו המה ואל אחתה אני. הבא עליהם יום רעה ומשנה שברון שברם.
10. עמוס: כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחי.
11. יונה: קראתי מצרה לי אל יהוה ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי ותעל משחת חיי יהוה אלהי.
12. מיכה: ואני ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי.
13. נחום: ועניתך לא אענך עוד חזק מתנים ואמץ כח.
14. תבוק: ואני בה' אעלוזה אגילה באלהי ישעי אלהים יהוה חילי וישם רגלי פאילות ועל במותי ידריכני למנצח בנגינותי.
15. איוב: אני אדרש אל אל ותהי לדל תקוה.. הן יקטלני לו איחל גם הוא לי לישועה כי לא לפניו חנף יבוא.. ידעתי כי כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה.
16. ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי.
17. אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי גם כל קוויך לא יבושו. הדריכני פאמיתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום.
18. אם תחנה עלי מחנה לא ירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח. את פניך יהוה אבקש אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי היית.
19. ואני עליך בטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה. חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליהוה.
20. נפשנו חפתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו. יהי חסדך יהוה עלינו כאשר יחלנו לך.
21. בטח ביהוה ועשה טוב שכון ארץ ורעה אמונה והתענג על ה' ויתן לך משאלות לבך גול על יהוה דרכך

- וּבִטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה. קֹוֹה אֶל יְהוָה וְשָׁמַר דְּרָכָו וִירוּמָמָן
 לְרֵשֶׁת אֲרָץ בְּהִכָּרַת רַשָּׁעִים תִּרְאֶה.
22. כִּי לֵךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִי אֲתָה תַעֲנֶנּוּ יְהוָה אֱלֹהֵי.
23. קֹוֹה קִוִּיתִי יְהוָה וַיֹּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעֲתִי. אֲשֶׁרִי הִגִּבֵּר
 אֲשֶׁר שָׁם יְהוָה מִבִּטְחוֹ וְלֹא פָנָה אֶל רְהֻבִים וְשָׁטִי כְּזָב.
24. כִּי לֹא בִקְשָׁתִי אֲבִטַח וְחֻרְבִי לֹא תוֹשִׁיעֵנִי.
25. הִנֵּה הִגִּבֵּר לֹא יִשִּׁים אֱלֹהִים מַעֲזוֹ וַיִּבִטַח בְּרַב עֲשָׂרוֹ
 יַעֲזֹז בְּהוֹתוֹ. וְאֲנִי כְּזִית רַעֲנָן בְּטַחְתִּי בַחֲסֵד אֱלֹהִים עוֹלָם
 וָעֵד.
26. הַשְּׁלַךְ עַל יְהוָה יְהַבֵּךְ וְהוּא יַכְלִיכֶךָ לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט
 לְצַדִּיק. וְאֲנִי אֲבִטַח בְּךָ.
27. יוֹם אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֲבִטַח. בְּאֱלֹהִים אֶהְלֵל דְּבָרוֹ
 בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא אִירָא מֶה יַעֲשֶׂה בָשָׂר לִי.
28. אֵךְ לְאֱלֹהִים דּוֹמִי נִפְשִׁי כִּי מִמֶּנּוּ תִקְוֹתִי. אֵךְ הוּא צוּרִי
 וַיִּשְׁוֹעֲתִי מִשְׁגָּבִי לֹא אֲמוּט. עַל אֱלֹהִים יִשְׁעִי וּפְבוּדִי צוּר עֲזִי
 מַחֲסִי בְּאֱלֹהִים.
- בִּטְחוּ בּוֹ בְּכָל עֵת עִם שִׁפְכוּ לִפְנֵי לִבְבְּכֶם אֱלֹהִים מַחֲסֶה
 לָנוּ סֵלָה. אֶל תִּבִטְחוּ בַעֲשָׂק וּבְגֹזֵל אֶל תִּהַבְלוּ חֵיל כִּי יִנוּב
 אֶל תִּשְׁיִתוּ לֵב.
29. נִזְרָאוֹת בְּצַדִּיק תַעֲנֶנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ מִבִּטַח כָּל קְצוֹי אֲרָץ
 וְיָם רְחוֹקִים.
30. אֲכֹן שָׁמַע אֱלֹהִים הַקְּשִׁיב בְּקוֹל תַּפְלָתִי. בְּרוּךְ אֱלֹהִים
 אֲשֶׁר לֹא הִסִיר תַּפְלָתִי וְחִסְדּוֹ מֵאֵתִי.
31. בְּךָ ה' חִסִיתִי אֶל אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם. כִּי אֲתָה תִקְוֹתִי אֲדַנִּי
 אֱלֹהִים מִבִּטְחִי מִנְעוּרִי. עַלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִבְּטָן
 מִמַּעַי אֲמִי אֲתָה גֹזִי. בְּךָ תִהְלֵתִי תָמִיד. וְאֲנִי תָמִיד אֵיִתַחַל
 וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תִּהְלֵתְךָ.
32. יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה.
 יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בּוֹטַח בְּךָ.
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֶנּוּ בַיּוֹם קִרְאוֹנוּ.

33. שְׁמֵרָה נַפְשִׁי כִּי חֹסֵיד אֲנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ.

חֲנִנֵי יְהוָה כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם. שְׂמַח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי אֵלֶיךָ יְהוָה נַפְשִׁי אֲשֹׁא. כִּי אַתָּה יְהוָה טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ.

34. אָמַר יְיָ הוּא מַחְסֵי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהֵי אֲבֹטֹחַ בוֹ. כִּי אַתָּה יְהוָה מַחְסֵי, עֲלִיוֹן שְׂמַחַת מְעוֹנֶךָ.

35. וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁגָּב אֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסֵי.

36. יִשְׂרָאֵל בָּטַח בִּיהוָה עֲזָרָם וּמִגְּנָם הוּא. בֵּית אֶהְרֹן בָּטְחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וּמִגְּנָם הוּא. יְרָאִי יְהוָה בָּטְחוּ בִיהוָה עֲזָרָם וּמִגְּנָם הוּא.

37. מִן הַמְצַר קָרָאתִי יְיָ עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְיָ יְהוָה לִי לֹא אֵירָא מִה יַעֲשֶׂה לִּי אֲדָם. יְהוָה לִי בְּעוֹזְרֵי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשׂוֹנְאֵי. טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִבָּטוּחַ בְּאָדָם. טוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוָה מִבָּטוּחַ בְּנָדִיבִים.

38. קוֹיָתִי יְהוָה קוֹתָה נַפְשִׁי וּלְדַבְּרוֹ הוֹחֵלְתִי. יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה כִּי עִם יְהוָה הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עֲמוּ פְדוֹת וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו.

39. יַחַל יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.

40. כִּי אֵלֶיךָ אֱלֹהִים אֲדַנִּי עֵינֵי בֶן חֲסִיתִי אֶל תָּעַר נַפְשִׁי. שְׁמַרְנֵי מִיָּדִי פַח יִקְשׂוּ לִי וּמִקְשׂוֹת פּוֹעֲלֵי אוֹן.

41. זַעֲקָתִי אֵלֶיךָ יְהוָה אֲמַרְתִּי אַתָּה מַחְסֵי חֲלָקִי בְּאֶרֶץ הַחַיִּים.

42. מַהֲרָ עֲנֵנִי יְהוָה כְּלָתָה רוּחִי אֶל תִּסְתַּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בּוֹר. הַשְּׂמִיעֵנִי בְּבַקֵּר חֶסֶדְךָ כִּי בֶן בָּטַחְתִּי הוֹדַעְנִי דְרָךְ זֶה אֵלֶיךָ כִּי אֵלֶיךָ נִשְׁאָתִי נַפְשִׁי. הַצִּילֵנִי מֵאוֹיְבֵי יְהוָה אֵלֶיךָ כְּסִיתִי. לְמַדְנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי רוּחַךְ טוֹבָה תִּנְחַנֵּי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר.

43. עֵינֵי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתַח אֶת דִּינְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

תפלה כוללת לבטח בה' (ורובה מאת רבי נתן)

רבון העולמים רחום וחנון חנני שכל ודעת מאתך
לבטח בך תמיד באמת בכל לב ונפש כי אני משליך
יהבי עליך לבד. ואני לא אדע מה אעשה כי עליך עיני
ואין לי שום תקנה ומבטח כי אם עליך לבד. לך לבד
עיני תלויות על כן באתי לבקש ממך מלא רחמים
שתחונני בחסדיך הגדולים ותשפיע עלי מדת הבטחון
בשלמות שאזכה לבטח בך באמת ובאמונה שלמה
בבטחון חזק ואמיץ שאתה תמלא כל מחסורי (בפרט
וכו') באפן שאוכל לעשות רצונך כל ימי חיי לעולם.

חנני וזכני להיות חזק לבטח בך ה' בשלמות תמיד ולא
אתלה שום דבר בשום סבה ובשום אמצעי כלל רק
אדע ואאמין שהכל בהשגחתך לבד כי אתה הוא ה'
אלהינו עלת כל העלות וסבת כל הסבות ואפלו כשאני
מכרח לפעמים כפי רצונך הטוב לעסק באיזה סבה זכני
נא להאמין בך לבד ולא לעשות מהסבה עקר חס
ושלום. ומחול וסלח לי ולכל עמך ישראל על כל
הפגמים שפגמנו עד הנה באמונה הקדושה במה שהיינו
תולים הדברים בסבות של דרך הטבע ומעתה תחזק
את לבבי ולבבם של כל עמך ישראל וכל באי עולם
שיזכו כלם לידיע ולהאמין כי אתה הוא ה' האלהים
בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד. והכל מתנהג
בהשגחתך לבד וכל הסבות מאתך לבד.

חזקני ואמצני נא לבטח באמת בחסדיך הרבים שתשוב
ותרחם עלי ותשפיע לי כל צרכי בגשמיות וברוחניות
(ויפרט מה שמעיק עליו) ואף על פי שעשיתי מה

שְׁעִשִׁיתִי וְקִלְקַלְתִּי מֵה שְׁקִלְקַלְתִּי וּפְגַמְתִּי מֵה שְׁפַגְמְתִי
 וְהִרְעוּתִי אֶת מַעֲשֵׂי אֲשֶׁר לִפִּי מַעֲשֵׂי נִתְחַקְתִּי מִמֶּנּוּ
 מֵאֵד אֶף עַל פִּי כֵן אֲבֹטַח בְּךָ כִּי לֹא תִעַזְבֵנִי לְעוֹלָם
 בְּחִסְדֶיךָ כִּי רַחֲמֶיךָ רַבִּים הֵם. רַחֲמֶיךָ רַבִּים מֵאֵד וְאַתָּה
 טוֹב וּמְטִיב לְרַעִים וּלְטוֹבִים כִּכְתוּב "טוֹב ה' לְכָל
 וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו". אֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אֵל תַּעֲשֶׂה
 עִמִּי כַחֲטָאִי וְאֵל תִּגְמַלְנִי כַמִּפְעָלִי. וְאֵל יִהְיוּ עוֹנוֹתַי
 מִבְּדִילִים בֵּינִי וּבֵין טוֹבְךָ וּשְׁפַעְךָ הַטוֹב הַיּוֹרֵד עֲלֵינוּ
 תָּמִיד. וְאִזְכָּה לְקִים מִקְרָא שְׁכָתוּב "וְהַבּוֹטַח בַּה' חֲסֵד
 יִסּוּבְבֵנוּ". וְנֹאמֵר "בְּטַחוּ בַּה' עַדִּי עַד כִּי בִּיהַ' ה' צוֹר
 עוֹלָמִים". וְנֹאמֵר "בְּרוּךְ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּה' וְהָיָה
 ה' מִבְּטָחוֹ" וְאִזְכָּה עַל יְדֵי הַבְּטָחוֹן לַעֲשׂוֹת כְּלִי וְצִנּוֹר
 עַל יָדוֹ לְקַבֵּל הַשְּׁפַע טוֹבָה וְהַפְרָנָסָה וְכָל צְרָכִי בְּמוֹעֵדֶם
 וּבְזִמְנָם קֹדֶם שְׁאַצְטַרֵךְ לָהֶם חֲנִי ה' וְאֶת כָּל בְּנֵי בֵיתִי
 וְהַנְלוּיִם אֵלַי וְתֵן לִי כָּל צְרָכִי בְּמוֹעֵדוֹ וְאֵל תִּצְרִיכְנִי לְבְנֵי
 אָדָם.

חֲזַקְנִי נָא לְבֹטַח בְּךָ ה' בְּכָל עֵת יוֹתֵר וְיוֹתֵר שְׂאֵהִיָּה
 בְּטוֹחַ בְּחִסְדֶיךָ שְׁתוֹשִׁיעֵנִי בְּכָל מָה שְׂאֵנִי צָרִיךְ לַהֲיוֹשֵׁעַ
 בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וְתִשְׁמְרֵנִי נָא שְׁלֵא אֶפְלֵ מִן הַבְּטָחוֹן בְּךָ לְעוֹלָם
 רַק אִזְכָּה בְּכָל עֵת וּבְכָל שְׁעָה בְּכָל מָה שְׁיַעֲבֵר עָלַי לְבֹטַח
 בְּךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת עַד אֵין סוֹף וְאֵין תַּכְלִית.

וְאֵהִיָּה בְּטוֹחַ בְּעַצְם חֲסִדֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ שְׂאֵינָם כְּלִים וְאֵינָם
 תַּמִּים לְעוֹלָם כִּי לֹא כַחֲטָאִי תַעֲשֶׂה לִּי חֲלִילָה וְלֹא
 כְּעוֹנוֹתַי תִּגְמַל עָלַי רַק תַּעֲשֶׂה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ הַמְרַבִּים
 וְהַעֲצוּמִים בְּדַרְכֵי חֲסִדֶיךָ הַיִּשְׁנִים וְהַחֲדָשִׁים לַהֲתַחֲזֵק
 בְּבִטָחוֹן בְּךָ וְלַהֲרַבּוֹת בְּצִדְקָה מֵאֵד לְצַדִּיקִים וְלַעֲנִיִּים
 הַגּוֹנִים וְלַהֲתַחֲזֵק מֵעַתָּה בְּכָל עֵז וְתַעֲצוּמוֹת בְּכָל עֶסְקִי
 מִצּוּה וּזְכוּת הַרְבִּים כְּרָצוֹנְךָ מִמֶּנִּי בְּאַמֶּת.

חַנְּנִי הִי לַפֶּזֶר לַצְדָּקָה מְאֹד מְאֹד בְּשֵׁתֵי יָדַי וּלְבֶטֶח
 עָלֶיךָ וּלְהִשָּׁעוֹן עָלֶיךָ אֱלֹהֵי שְׂלֵא יַחְסֹר לִי עַל יְדֵי הַצְדָּקָה
 כָּלֵל, רַק אֲדַרְבָּא בְּגַלֵּל הַדְּבָר הַזֶּה תְּבָרַכְנִי הִי אֱלֹהֵי
 תְּקוּתַי וַיְשׁוּעָתִי אָמֵן וְאָמֵן.

חַנְּנִי הִי לְמַעַנְךָ שִׁיעָלוּ דְּבָרֵי לְנַחַת וּלְרַצוֹן לְפָנַי פֶּסֶא
 כְּבוֹדְךָ וְאַתָּה הִי אֵל רַחוּם וְחַנוּן נָא תִתְפַּלֵּל עָלַי בְּעַצְמְךָ
 וְתַעֲוֹרֵר אֶת רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים עָלַי וְתִתְפַּיֵס בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ
 לְחַנְּנִי וּלְמַלְא מִשְׁאֵלוֹת לְבִי (בַּפֶּרֶט וְכוּ'). וּמְטוֹבְךָ
 הַטִּיבְנִי וּמְבָרַכְוֶיךָ תְּבָרַכְנִי וְחִסְדְּךָ תַגְדִּיל עָלַי וְתַצְלִיחַ
 דְּרָכִי וְאַרְחוּתִי וְתִבְרַךְ כָּל מַעֲשֵׂי יָדַי וְהַנְּנִי מוֹסֵר לְךָ
 רַבּוֹנִי כָּל תְּנוּעוֹתַי וְקִיָּם נָא בִּי וּבְכָל יִשְׂרָאֵל -

חִזְקוּ וַיֵּאמַץ לְבַבְכֶם כָּל הַמֵּיחָלִים לֵה'.

בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

להלן ספורת של הגבי גייסל עזיזה בת סעדה שמספרת את ההשגחה העליונה שליוותה אותה בזכותו של רבנו מהר"ץ הקדוש זיע"א.

הגבי גייסל שמעה ברדיו "קול האמת" את שעורו הקבוע של כבי הרב ידידיה שליטי"א ומיד התקשרה אליו כדי לדבר אתו. הרב הפנה אותה לאשתו שתאמר לה מה לעשות בנוגע לבעייתיה.

גייסל התקשרה לרבנית מיכל והיא אמרה לה שפקרוב יש נסיעה לרוסיה לקברו של הצדיק הגדול רבי נחמן מברסלב זיע"א. גייסל לא הפירה את הרבי הזה. בכל זאת הסכימה לנסע והתחילה בהכנות. לאחר 10 ימים התחילו חבורת הנשים במסע לאוקראינה לרבי נחמן מברסלב זצ"ל, ולעוד כמה קברות צדיקים ביניהם הבעל שם טוב הקדוש, מוהרני"ת זצ"ל (רבי נתן מברסלב), רבי לוי יצחק מברדיצ'וב זצ"ל ועוד.. רק אחרי שהגבי גייסל חזרה מרוסיה הבינה מה עשתה לה הנסיעה הזו עם התקשרות לצדיק הגדול במעלה הוא רבנו נחמן זצ"ל.. היא התחילה להדליק נר התמיד בשמן זית לרבנו (כמו שרשום בספר המדות נר התמיד מציל מגזרות שמד), ומיד ראתה איך שהחובות מתחילים להסגר והעניינים בהם היתה מטרדת היו להם פתאום פתרונות.

כחדש לאחר הנסיעה הלכה עם בנה לשוק מחנה יהודה כדי לקנות שמן זית להדליק לרבנו הקדוש נר התמיד, והתקדמה לכוון החנות ואמרה בלחש: קדם כל אקנה לרבנו שמן. ופתאום שמעה פיצוץ. גדול אחרי כמה דקות כשפתחה את העיניים הרגישה ממש 4 מיתות ב"ד. התקרה של השוק נפלה עליה והיא הרגישה שרפה בכל הגוף. הגוף כמעט כלו נשרף והיא הריחה ריח שרוף מהשערות שלה והיה עשן שחנק אותה וראתה חשך בעיניים. ביד שמאל נחתכה עד העצם. נכנסו לה מסמרים בגב והרגל נשרפה. שמעה צעקות מסביב ולא ידעה מה קורה. בתוך כך, פתחה את העיניים וראתה גופות מסביב יד פה ורגל שם, ורק גופות נאברים.. עשן וחשך.. והעגלה

שהיתה לה התרסקה לרסיסים.. זו התפת של הגהינום שהיתה מסביב.. פתאום התחילו החרדים שהיו שם לבוא ולעזר להוציא פצועים החוצה. הרימו אותה ושמו אותה ליד הרמזורים. אחד החרדים כסה אותה במעיל שלו כי הכל היה שרוף ושפך עליה מים כדי לכבות את הגוף הנשרף.. אמר לה: אל תדאגי לא אעזב אותך עד שיבואו ויקחו אותך.. היו שם 170 פצועים (כלם כמעט קשה מאד) שחכו להנאל. פתאום בא צלם וצלם אותה ואת החרדי שהיה לידה. כשיצא הצלום בעתון היתה תדהמה גדולה!! ליד ראשה ברצפה היה כתוב (אולי בשלט אולי לא..) **נחמן מאמן**.. כמו אמר: אני אתך.. מכיון שזה הרמז היה גלוי לכלם זה גרם להרבה מאד אנשים לנסע לרבנו הקדוש ולהתקרב לצדיק שמגן על כל ישראל. ובפרט לאלו שמדליקים לו נר.

הגב' גייסל מראה את כל התמונות שיש לה מהנס הגדול להרבה מאד אנשים ומפרסמת לכלם שזה נס ישירות מהצדיק הגדול והנורא הזה שזכותו מגנה על כל ישראל. אחרי חצי שנה מהנס היתה שוב נסיעה לאמן והרבנית מיכל אמרה לגייסל שתסע שוב לאמן כדי לעשות אצל רבנו הקדוש סעודת הודיה למרות כל המגבלות הגופניות שהיו לה מהפגוע. ואכן היא באה לאמן ועשתה מסבת הודיה והודתה לבורא עולם שבזכות רבי נחמן זכתה להנצל מהפגוע הקשה כמובא בספר המדות שעל ידי שמדליקין שמן זית ניצולין משמד. והיא באה לקנות שמן זית. וכן הרמז משמים שהצלום שלה (שפרסם בעתונים) היה שהשם של הצדיק מופיע סמוך לראשה, לרמז שבזכותו נצלה.

מאז, גב' גייסל מפיצה את ספריו של רבי נחמן ומעינותיו בכל ישראל במסירות נפש ונוסעת מדי שנה בשנה לאמן. כן יזכה ה' יתברך את כל ישראל להצלה וישועה ורחמים וזכות רבנו יעמד לה ולכלנו אמן.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן

הדרכה לנוסעים לאומן

הדרכה לנוסעים לאומן

אֶלְעָלֶיךָ וְאֶלְעָלֶיךָ
קוֹרָא יְקוֹרָא
אֶלְעָלֶיךָ וְאֶלְעָלֶיךָ

טרם אסביר לך איך להתנהג בנסיעה לאומן ראוי שתדע קודם מה שהתבטא אור העולם רבינו נחמן מברסלב בענין הזוכה לבוא לקברו.

1) אמר בזה הלשון: "אני רוצה לישראל ביניכם ואתם תבואו על קברי".

2) רבינו נחמן מברסלב לקח 2 צדיקים גדולים (רבי נפתלי רבי אהרון) לעדות על הבטחתו הגדולה (ככתוב בתורה "על פי שנים עדים יקום דבר") ואמר בזה הלשון: "כשיבואו על קברי ויתנו פרוטה לצדקה בעבורי ויאמר אלו העשרה פרקי תהלים הנרשמים אצלנו אז יניח (רבינו) עצמו לאורך ולרוחב ובודאי יושיע לזה האדם.. ויוציא אותו מהגהינם.. אפילו אם יהיה אותו האדם איך שיהיה.. אפילו אם עבר מה שעבר רק מעתה יקבל על עצמו שלא ישוב לאיולתו חס ושלום".

3) ולפני שנפטר אמר רבינו נחמן מברסלב "מה לכם לדאוג.. מאחר שאני הולך לפניכם.. ומה אם נשמות שלא הכירו אותי כלל הם מצפים על תיקונים שלי, מכל שכן אתם".

4) וכן אפילו אלו שלא זכו להכיר את רבינו ז"ל בחייו כשיבואו על קברו הקדוש ויסמכו עליו וילמדו ספריו הקדושים וירגילו עצמם לילך בספריו הקדושים וודאי יש להם על מה שיסמוכו, אשריהם ואשרי חלקם!

5) אמר שהוא מתגעגע מאוד אחר הדרכים של הנוסעים אליו. ואמר שבכל פסיעה ופסיעה (של הנוסעים אליו) נברא מלאך. (זה כולל כל סוגי הדרכים כדי להגיע לצדיק כגון:

הדרכה לנוסעים לאומן

- א. נסיעה לסדר דרכון במשרד הפנים וחזרה.
- ב. נסיעה למשהד שרושם את הנוסעים וחזור.
- ג. נסיעה לקבל את הכרטיס וכן הנסיעה להכין אוכל ושאר צרכים.

ד. הנסיעה לכוון שדה התעופה.

ה. הפסיעות שבשדה תעופה עם הביקורת (אבל ההליכה לקניות אישיות לא נכלל בזה).

ו. הפסיעות והנסיעה של האוטובוס שמוביל למטוס.

ז. העליה למטוס והירידה וכן המשך הנסיעה עד לציון של רבינו ז"ל).

ובכמה מקומות התבטא רבינו ז"ל שמי שנוסע (וכן המתקרב) לצדיק בטירחה, זוכה יותר מאשר מי שהולך לו זאת בנקל.

6) בענין מי שנשאר שבת אצל רבינו ז"ל אמר רבינו: **"השבתים ששובתים אצלי הם גדולים וטובים יותר משבעה פעמים תענית משבת לשבת"**... (ראה והתבונן, קורא יקר, במילים הללו מה רב ואדיר כח הצדיק וכמה זוכים הנוסעים לקברו).

7) ואמר רבינו ז"ל: **"אני אין לי מה לעשות בזה העולם כי בשבילי איני צריך לעשות כלל, רק באתי לקרב נפשות ישראל להשם יתברך אבל איני יכול לקרב כי אם מי שבא אצלי ומספר לי חסרונו אני יכול לתקנו בתקון כזה שאף אחד אינו יכול לתקנו"**.

(אמר המלקט: להלן תמצא וידוי מפורט שעל ידו תזכה בנקל להתוודות ולספר חסרונותיך כראוי).

8) ולא רק כשאנו בעולם הזה בחיים, אלא לאחר מות האדם,

התבטא רבינו שהוא "יכול לעשות טובה גדולה להאדם גם אחר פטירתו" (של האדם).

והסביר רבינו ז"ל שאחר שהאדם נפטר מסיתין ומדיחין אותו (כמו שיש בעולם הזה שקרנים ומסיתים) המלאכי חבלה והקליפות ואומרים לנפטר "שאיין בצדיק ממש". ואמר רבינו ז"ל: "העיקר ליקח זאת בדעתו לבלי להניח עצמו לפתות ולהסית אותו שם, רק יעמוד על דעתו שם בחוזק לילך דיקא להצדיק האמת, ואז בודאי יניחוהו". ואמר רבינו ז"ל: "גם שם (אחר הפטירה) צריכין חיזוק אמונה בהצדיק".

9) קורא יקר, מובא בחז"ל שנבוכדנצר בתחילה היה שליח ועוזר למלך בבל, פעם כתב המלך מכתב לחזקיהו מלך יהודה ובשגגה הקדים שמו של חזקיהו לשם ה' יתברך, ונבוכדנצר ראה כן והלך שלוש פסיעות כדי לתקן את המכתב ולהקדים שם ה' לפני שם חזקיהו המלך. ובעבור זה, אמרו חז"ל, זכה נבוכדנצר למלך על כל העולם.

ועל זה התבטא רבינו ז"ל: "ומה אם נבוכדנצר הרשע בשביל שהלך שלוש פסיעות ברגלו זכה למלוכה וממשלה גדולה ומופלגת כזאת, כשאחד מישראל הולך להצדיק (והכונה בעיקר לרבינו נחמן מברסלב) פרסה ויותר כמה וכמה יזכה על ידי זה, עין לא ראתה". (והכונה שהעין, וכן עין השכל, לא יכולים בזה העולם לראות ולשער מעלת הזוכה לבא לצדיק).

ולכן ענין מיוחד וזכות עצומה יש לאותם שהולכים רגלי לרבינו ז"ל.

ומסופר על מישהו שבכל עת שהיה צר לו ברוחניות היה בא ברגליו לרבינו זצ"ל ארבע עשרה פרסאות (56 קילומטר בערך) אשריו ואשרי חלקו של כל מי שמתגבר על הקשיים בשביל להגיע לרבינו ז"ל.

10) עוד התבטא רבינו ז"ל ולפני שנפטר "איני עוזב אתכם". וכה אמר: "אצל הצדיק אין צריכים לחשוש שמא אינו שם (על קברו) כי מיתת הצדיק הוא רק כמו שיוצא מחדר לחדר".

ואמר רבינו ז"ל לבתו: "אם תבואי אל הדלת ותצעקי אבי אבי וכו' (האם) לא אשמע דבריך?"

כדברים האלה נשמע מפיו הקדוש שרמז לכל מי שיזכה לבוא על קברו הקדוש והנורא כי בודאי ישמע ויעזור ויושיע לו "בכל מה שאפשר.. ויעזור לו לנצח".

ולסיום -

דע קורא יקר שרבינו ז"ל אמר שבעולם האמת כשדנים את האדם אם יאמרו לו חטאת ולכן עליך לבוא שוב לעולם הזה בגילגול (היינו להיולד מחדש להורים ולחיות הכל מחדש) כדי לתקן מה שקלקלת. ואמר רבינו שיכול האדם לטעון איני מוכן, היות וחושש אני שמא אקלקל יותר. לכן תנו לי את העונש כאן. ואמר רבי נתן (תלמידו הגדול של רבינו ז"ל) "שאם יודע שכשיתגלגל יזכה להשתתח על ציון רבינו ז"ל (באומן) היה מרוצה גם להתגלגל".

וראה קורא יקר והבט מהמעט שקראת גודל הזכות הנפלאה בנסיעתך לאומן, אשריך! רק לטובת נפשך שים לב להנהגות הנכונות למען תועיל לעצמך ביותר. וה' ישכילך להשתדל כל ימ חייך להסיע גם את לבך ולהתקרב לצדיק הנאדר הזה, כי אין כמוהו. והכי חשוב שתשתדל לקרב את שאר אחינו בני ישראל היקרים לרבינו ז"ל כי כל אחד מישראל זקוק לצדיק הזה.

ותשתדל בזה בטרחא ברצון ובממון ואז אשריך בעולם הזה וטוב לד בעולם הבא.

ה' צ' מ' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט ש"ס ש"ס"א ש"ס"ב ש"ס"ג ש"ס"ד ש"ס"ה ש"ס"ו ש"ס"ז ש"ס"ח ש"ס"ט ש"ס"י ש"ס"יא ש"ס"יב ש"ס"יג ש"ס"יד ש"ס"יה ש"ס"יו ש"ס"יז ש"ס"יח ש"ס"יט ש"ס"כ ש"ס"כא ש"ס"כב ש"ס"כג ש"ס"כד ש"ס"כה ש"ס"כו ש"ס"כז ש"ס"כח ש"ס"כט ש"ס"ל ש"ס"לא ש"ס"לב ש"ס"לג ש"ס"לד ש"ס"לה ש"ס"לו ש"ס"לז ש"ס"לח ש"ס"לט ש"ס"מ ש"ס"מא ש"ס"מב ש"ס"מג ש"ס"מד ש"ס"מה ש"ס"מו ש"ס"מז ש"ס"מח ש"ס"מט ש"ס"נא ש"ס"נב ש"ס"נג ש"ס"נד ש"ס"נה ש"ס"נו ש"ס"נז ש"ס"נח ש"ס"נט ש"ס"סא ש"ס"סב ש"ס"סג ש"ס"סד ש"ס"סה ש"ס"סו ש"ס"סז ש"ס"סח ש"ס"סט ש"ס"סז ש"ס"סח ש"ס"סט

ההנהגות הראויות למי שנוסע לאומן

א. ראשית, ראוי שתלבש בגדים מכובדים וכן שתשתחוה ותיגש לציון יראה. (וטוב לומר "שלום עליך צדיק יסוד עולם רבינו נחמן בן פיגא, ברוך ה' אלהי ישראל שברא אותך וברוך שמו שזיכני לבוא אל ציונך" ותנשק הציון הקדוש ותדבר מה שבלבך. וה' הטוב יהיה כבר בעזרך אמן).

וכל זמן שתהיה שם שמור עצמך מכל הנהגה של קלות ראש וכיוצא. חשוב ביותר ליזהר מדיבורי חולין כי המקום שם אדמת קודש הוא, והיו הרבה צדיקים ויראים שנזהרו טרם בואם לטבול במקוה טהרה.

ב. קודם תן צדקה (ובפעם הראשונה ראוי שתפריש סכום נכבד. והכי טוב שתתן הצדקה כדי להשפיע מעיינות הצדיק הזה בעולם, כגון להפיץ ספריו).

וראוי שתאמר: "לעילוי נשמת אור העולם רבינו נחמן מברסלב זכותו יעמוד לי ולכל ישראל אמן. ורצוי שתתן בשתי ידיים.
ג. תקרא תיקון הכללי (והם העשרה המזמורים, אבל התפילה שאחרי כן, אין חיוב, אבל רצוי להוסיף).

ד. תספר לצדיק בלשון פשוטה (ובצורה מכובדת, כמובן) כל חסרונותיך, ותתוודה כל החטאים שאתה זוכר מהיותך חי על האדמה. (והיה כדאי להסתייע בוידוי מפורט או רשימה שתכין לעצמך לפרט כראוי. כי גם מי שבא לפגוש אדם חשוב או אפילו לערוך קניות עושה לעצמו רשימה, קל וחומר מי שבא למקום קדוש זה שהתועלת היא לאין ערוך יותר). ולהלן תמצא ודוי מפורט.

ועל הכל תבקש מהצדיק שיעמוד בתפלה לה' יתברך עליך ותאמר: "אדוננו רבינו נחמן בבקשה ממך עמוד בתפילה לה'

יתברך עלי שיורה לי דרך הישר מעתה".

עד כאן ההנהגות הנחוצות. ודע, שבמשך שהותך במקום הקדוש והנורא הזה ציון רבינו ז"ל, מן הראוי שתקרא (או תשמע) דברי תורה של הצדיק הזה (כגון, מספר לקוטי מוהר"ן, שיחות הר"ן, ספר המידות, ספורי מעשיות, חיי מוהר"ן).

ולסיום - זכור אחי היקר (וכן כל אשה) כי המקום קודש קדשים הוא מאד מאוד, ולכן התרחק מכל קלות ראש (בפרט אכילה ושינה וניגונים וריקודים). הן אמת שקשה לפרט בזה האסור והמותר ויש בזה ויכוחים. אבל כולם פה אחד יודו שכל סיג של קלות ראש (ואצל הציון הקדוש) אסורה בהחלט ועל פי זה תבין מעצמך להלן. והמזהיר והנזהר ירבה שלומם כנהר).

גם דע שבכל פעם שתבוא לציון הקדוש, תקבל על עצמך הכל כאילו באת בפעם ראשונה. כמובא בליקוטי מוהר"ן:

"בכל פעם ופעם שנוסע להצדיק צריך שיראה שיבוא בכל פעם מחדש, לא כמו שכבר היה אצל הצדיק... כי פן ואולי לא היתה התחלתו כראוי... על כן צריך לבוא להצדיק מחדש בכח התלהבות גדולה ובהתגברות חדש וכו'".

ודע אחי, שהנוסעים לציון רבי שמעון בר יוחאי ע"ה, גם שם מן הראוי לנהוג מה שכתבתי כנ"ל (ולתת צדקה, לקרוא תיקון כללי ולהתוודות לפני הצדיק), לכן לפניך תפילה אצל ציון רבינו ז"ל וכן התפילה נפלאה (שחיבר מורנו רבי נתן זצ"ל) שראוי לאומרה על ציון הרשב"י ע"ה.

ודע שהתפילות הללו הם בעיקר לסייע לך להוציא דבריך הנעימים לפני בורא העולם ולפני עבדיו הצדיקים. לכן מן הראוי שתשתדל בעצמך לפרש לבך לה' וכן לצדיקים (בשפה שלך אידך שאתה רגיל לדבר) כדי שיתפללו עליך וזכותם יעמדו לך ולכל ישראל אמן.

תיקון הכללי

הַרְיֵנִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמֵי בְּאִמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמָּרִים אֵלּוּ לְכֹל הַצְּרִיקִים
הָאֲמִתִּיִּם שֶׁבְּרֻדְנִי וְלְכֹל הַצְּרִיקִים הָאֲמִתִּיִּם שׁוֹכְנֵי עֶפְרָת
קְרוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּהָ, וּבִפְרָט לְרַבְּנֵי הַקְּרוּשׁ צְרִיק יְסוּד עוֹלָם
נַחַל נֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה רַבְּנֵי נַחְמָן בֶּן פִּיגָא זְכוֹתוֹ יִגְן עָלֵינוּ שְׂגִלָּה
תְּקוּן זֶה.

טו. מִכְּתָם לְדוֹר שְׁמֵרְנֵי אֵל, כִּי חֲסִיתִי בָךְ: אִמְרַת לִיהוָה אֲרֵנִי
אֵתָּה, טוֹבֵתִי בַל־עֲלִיךָ: לְקְרוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּהָ, וְאֲרִירִי
כָּל חֲפְצֵי בָם: יִרְבוּ עֲצֻבוֹתָם אַחַר מְהֵרוּ, בַּל־אֲסִיף גִּסְפֵיהֶם מִדָּם,
וּבַל אֲשֵׂא אֶת שְׁמוֹתַם עַל־שִׁפְתַי: יְהוָה מִנְת־חֲלָקֵי וְכוֹסֵי, אֵתָּה
תּוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: חֲבָלִים נִפְלוּ־לִי בְּנַעֲיָמִים, אֵף נַחֲלַת שְׁפָהָ עָלַי:
אֲבָרַךְ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֵף לִילוֹת יִסְרוּנִי כְּלִילוֹתַי: שׁוֹיֵתִי יְהוָה
לְגִגְרֵי תְּמִיד, כִּי מִיִּמֵּינִי בַל אֲמוּט: לָכֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֵף
בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבִטָּח: כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאוֹל, לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ
לְרֹאוֹת שְׁחַת: תּוֹרִיעֵנִי אֶרֶח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנִיךָ, נַעֲיֵמוֹת
בִּימִינְךָ נִצַּח:

לב לְדוֹר מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה: אֲשֶׁר־יֵאָרֵם, לֹא
יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: כִּי הִחְדַּשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמֵי,
בְּשֵׂאֲגָתִי כָּל־הַיּוֹם: כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּר עָלַי יְרֵךְ, נִהַפֵּךְ לְשָׂרִי
בְּחֻרְבְּנֵי קִיץ סֵלָה: חֲטָאתִי אֹרִיעֵךְ, וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי, אִמְרַתִּי אֹרֵה
עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה, וְאֵתָּה נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל

כל חסיד אליך לעת מצא, רק לשטף נים רבים אליו לא יגיעו:
 אתה סתר לי*) מצר תצרני, רני פלט תסובבני סלה: אשכילך
 ואורך בדרך זו תלך, איעצה עליך עיני: אל תהיו כסוס כפרד אין
 הבין, במתג־ורסן עדיו לבלום, בל קרב אליך: רבים מכאובים
 לרשע והבוטח ביהוה חסד יסובבנו: שמחו ביהוה וגילו צדיקים,
 והרנינו כל־ישרי־לב:

מא למנצח מזמור לדוד: אשרי משכיל אל דל, ביום רעה
 ימלטהו יהוה: יהוה ישמרהו ויחיהו, ואשר בארץ, ואל
 תתנהו בנפש איביו: יהוה יסעדנו על ערש דוי, כל משכבו הפכת
 בחליו: אני אמרתי יהוה חנני, רפאה נפשי כי חטאתי לך: אויבי
 יאמרו רע לי, מתי ימות ואבד שמו: ואם בא לראות, שוא ידבר,
 לבו יקבץ־און לו, יצא לחוץ ידבר: יחד עלי יתלחשו כל־שנאי,
 עלי יחשבו רעה לי: דבר בליעל יצוק בו, ואשר שכב לא־יוסיף
 לקום: גם־איש שלומי, אשר בטחתי בו, אוכל לחמי, הגדיל עלי
 עקב: ואתה יהוה חנני והקימני, ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי
 חפצת בי, כי לא יריע איבי עלי: ואני בתמי, תמכת בי, ותציבני
 לפניך לעולם: ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן
 ואמן:

מב למנצח משכיל לבני קרח: כאיל תערג על אפיקי מים, בן
 נפשי תערג אליך אלהים: צמאה נפשי לאלהים לאל חי, מתי
 אבוא ואראה פני אלהים: היתה־לי דמעת יחס יומם ולילה, באמר
 *אחר אתה סתר לי, צריך להפסיק מעט (ליקו"מ).

אלי כל־היום, איה אלהיך: אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבד בסף, אדם עד בית אלהים בקול־רנה ותודה המון חוגג: מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי, הוחלי לאלהים, כי עוד אודנו ישועות פניו: אלהי, עלי נפשי תשתוחח, על כן אזכרך מאדך יִדְרֶן, וחרמונים, מהר מצער: תהום־אל־תהום קודא לקול צנוריק, כל משבריק וגליך עלי עברו: יומם יצוה יהוה חסדו, ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: אומרה לאל סלעי למה שכחתני, למה־קדר אלק, בלחץ אויב: בדצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמדם אלי כל היום איה אלהיך: מה־תשתוחחי נפשי ומה־תהמי עלי, הוחילי לאלהים כי־עוד אודנו, ישועת פני ואלהי:

טו למנצח אל תשחת לדור מכתם, בשלח שאול וישמרו את־הבית להמיתו: הצילני מאיבי אלהי, ממתקוממי תשגבני: הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: כי הנה ארבו לנפשי יגורו עלי עזים, לא־פשעי ולא חטאתי יהוה: בלי־עון ירצון ויכוננו, עורה לקראתי ודאה: ואתה יהוה־אלהים צבאות אלהי ישראל, הקיצה לפקד כל הגוים, אל־תחון כל־בגדי און סלה: ישובו לערב, יהמו ככלב, ויסובבו עיר: הנה יביעון בפייהם, חרבות בשפתותיהם, כי־מי שמע: ואתה יהוה תשחק־למו, תלעג לכל־גוים: עזו, אליך אשמרה, כי אלהים משגבי: אלהי חסדי יקדמני, אלהים ידאני בשררי: אל־תהרגם, פן־ישכחו עמי, הגיעמו בחילך והורידמו, מגננו אדני: חטאת־פימו דבר־שפתיומו וילכדו בגאונם, ומאלה ומכחש יספרו: כלה בחמה, כלה ואינמו, וידעו כי־אלהים משל ביַעֲקֹב, לאפסי הארץ סלה: וישבו לערב, יהמו ככלב, ויסובבו עיר: המה יניעון לאכל, אם לא ישבעו וילינו:

ואני אשיר עזך, ואדגן לבקך חסדך, כי היית משגב לי, ומנוס
ביום צד-לי: עזי אליך אומרה, כי אלהים משגבי אלהי חסדי:

עז למנצח על-ידותון לאסף מזמור: קולי אל-אלהים ואצעקה,
קולי אל-אלהים והאזין אלי: ביום צדתי אדני דרשתי, ידי
לילה נגרה ולא תפוג, מאנה הנחם נפשי: אזכרה אלהים ואהמיה,
אשיחה, ותתעטף רוחי סלה: אחזת שמרות עיני, נפעמתי ולא
אדבר: חשבתי ימים מקדם, שנות עולמים: אזכרה נגינתי בלילה,
עם לבבי אשיחה, ויחפש רוחי: הלעולמים יזנח אדני, ולא-יסיף
לרצות עוד: האפס לנצח חסדו, גמר אמר לדר ודר: השכח חנות
אל, אם-קפץ באף רחמיו סלה: ואמר חלותי היא, שנות ימין
עליון: אזכור מעללי-יה, כי אזכרה מקדם פלאך: והגיתי בכל-
פעלה, ובעלילותיך אשיחה: אלהים בקדש דרכך, מי-אל גדול
כאלהים: אתה האל עשה פלא, הודעת בעמים עזך: גאלת בזרוע
עמך, בני יעקב ויוסף סלה: ראוך מים אלהים, ראוך מים, יחילו,
אף ירגזו תהמות: זרמו מים עבות, קול נתנו שחקים, אף-חצצריך
יתהלכו: קול רעמך בגלגל, האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש
הארץ: בים דרכך ושבילך במים רבים, ועקבותיך לא נדעו: נחית
כצאן עמך, ביד-משה ואהרן:

צ תפלה למשה איש-האלהים, אדני, מעון אתה היית לנו בדר
ודר: בטרם הרים ילדו, ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד-עולם,
אתה אל: תשב אנוש עד-דכא, ותאמר שובו בני-אדם: כי אלך
שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר, ואשמורה בלילה: ודמתם,

שנה יהיו, בבקר כחצידי יחלף: בבקר יציץ וחלף, לערב ימולל
 ויבש: כי כלינו באפך, ובחמתך נבהלנו: שתה עונתינו לנגדך,
 עלמנו, למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו
 כמו־הגה: ימי־שנותינו בהם שבעים שנה, ואם בגבורות שמונים
 שנה, ודהבם עמל ואון, כי־גז חיש ונעפה: מי־יודע עז אפך,
 וכיראתך עברתך: למנות ימינו כן הודע, ונביא לבב חכמה: שובה
 יהיה עד־מתי, והנחם על עבדיך: שבענו בבקר חסדך, ונרננה
 ונשמחה בכל־ימינו: שפחנו כימות עניתנו, שנות ראינו רעה:
 יראה אל־עבדיך פעלך, והדרך על־בניהם: ויהי נעם אדני אלהינו
 עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו:

קה הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו: שירו־לו
 זמרו־לו שיחו בכל נפלאותיו: התהללו בשם קדשו, ישמח
 לב מבקשי יהוה: דדשו יהוה ועזו, בקשו פניו תמיד: זכרו
 נפלאותיו, אשר עשה, מפתיו ומשפטי־פיו: ודע אברהם עבדו, בני
 יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו, בכל הארץ משפטי־ו: זכר לעולם
 בריתו, דבר צוה, לאלף דור: אשר פדת את אברהם ושבועתו
 לישחק: ויעמידה ליעקב לחק, לישראל ברית עולם: לאמר, לך
 אתן את־ארץ־כנען, חבל נחלתכם: בהיותם מתי מספר, כמעט
 וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל־גוי, מממלכה אל־עם אחר: לא־הניח
 אדם לעשקם, ויוכת עליהם מלכים: אל תגעו במשיחי, ולנביאי
 אל תרעו: ויקרא רעב על־הארץ, כל מטה־לחם, שבר: שלח
 לפניהם איש, לעבד נמכר יוסף: ענו בכבל רגלו, ברזל באה נפשו:
 עד־עת בא דבדו, אמרת יהוה צרפתהו: שלח מלך ויתירהו, משל

עמים ויפתחהו: שמו אֶדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשַׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ: לְאַסֵּר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ, וּזְקִנָיו יַחֲסֵם: וַיֵּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאַרְץ־חַם: וַיִּפְרֹ אֶת־עַמּוֹ מֵאֵד, וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצְרָיו: הִפְךָ לִבְּסָם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהִתְנַכַּל בְּעַבְדָּיו: שְׁלַח מִשֶּׁה עַבְדּוֹ, אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: שְׁמוֹ־כֶם דְּבַר־י אֲתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאַרְץ־חַם: שְׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֶׁךְ, וְלֹא־מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם, וַיָּמַת אֶת דְּגַתָּם: שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרָדַיִם, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: אָמַר, וַיֵּבֵא עֶרֶב, כְּנִים, בְּכָל גְּבוּלָם: נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרָד, אֵשׁ לְהַבּוֹת בְּאַרְצָם: וַיֵּךְ גַּפְנָם וְתַאֲנָתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: אָמַר וַיֵּבֵא אֲרֵבָה, וַיִּלַּק, וַאֲיִן מִסְפָּר: וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאַרְצָם, וַיֹּאכַל פְּרֵי אֲדָמָתָם: וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאַרְצָם, רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם: וַיּוֹצִיאֵם בְּכַסֵּף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל: שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי־נִפְלַ פַּחַדָּם עֲלֵיהֶם: פָּרַשׁ עֲנַן לְמִסְךְ, וְאֵשׁ לְהַאֲדִיר לִלְהָ: שָׂאֵל וַיֵּבֵא שְׁלוֹ וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִיעֵם: פָּתַח צוּר, וַיּוֹזְבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִוִּית נְהַר: כִּי־זָכַר אֶת־דְּבַר קִדְשׁוֹ, אֶת־אַבְרָהָם עַבְדּוֹ: וַיּוֹצֵא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָנָה אֶת בַּחֲרָיו: וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֲמִים יִירְשׁוּ: בְּעֶבֶר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו, וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הַלְלוּהָ:

קלו על־נְהָרוֹת בְּבַל שֵׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם־בְּכִינוּ בּוֹכְרָנוּ אֶת־צִיּוֹן: עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תְּלִינוּ כְּנוֹרוֹתֵינוּ: כִּי שֵׁם, שְׂאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר־יִשְׂרָאֵל, וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמַחָה, שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נְשִׁיר אֶת־שִׁיר־יְהוָה, עַל אֲדָמַת נֹכַר: אִם־אֲשַׁכְּחֶךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לַחֲכֵי, אִם־לֹא אֲזַכְּרֶכֶי, אִם־לֹא אֲעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שְׂמַחָתִי: זָכַר יְהוָה לְבָנֵי אֲדוֹם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הַאוֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ: בַּת בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁר־י

שִׁישְׁלִים-לָךְ אֶת-גְּמוּלָךְ שֶׁגְּמַלְתָּ לָנוּ: אֲשֶׁרִי, שִׁיאָחוּ וּנְפִץ אֶת-
עַלְלִיךָ אֶל הַסֵּלַע:

קו הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ-אֱל, בְּקִרְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ
בַּגְּבוּדָתָיו, הַלְלוּהוּ כְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ
בַּנֶּבֶל וּכְנֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בַּמִּנִּים וְעִגְבִּ: הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי-שָׁמַע, הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה, תְּהַלֵּל יְהוָה,
הַלְלוּיָהּ:

מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יִשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל, בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוֹת עִמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב
יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: וּתְשׁוּעַת צְדִיקִים מִיְהוָה מְעוֹז בְּעַת צָרָה:
וַיַּעְזְרוּם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם, יִפְלְטֵם מִדְּשָׁעִים, וַיּוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ:

מתולדות רבינו נחמן מברסלב זצ"ל

נולד א' ניסן יום שבת קורש שנת תקל"ב (1772), נפטר ה"י תשרי תקע"א (1810). דמות מיוחדת במינה בעולם החסידות וכלל. היחיד בחסידות שתולדותיו נכתבו לכל אורך היום. אביו היה הקדוש רבי שמחה בנו של רבי נחמן מהורודנקא. אמו הצדקת פייגא, אחות האחים הקדושים: ר' ברוך ממזיבוב, ור' אפרים מסדליקוב, שהיו בניה של הצדקת אדל שהיתה בתו של הבעש"ט. משנולד וכא חברית המילה קרא עליו רבי ברוך ממזיבוב דודו את הפסוק: "זה ינחמנו". וכן נתקיים כאמת כי ראה ה' בעיניו (לדורות הללו) וישלח לנו למחיה את האדם הגדול בעוקים הזה רבינו נחמן מברסלב. מילדותו הרבה להתבודד בערות: המשיך בזה כל ימי חייו. הרבה בתעניות מאוד, ובכל מיני סגופים שבעולם עד ששבר וביטל כל המירות והתאוות רעות בתכלית הביטול. יגיעתו ועקשנותו בעבודת ה' לא נראתה ולא נשמעה כמותה מימות עולם. עיון מועט בתולדותיו (חיי מוה"רין, שבחי הר"ן) יותר רושם מוקד: מופלא מאישיותו הסגופית כל כך שחדרה לנבכי הנפש העמוקים ביותר של כל יהודי כאשר הוא. חיזק ואימץ נפשות ישראל הנפולים והירודים ביותר. תורתו ושיחותיו מצטיינים בעמקות: פלאה ביותר מחד, ובפשיטות ובהמימות שובה כל לב מאידך גיסא. וכבר אמר כמה פעמים שהגדול ביותר וכן הקטן ביותר יכולין למצוא בדבריו כל אחד כפי מדרגתו, מה שצריך לנפש כאמת.

כל התורה כולה היתה מוכנה לפניו ושגורה בפיו כשולחן ערוך. תורתו נבעה בעוצמה אריזה, ובמשך הזמן יותר ויותר נתקרבו מבני ישראל לספריו ותלמידיו. כל מי שמבקש האמת באמת (ויהיה אשר יהיה) ימצא בספריו ובדרכו את מבוקשו ויותר ממבקשו... גם הרזוקים ביותר מבני עמנו וכן רוב בעלי התשובה (כמותם ירכו בישראל אמין), מתקרבים ושותים בצמא מעינותיו. את ספריו הדפיסו ומדפיסים ממשיכי דרכו במסירות גדולה ומכירים אותם במהיר זל ביותר, או שמהלקים אותם הינם, למען יטעמו גם אותם מישראל שעדיין לא טעמו את טעם עץ החיים כאמת. רבינו נחמן מברסלב העמיד תלמידים צדיקים וגאונים רבים. מכולם בחר את מורנו רבי נתן, עליו סמך רבינו ז"ל את ידיו, על ידו נכתבו ונדפסו כל ספריו רבינו ז"ל. רבי נתן אשר גילה את שבחי רבינו ז"ל ביותר חזר ואמר כמה פעמים שאת רוב שבחי רבינו ז"ל מנעו הוא מלספר (מהמת הקטרוגים...). רבינו ז"ל בעצמו התבטא כישיבוא משיח תרעו גדולתי.

כל ההוגה בספריו ומעיין בהם בעין אמת יוכח לראות כי רחמנותו כזו לא היתה מימות עולם. גרלות ופשיטות כאחד הוברים בכל שיחותיו ותורתיו ומעשיותיו. ואמר רבינו ז"ל שכל ספריו הקבלה וכללים בתוך רבריו. ולא זו בלבד אלא שבכל תורה או שיהיה שלו על ידה אפשר לעבור את כל התורה כולה. רבינו ז"ל גילה "תיקון הכללי" (10 מומוריס) לתיקון הברית, וכמו כן החזיר את תלמידיו שיבואו ויתקבצו אצלו (על ציונו הקדוש) בראש השנה. הרבה לעורר ולהאיר עינין התפילה ובפרט ההתבודדות (לדבר עם ה' כמה דקות בשפה שלך בחדר לבד או במקום רחוק מישוב בני אדם).

כן הזהיר ביותר שכל ישראלי ילמד שולחן ערוך (או ספר הלכה) כל יום מימי חייו. וזהו: ביותד להפשיט מעינותיו כמה שיותר לעם סגולה. והבטיח "האש שלי חוקר עד ביאת משיח" הבטיח לכל מי שיבוא לקברו ייתן פרוטה לצדקה ויקרא ה"קון הכללי, אז יושע רבינו לארם הזה מאוד בעולם הזה ובעולם הבא מאוד מאוד. אשרי המתקרבים אליו ואשרי המפיצים מעינותיו. אשרי העם שיצא ממנו האיש הגדול הפשוט הזה. אשרי העם שככה לו. אשרנו. וכוהו יעמוד לכולנו אמין.

תפלה לרבינו

שְׁלוֹם עֲלֶיךָ צְדִיק יְסוֹד עוֹלָם, ראש בני ישראל, נחל נובע מקור
 חכמה, נהר המטהר מכל הכתמים, אשר גלית ש"אין שום
 יאוש בעולם כלל". אתה נשארת יותר מכל הצדיקים להאיר לנו
 בדורות הללו ואתה מרגיש צער ישראל קדם לכל הצדיקים. וכבר
 התחלת חסדך עמנו ויצאו ממך ספרים ותלמידים נאמנים
 להחיותנו, כן תגמד בעדנו.. כי חטאנו ועוינו ופשענו לה' מאד..
 ויצר הרע והתאוות מתגברים עלינו ביותר.. וצר לנו מאד.. וקשה
 לנו להתגבר עלינו.. ואין אנו יכולים לעמד בו.. ובכל יום אנו
 הולכים ודלים כי עונותינו בנו ובם אנו נמקים.. וראה כי אזלת
 יד ואפס עצור ועזוב, כי נשארנו כתרן בראש ההר וכנס על
 הגבעה ולמה תהיה ערת ה' כצאן אשר אין להם רועה.

ועתה אתה אדוננו מורנו ורבינו, הורנו וזינו ותפארתנו.. אן
 פנית.. איפה.. והיכן ההשארה שהשארת אחריד להנהיג
 את ישראל בעת הזאת? על מי עזבת אותנו? על מי נטשת מעט
 הצאן הזה, בין רבים ואריות ושאר חיות רעות? ואתה אמרת "האש
 שלי תוקד ער ביאת משיח".. וכן אמרת שיש בכחך לקרא בשם
 של כל אחד מישראל ועל ידי זה להעלותו משבעה מרורי גהנם
 ולהכניסו לגן עדן.. וכן אמרת "תסמכו עלי יש לי כתפים רחבות".
 והנה צדיקים גדולים במיתתם יותר מבחייהם.. נא ונא רבנו ז"ל
 עורה נא, עורה למה תישן.. איך תוכל לסבל צרות
 ישראל.. קום לקרא לאלהיך, אולי יתעשת האלהים לנו.. כי אין

נֶאֱחָ לְךָ לְעֻזְבוֹנוֹ בַּעַת הַזֹּאת... כִּי יֵשׁ וַיֵּשׁ בְּכַחַךְ וּזְכוּתְךָ רוּחַ וְהַצְלָה
 לְיִשְׂרָאֵל גַּם עִתָּה קוֹמָה נָא וּתְפִיֵס אֶת ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ... כִּי הוּא
 מַצִּיל עֲנִי מִחֻזֶּק מַמְנוּ, וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגּוֹזְלוֹ... וְהוּא מְקִים מַעֲפָר דָּל
 מֵאֲשׁוֹת יָרִים אֲבִיוֹן.

אֲנָא רַבְנוּ אִישׁ הָאֱלֹהִים, סְבֵא דְסַבִּין, אֲשֶׁר עָלִיךְ נֹאמֵר "זֶה
 יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂנוּ וּמִעֲצוֹן יְדִינוּ מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אָרְרָה
 ה'... נָא תִתְפַּלֵּל עֲלֵינוּ... אֵל תַּחְרִישׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט, כִּי מִי כְמוֹךָ לְפִיִּם
 אַת ה' עֲלֵינוּ, אֵיךְ שְׁאֵנוּ... כִּי יָדִיד אֲמַתִּי הוּא יָדִיר לְעַת צָרָה.

קוֹם רַבְנוּ מְאוֹר עֵינֵינוּ, וְחַלָּה נָא פְּנֵי אֵל... וְתַעֲזֹר רַחֲמֵי הַגְּרוּלִים
 עַל כָּל יִשְׂרָאֵל שְׁמַעְתָּה יְחֻזְקֵנוּ וַיֵּאֲמְצֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ וַיַּגְדְּלֵנוּ
 וַיִּדְגְּלֵנוּ וַיְהַדְרֵנוּ, וּבְעֵד טוֹב יוֹעֲדֵנוּ, וַיִּזְכְּנוּ וַיַּחֲכַמְנוּ וַיִּטְהַרְנוּ
 וַיִּשְׁרְנוּ וַיְכַלְכְּלוּ וַיִּלְבְּבוּ וַיִּמְלִטְנוּ (מִיַּצֵּר הָרַע) וַיִּנְשְׂאֵנוּ וַיִּסְמְכְנוּ
 וַיִּפְרַנְסְנוּ (בְּנַחַת וּבְרוּחַ) וַיִּצְלִיחְנוּ וַיְקַדְּשֵׁנוּ וַיִּרְפָּאֵנוּ (רְפוּאָה שְׁלֵמָה
 רְפוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף) וַיִּשְׁמְרֵנוּ וַיִּתְמַכְנוּ וַיִּמְלֵא כָּל מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ
 לְטוֹבָה לְעִבּוּרְתוֹ יִתְבָּרַךְ. אָמֵן

קוֹם נָא רַבְנוּ, צְדִיק חַי, הַמְּאִיר לְיִשְׂרָאֵל וְעוֹדְרָה נָא עִמָּךְ אֶת כָּל
 הַצְדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּם, וְחוּסוּ וְחַמְלוּ עַל כָּל עַרְת יִשְׂרָאֵל...
 וְתִתְפַּלְלוּ לָהּ שִׁיתְמַלֵּא רַחֲמִים עֲלֵינוּ, וַיִּמְחַל וַיִּסְלַח וַיְכַפֵּר לְכָל
 חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ... וּמְכַל טְמֵאתֵנוּ יִטְהַרְנוּ וּבִקְרִשְׁתּוֹ
 יְקַדְּשֵׁנוּ... וַיִּתֵּן אֶהְבֵּתוֹ וַיִּרְאֵתוּ בְלַבְנוּ... וּבְצַל כְּנָפָיו יִסְתִּירֵנוּ וְשִׁשׁוֹן
 וְשִׁמְחָה יִשְׂמִיעֵנוּ... כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מִקּוֹה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֵנוּ... הוּא
 תְּהַלֵּתֵנוּ הוּא אֱלֹהֵינוּ... כִּי בּוֹ יִשְׂמַח לְבָנוּ כִּי בְשֵׁם קְדָשׁוֹ בְּטַחְנוּ
 שִׁיתֵן בְּלַבְבָּם לְהַשְׁתַּדֵּל יוֹתֵר בְּעַרְנוּ... כִּי הוּא יִדַע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי

עֶפֶר אֲנַחְנוּ.. וְהוּא בְרָא אֶת יֵצֶר הָרַע שְׁגָרַם לְכָל מַה שְׁנֵהִיָּה עִמּוּ..
 וְלִכֵּן עֵינֵינוּ לִיָּה וְלִיָּה עֵינֵינוּ.. וְאֵלֵינוּ יִתְבַּרְךְ אָנוּ מוֹסְרִים כָּל
 תְּנוּעוֹתֵינוּ.

וְה' הַטּוֹב יִשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם וַיַּחְזִיר פָּנָיו אֵלֵינוּ לְמַעַן וּבִזְכוּתְכֶם..
 כְּכֹל אֲשֶׁר בְּקִשְׁתִּי מִלִּפְנֵי הַדְּרַתְכֶם.. וְיִוְתֵר מִזֶּה תִּדְעוּ לְהַתְּפַלֵּל
 אֵלֵינוּ מִדַּעְתְּכֶם.. כִּי צָרְכֵנוּ מְרִבִּים וְדַעַתְנוּ קִצְרָה.. הַמְזֻכְרִים אֶת
 ה' אֵל תִּתְּנוּ דְמִי לוֹ עַד שִׁיאֲמַר גַּם הוּא כִּי עַת לְחַנּוּה.. וַיִּקְיַמְנוּ
 תְּקוּמָה אַחֵר תְּקוּמָה.. וַיְהִי כֹל יְרִידוֹתֵינוּ לְעֲלִיָּה.. שִׁמְחָנוּ כִּימֹת
 עֵנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה.. וְהִיטָה לָהּ הַמְּלוּכָה.. כָּל הַנְּשֻׁמָּה תִּהְלֵל
 יְהי הַלְלוּיָהּ.

אֲנָא רַבְנוּ זְקֵן שְׁבִקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר גִּלִּית דְּבָרִים שְׁכַסָּה עִתִּיק יוֹמִין..
 חֲדָשׁוֹת נִפְלְאוֹת שְׁלֵא נִתְּגַלוּ עַל יְדֵי שׁוּם נְבִרָא.. וְאֲשֶׁר
 הִשְׁגַּת יַחֲדָה בְּתַכְלִית מִדְּרָגָה הַעֲלִיּוֹנָה.. וְכֵן אֶת הַשִּׁיר שֶׁל רֵאשׁ
 הָאֱמוּנָה.. וְהַגּוֹאֵל צְדָק יִהְיֶה מִיּוֹצֵאֵי חֲלָצִיק. הַנְּנִי בָּא אֵלֶיךָ כְּעֵנִי
 בְּפִתַח, לְבַקֵּשׁ וּלְחַנּוּן לִפְנֵי הַדְּרַת קִדְשְׁתָּךְ.. כִּי קִשָּׁה לִי בְּכִמָּה
 עֵנִינִים.. וְדַעְתִּי עֹכּוּרָה מִהַצְעֵר וְהַצְרוֹת הַמַּעֲיָקִים עָלַי מְכֻמָּה
 צְדָדִים.. כִּי חֲטָאתִי וְעוֹיְתִי וּפְשַׁעְתִּי לָהּ מְאֹד, וְכֵן לְבְרִיּוֹתַי..
 וְהַהֲרֹג לְנַעֲשָׂה אֲצִלִּי טָבַע.. (וַיִּפְרַט מַה שְׁזוּכָר וּמַה שְׁעוֹבֵר עָלַי
 בְּלִשׁוֹן פְּשׁוּטָה). וְכַעַת בְּעֵצֶם צְרוֹת נִפְשֵׁי אֵינֵנִי יוֹדַע אֵיךְ לְסַדֵּר
 תְּפִלָּה.. אֵיךְ לְפִיס אֶת ה' עָלַי.. וְאֵנִי מִתְּגַעְגַע לְשׁוֹב לְאֱלֹהִים..
 וְהוּא יִתְבַּרְךְ מִסְתִּיר פָּנִים.. צְמָאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתִי
 אָבוּא וְאֶרְאָה פָּנֵי אֱלֹהִים.. וְאֵנִי בְּאַרְץ צִיָּה.. וְנִפְשֵׁי לְךָ מִחֲכָה..
 מְתִי אָבוּא וְאֶרְאָה יְהי.. וְאֵינֵנִי יוֹדַע מַה לַּעֲשׂוֹת עִם עֲצָמִי וְאֵיךְ

לחיות כְּרְאוּי אֶת הַחַיִּים.. וּבְמַעַט הַתְּקוּהָ שֶׁבְּלִבִּי נוֹתְרָה.. הַגְּנִי
 אוֹחוֹ בְּךָ וְנִסְמְךָ עַל זְכוּתְךָ.. וְהַגְּנִי קוֹרֵא לְךָ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ צְדִיק
 קְדוֹשׁ צְדִיק רַחֲמָן וְנַחֲמָן.. מֵהֵרַע עֲנֵנִי כְּלֵתָה רוּחִי.. וְיֹתֵר מִמָּה
 שֶׁפָּרַשְׁתִּי לְפָנֶיךָ נָא תִּבְקֶשׁ מֵה' בְּעַדִּי.. שִׁירְחֵם עָלַי מַעֲתָה וְיִשִּׁיב
 אֶת שְׁבוּתִי.. וְיַחֲסוּ וְיַחְמְלוּ עַל גּוּפִי וּנְפִשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמַתִּי.. וְיִמְחַל
 וְיִסְלַח וְיִכְפֹּר לְכָל אֲשַׁמְתִּי.. וְיִצִּילֵנִי מִיֵּצֵר הָרַע וּמִהַתְּאוֹת רַעוּת
 וּמִכָּל הַקְּמִיִּים נִגְדִי.. כִּי אֵין מַעְצוֹר לֵה' לְהוֹשִׁיעַנִי מַעֲתָה לְמַעְנוֹ
 יִתְבָּרַךְ וּבְזִכְרוֹתֶיךָ אֲתָה.

קוּם צְדִיק הַקְּדוֹשׁ, קְדֹשׁ הַקְּדוּשִׁים.. הַאֵילָן הַגְּדוֹל וְתִקְיָה בְּשָׁנֵי
 עוֹלָמִים.. קוּם נָא אוֹר יִשְׂרָאֵל אוֹר הַחַי וְתֵן נָא לִי מֵאֲתָךְ
 בְּרָכָה.. וְתַפִּיס אֶת ה' עָלַי שִׁיחֹזֵר לִי אֶת כָּל אַבְדוֹתַי וְאֶת הַכֶּחַ
 דְּקִדְשָׁהּ.. וְיִתֵּן לִי טַעַם וְחֶשֶׁק בַּתּוֹרָה וּבַתְּפִלָּה.. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ
 בְּלִבִּי שְׁלֵם וּנְפֶשׁ חַפְצָהּ.. וְיִהְיֶה עִם פִּי בַעַת הַטִּיפִי וְעִם לִבִּי בַעַת
 מַחְשַׁבְתִּי.. וְיִבְרַךְ כָּל מַעֲשֵׂי יָדַי וְיִצְלִיחַ דְּרָכֵי וְאֲרַחֲוִתִּי.. וְשִׂאֲזֹכָה
 לְשִׁבְרֵי אֲכֹזְרוּיֹת שֶׁבְּלִבִּי וּלְנֹדֵב יוֹתֵר וְיֹתֵר לְצַדִּיקָהּ.. וְלִהְשַׁתְּדֵל
 בְּיוֹתֵר לְהַפְיִץ מַעֲיֵנוֹתֶיךָ חוּצָה לְעַם סִגְלָהּ..

וְה' הַטוֹב יִשְׁמַע תְּפִלָּתְךָ וְיִקְבַּל בְּרַכְתְּךָ.. לְמַעְנוֹ יִתְבָּרַךְ וּלְמַעַן
 תּוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה וּלְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ.. וְיִפְקַח עֵינָיו עָלַי, בְּתוֹךְ כָּל
 יִשְׂרָאֵל, לְטוֹכָהּ.. וְיֹשִׁיט יָדוֹ אֵלַי וְיֵאֲחֹזֵנִי וְלֹא יִרְפֵּנִי.. אֵל יַעֲזֹבֵנִי
 וְאֵל יִשְׁשֵׁנִי.. תִּרְבַּגְּדֵלְתִי יִסוּב וְנַחֲמֵנִי.. וְכַבּוֹד וְהַדָּר יַעֲטֵרֵנִי.

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם תֵּן נָא בְּלִבִּי הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה לְבַל יִסְתִּיר
 פָּנָיו מִמֶּנִּי.. וְיַעֲמֵד בְּעַדִּי וּבְעַד כָּל יִשְׂרָאֵל לְמַלְיָךְ יִשְׂרָאֵל לְהַפְּךָ
 בְּזִכְרוֹתַי וּלְבִקְשׁ וּלְמַצֵּא בִּי נִקְדוּת טוֹבוֹת וְיִמְלִיץ טוֹב בְּעַדִּי

שְׁתַּקְדְּבֵנִי מֵעַתָּה אֵלֶיךָ בְּרַחֲמִים וְשִׁתְּנֵן בִּי לֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה
 תִּתֵּן בְּקִרְבִּי, שְׂאֻזְכָּה לְהִתְעוֹרֵר אֵלֶיךָ וּלִירְאָה אוֹתְךָ מֵעַתָּה וּלְסוּר
 מֵרַע בְּאַמֶּת... וּלְאַהֲבָה אוֹתְךָ ה' אֱלֹהֵי בְּכָל לִבִּי וּבְכָל נַפְשִׁי וּבְכָל
 מַאֲדִי... וּלְהִשְׁתַּדֵּל בְּךָ כְּרִצּוֹנְךָ מִמֶּנִּי אָמֵן וְאָמֵן.

בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָנוּ גּוֹאֵל... וְשָׁלַח לָנוּ אֶת
 בֶּן הַשְּׂמֻחָה רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל... לְנַחֲמֵנוּ וּלְהִרְאוֹתֵנוּ כִּי עוֹד
 עִמָּנוּ אַל... בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא הִסִּיר תְּפִלְתִּי וְחִסְדּוֹ מֵאֵתִי...
 אֲגִילָה וְאֲשֻׁמְחָה בְּחִסְדְּךָ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֶת עַנְיִי יְדַעַת בְּצָרוֹת נַפְשִׁי...
 קוּה קוּיִתִּי ה' וַיֵּט אֵלַי וַיִּשְׁמַע שׁוֹעֲתִי... וְאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ אַחֲזָת בְּיַד
 יְמִינִי... אֲשִׁירָה לָהּ בְּחַיִּי אֹמְרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדִי... יַעֲרֹב עָלָי שִׁיחֵי
 אֲנֹכִי אֲשֻׁמַּח בָּהּ. יִהְיֶה לְדָצוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי
 וְגּוֹאֲלֵי.

מעט מתולדות הבעל שם טוב

רבי ישראל בן אליעזר ושרה נולד בשנת תנ"ח (1698) ונפטר ביום ו' בסיון בחג השבועות שנת תק"כ (1760). הוא נתיתם בגיל צעיר. הרבה להתבודד ביערות.

בהגיעו לגיל 26 נתגלה אליו אחיה השילוני, עליו השלום, ולימדו את כל התורה כולה. מסופר על צדיק נסתר בשם ר' אדם בעל-שם שהיו ברשותו כתבים קדושים (סודות התורה) ומן השמים נצטווה למוסרם לבעל שם טוב.

בגיל 36 שנה נתגלה אורו ורבים מבני ישראל נהרו אליו לישועה ורחמים ולרפואה, וגדולי עולם הסתופפו בצילו לשמוע תורתו וללמוד מהנהגותיו. הרבה לנדוד לערים וכפרים כדי להציל שבויים ולפעול ישועות וכן לתקן נשמות. לבסוף קבע מושבו בעיירה מז'בוז'. שם העמיד תלמידים הרבה, גאונים וצדיקים. דמותו ואשיותו סימלו (לכל ישראל) את מנהיגות הצדיק והשפעתו לדורי דורות. הוא החיה נפשות ישראל בכל מקום שהם ונסך רוח חיים חדשה גם ברוחם של פשוטי העם ונתן בכל יהודי לחוש רוממות השמחה מעצם היותו יהודי. הוא גילה את יקר וגדולת התפילה הפשוטה של היהודי והחדיר אהבת ה', אהבת התורה ואהבת ישראל גם לאדם הפשוט ביותר מישראל. ואלמלא הוא נשתכחה תורה מישראל.

השאיר אחריו תלמידים רבים גאוני עולם צדיקים גדולים ביותר. ממשיך דרכו היה ר' אברהם דוב בר ממזריטש.

לבעל שם טוב נולדו בן בשם ר' "צבי", ובת בשם "אדל". היא היתה אם האחים הקדושים: ר' ברוך ממעז'בוז ור' אפרים מסדליקוב והצדקת פיגא שממנה נולד אור העולם רבינו נחמן מברסלב זכר כולם לברכה.

אמן.

תפילה על עם ישראל מהבעל שם טוב הקדוש

רבנו של עולם אימתי תפתח היכל קן צפור ויצא משם משיח,
ואימתי יתקיים "מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון"
ועריכת נר לבן ישי משיחך.. אימתי יעמד מיכאל על ההר ויקרא
"ובא לציון גואל".

אבינו מלכנו עשה למענך אם לא למעננו. אם אין בינינו זכות
ואין בינינו צדיקים ובעלי צדקות... הלא אתה אבינו אתה
צדיק ובעל צדקה גדול על כל ברואיך וכמו שכתוב "לך ה' הצדקה
עושה צדקות עם כל בשר ורוח" וכמו שכתוב "כי אברהם לא
ידענו וישראל לא יפירנו אתה ה' אבינו גאלנו מעולם שמך" עשה
למען שמך עשה למען כסא כבודך.. הלא ודאי הוא כבודך שתזכה
ברין אותנו ושכינת עזך ולא ישמחו שונאינו.

רבנו של עולם אין אנחנו מחילותיו של הסמ"ך מ"ם, אלא אנחנו
מחילות של שכינת עזך והרי אנחנו חתומים בכנפי
המצוות, הכר נא למי החותמת. הלא אמרו רבותינו זכרונם לברכה
"הכופר בעבודה זרה כמודה בכל התורה כלה". נמצא אנחנו
מודים בך ובתורתך. ונאמר "הבן יקיר לי אפרים אם ילד
שעשועים".

למי נפנה ואין עוזר.. והרי אנחנו נסים היום אליך ככתוב "ה' עזי
ומנוסי" אליך אנוס, לפני כסא כבודך.. ה' הצדיק מה נתאוונך

מה נאמר ומה נדבר, נחפשה דרכינו ונשובה אליך, כי מלך רחמן אתה מתי ינחם משיח מכל יסודין שסובל. מתי ינחם את אבלי ציון ואת אבלי ירושלים ואת העיר האבלה.. מתי יבוא משיח.. מתי יבנה בית המקדש. מתי נשמע תורה חדשה מפי הקדוש ברוך הוא.. מתי נשמע שופרו של משיח.. מתי יבואו האובדים מארץ אשור.. אין אנו רוצים במלכות הרשעה וחילותיהם.. על כן תנשא מלכותך ויכון מחדש כסאך ותשב עליו באמת.

פתוב "כי ימוך אחיך ומטה ידו והחזקת בו" קחה בידינו כי מטה אף אם היינו חוטאים הלא אתה דן את האדם באשד הוא שם ועתה אני שם ומתודה אם און פעלתי לא אוסיף. ונאמר באברהם אבינו "והאמין בה' ויחשבה לו צדקה" ועתה חלפו כמה זמני הגאולה ואנחנו מאמינים.

אין אנחנו אוהבים את הצד הצורר הזה (יצד הרע) ואת השפחה הרעה. אנחנו אוהבים אותך כמו שכתוב "ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך". ואף על פי שנמצאו דברי מסטינים (עלינו) מכונים אף על פי כן בקשתנו שלא תשמע דבר המסטינים. ונאמר "יגער ה' בך השטן". ופתח לנו אתה לזכות, כי ישראל עמך בך מאמין ואין לנו אלה אחר מבלעדיך. אנחנו לא צדיקים ולא חסידים ולא ישרים אלא הרחמן שעונה לעניים ולשבורי לב עננו.

רבנו של עולם התפלל אתה בעד בניך כי אתה רחמן ואתה צדיק ככתוב "צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו". ומשה רבנו עליו השלום אמר "האנכי הריתי את העם הזה אם אנכי

יִלְדֵתִיהוּ" אָבֵל אֶתָּה הָרִי בְּאֵמֶת אָנוּ בְּנִיךְ. מָה אָנוּ מַה חִיִּינוּ מַה חֲסִדָנוּ מַה צְדָקָתָנוּ. נִפְשָׁט יָדְנוּ לִפְנֵי כֶּסֶף כְּבוֹדֶךָ. אֵין לָנוּ אִפְלוּ מִנְחַת עֲנִי. אֵין בָּנוּ לֹא תוֹרָה וְלֹא צְדָקָה וְלֹא גְמִילוּת חֲסִדִים. כִּי אִם בְּיָדִים רִיקָנִיּוֹת. מַהֲרִי יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דְלוּנוּ מְאֹד. אָבִינוּ מִלְכָּנוּ יִדְעֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. צְדָקָה עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ.

בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.

מעט מתולדותיו של ר' נתן

מורנו רבי נתן היה תלמידו הגדול של רבינו נחמן מברסלב. ז"ל. היה המוציא והמביא, דולה ומשקה מתורת רבינו לכולם. אותו סמך רבינו לבאר ולהפיץ דעתו הקדושה לדורות עולם. נולד בעיר נעמירוב באוקראינה ביום שבת קודש בט"ו בשבט שנת תק"מ (1780). נפטר ביום שישי שעה לפני כניסת שבת בעשרה בטבת שנת תר"ה.

65 שנות חייו, הנחיל לישראל את כל השיחות, התורות והמעשיות, וכן את תולדות רבינו נחמן מברסלב. הוא האיר ובאר את דברי רבינו נחמן מברסלב כל כך יפה עד שהעידו תלמידי רבינו שמרבי נתן אפשר להבין דברי רבינו יותר מאשר אלו השומעים את רבינו נחמן עצמו.

הוא מסר עצמו במסירות נפש ובביטול גמור לדעתו הקדושה של רבינו נחמן מברסלב, באופן שלא נראה ולא נשמע מימות עולם תלמיד כל כך נאמן ומסור לרבנו לגמרי לגמרי. אשריו, ואשרי ההולכים לאורו. כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם.

בפעם הראשונה, כשהגיע רבי נתן לרבינו ז"ל אמר לו רבינו

"מכירים אנו זה את זה כבר זמן רב אך מזה זמן שלא נפגשנו"..
 עוד אמר רבינו אז: "מעתה אינני בודד"..
 רבינו ז"ל הפליג במעלותיו של מורנו רבי נתן מאוד. בפרט בענין ענותנותו המופלגת.

מורנו ר' נתן השאיר אחריו ומלבד כל ספרי רבינו נחמן (מברסלב) סדרה של ספרים "לקוטי הלכות" וכן ספר מכתבים שלו "עלים לתרופה" וכן "ימי מוהרנ"ת" שהוא ספר ימי חייו הקדושים, וכן ספר "לקוטי תפילות". כל ההוגה בספריו רואה שספרי חיזוק לנפש כאלו לא היו מימות עולם ובהם ימצא כל נפש ישראלי בדורות הללו מרגוע לנפשו ואת אור החיים באמת. אפשר בהחלט לומר שכשמו כן הוא, "נתן" על שם שהיה כולו נתינה לישראל, כי על ידו זכינו לכל ההשארה של רבינו נחמן מברסלב.

יהי רצון, שזכות רבינו נחמן ותלמידו הגדול מורנו רבי נתן יעמוד לכל ישראל שנזכה כולנו לילך לאורם אנס"ו.

מעט מתולדותיו של ר' לוי יצחק מברדיצ'ב

בשנת ת"ק (1740) נולד סניגורם של ישראל, שהיה מגדולי הצדיקים בהוסקוב שבגליציה (ר' נחמן מברסלב קראו "פאר הצדיקים"). נפטר בברדיצ'ב בכ"ה בתשרי תק"ע (1809). בנעוריו היה "עילוי". התקרב לשיטת החסידות על ידי ר' שמואל מניקלשבורג. הוא היה אב בית דין בכמה עיירות ובשנת תקמ"ה (1785) עבר לברדיצ'ב ושימש שם כאב"ד עד הסתלקותו.

שם גם הפיץ ביותר את מעיינות החסידות כפי שקיבל מרבו המגיד ממזריטש על פי דרך הקדושה של הבעש"ט זצ"ל.

כולם ראו בו איש קדוש ונשגב, ובתפילתו היה מגיע להתפשטות הגשמיות בתבערת הלב מאוד ופניו היו כלפיד אש.

ואמר רבינו נחמן מברסלב: "כשרבי לוי יצחק אומר "הבורא" היה יוצא אש מעיניו".

הוא היה אומר: "אין שום אחד רשאי לומר על ישראל שום דבר רע, רק ללמד עליו זכות" (קדושת הלוי - פנחס).

וכן אמר: "רק מי שמספר תמיד צדקות ישראל ראוי להיות מנהיג על ישראל".

ביותר הצטיין במליצותיו בעד כלל ישראל. פעם לפני תקיעת שופר אמר: רבונו של עולם אמרת "יום תרועה יהיה לכם" ואנו תוקעים מאה קולות זה אלפיים שנה. ואנו צועקים ומתפללים ומבקשים ממך זה כמה וכמה מאות שנה רק תקיעה אחת: "תקע בשופר גדול לחרותינו" ולא תקעת עדיין.

אמר פעם בראש השנה: "רבונו של עולם למה לא תתנהג עמנו כהתנהגות יהודי פשוט, שאם יראה תפילין שלו שנפלו לארץ אזי יגביהם תיכף וינשקם. ועמד ישראל הם התפילין שלך שאתה מתפאר בהם וכתוב בהם (בתפילין של הקב"ה) "מי כעמד ישראל גוי אחד בארץ". והם נפלו מהר גבוה לבור עמוק, זה קרוב אלפיים שנה ולמה לא תגביהם ותרים קרנם?".

אמר פעם: רבונו של עולם, אם אתה מוחל עוונותיהם של ישראל הרי טוב, אם לאו אספר ואגלה שתפילין שלך אינם כשרים ח"ו - שהרי בתפילין שלך כתוב "מי כעמד ישראל גוי אחד בארץ".

פעם אמר: רבונו של עולם, אין עם קדוש כישראל. אתה אמרת "לא יראה לך חמץ בפסח" ולא העמדת על זה שום שוטר או משגיח שיחפש ויעניש את העובר על זה. ואף על פי כן, נסיתי למצוא כזית חמץ בפסח אצל יהודי, למרות שהבטחתי עבורם מחיר עצום ולא היה באפשרותי למצוא. והקיסר שאוסר להביא הטוטי"ן למדינה והעמיד על זה אלפי שוטרים ומשגיחים וענשים, ואף על פי כן ימצא המון המון טוטי"ן די והותר. וכי אין ישראל קדושים וטהורים!!

פעם אמר בדרשה לפני "כל נדרי": רבונו של עולם, חפשתי בכל בתי המדרש ולא מצאתי יהודי אחד שיכור. ואילו אתה מצוה לגויים לאכול ולשתות ובלילה להתאסף ולהתפלל, לא היה לך אפילו מנין (10 איש) אחד מהם, כי כולם היו שיכורים ושוכבים על מיטתם. ועמד ישראל כולם נקבצו ועומדים יחפים באימה ויראה ואין אחד מהם שיכור, כדאי הם ישראל שתתפאר בהם.

פעם לפני תקיעת שופר אמר: "רבונו של עולם, סובר אתה שאתקע בשופר! למה לא יתקע הקיסר המיצר לנו... יתקעו הרשעים שהשיגו שלוות עולם". שוב חזר ואמר: אבל באמת אהבת עולם אהבתיך, וכיון שרצונך שאני אתקע, אבטל רצוני מלפני רצונך" - ויתקע בהתלהבות נוראה.

ואמר: כיון שהבורא ברוך הוא לא בחר, רק בישראל, אין שום אחד רשאי לומר על ישראל שום דבר רע. רק ללמד זכות על ישראל.

תפילה לדון לכף זכות כל יהודי

רבוּן כָּל הָעוֹלָמִים, רְחוּם וְחַנוּן, זַכְנֵי נָא לְעֵין טוֹבָה, לִלְב טוֹב וּלְחַכְמָה, בִּינָה וְדַעַת מֵאַתָּךְ רְבוּנֵי שְׁעַל יְדֵי זֶה אֶסְתַּכַּל בְּעֵין טוֹבָה עַל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה, וְאֶפְלוּ שְׁצַעַר לִי אוֹ חָטָא כְּנֶגְדִי, וְאֶפְלוּ רִשְׁע גָּמֹר, וְאֶפְלוּ הַחֹלְקִים עֲלָיו, וְכֵן הַחֹלְקִים עַל הַצְדִּיקֵי אִמַּת וְהַמְבִּזִּין אוֹתָם – זַכְנֵי נָא לְחַפְשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא זְכוּת בְּכֵלָם, מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל. . וּלְרַחֵם עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֹנוֹת גְּדוֹל, וּלְהוֹעִיל לָהֶם בְּכָל מָה שְׁאוּכַל.

וּבִפְרָט חֲנֵנִי שְׁאוּכָה לְהַבִּיט בְּעֵין טוֹבָה, בְּעֵין חֲמֵלָה, עַל בְּנֵי בֵּיתִי וּקְרוּבֵי מִשְׁפַּחְתִּי וְהַשְׁכֵּנִים שְׁחַנְנַתְּ לִי. וּפְתַח נָא לִי אוֹר הַדַּעַת לְרֵאוֹת בְּכָל אֶחָד מֵהֶם אֶת הַפֶּאֶר וְהַחֵן וְהִיפֵי שְׁבוּ. וְעַל כָּל פְּנִים זַכְנֵי לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה שְׁכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֶפְלוּ הַגְּרוּעַ בִּיּוֹתֵר, כָּלֵם חֲשׁוּבִים וִיקָרִים מְאֹד בְּעֵינֶיךָ כְּבַבַּת עֵין מִמֶּשׁ, וְרֵאוּיִים לְקַבֵּל כָּל טוֹב וְכָל כְּבוֹד וּגְדֻלָּה שְׁבָעוּלָם. וְכָל אֶחָד מֵהֶם יְכוּל לְזַכּוֹת לְכָל הַמַּעֲלֹת שְׁבָעוּלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְכָל הָעוֹלָמוֹת נִבְרָאוּ בְּשִׁבְלֵם. וְאָמְרוּ חַז"ל: "רִיקָנִין שְׁבִיִּשְׂרָאֵל מִלְּאִים מִצְוֹת כְּרַמּוֹן" וּשְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שְׁהִיָּה חֶכֶם מְכַל אָדָם אָמַר עֲלֵיהֶם "שְׁחָרָה אֲנִי וְנֵאוּהָ" וְכֵן "אֵל תְּרַאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחַרְחַרְתָּ שְׁשׁוּפְתַנִּי הַשֶּׁמֶשׁ". שְׁכָל הַשְּׁחַרְחֻת שְׁבָהֶם הוּא כְּשׁוּף הַשֶּׁמֶשׁ.

וּרְבֵנוּ נַחֲמֵן מִבְּרַסְלָב כְּתַב עַל כָּל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁהֶם רַחוּקִים מִעוּוֹן מְאֹד מְאֹד עַד שְׁאִין שִׁיךְ לָהֶן שׁוּם עוּוֹן. וּמִקְרָא מְלֵא וְהוּא "כְּלֶךְ יָפָה רַעִיתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ".

אָנָא ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹהֵב יִשְׂרָאֵל בְּאַמֶּת, שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל לְעַד,
 רַחֲמָן אֱמֵתִי, חֲסֵדְךָ אֱמֵתִי וְכֹנֵי נֹא לְגֵרֵשׁ מִלְבֵּי כָל תַּרְעֻמַּת
 וְהַרְהוּר רַע כְּלָפֵי יְהוּדֵי, יְהִי מִי שִׂיחֵיהֶּ, וְחַנּוּנִי לְמַחֵל וְלִסְלַח לְכָל
 אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׁצַעַר לִי בְכָל עֵינִין וּבְכָל זְמַן.

וְכֹנֵי נֹא מַעֲתָה לְהַעֲבִיר עַל מַדוּתֵי וּלְהַתְנַדֵּב בְּעִבּוּרִם בְּמִמוּנֵי
 וּבְגוֹפֵי, וּבְכָל אֲשֶׁר לִי, בְּלֵב שָׁלֵם וּבְשִׂמְחָה רַבָּה.

וְזִכְנֵי נֹא לְעוֹדֵר וּלְהַמְשִׁיךְ רַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ עֲלֵיהֶם תָּמִיד, בְּפִרְט
 עַל הַדּוֹר הַזֶּה שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ מֵה שְׁעוֹבֵר כְּאֲשֶׁר אַתָּה יְדַעֵת.
 וְחַנּוּנֵי נֹא שְׁכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׁצַעַרְתִּי לוֹ בֵּין אִם נִפְטָר כְּבָר, בֵּין
 אוֹתָם שְׁחִיִּים, חֲנּוּנֵי ה' חַנּוּנֵי שִׂימְחָלוּ וְיִסְלְחוּ לִי כֻלָּם בְּלֵב שָׁלֵם וְלֹא
 יִשְׂאָר בְּלֵב יְהוּדֵי שֶׁבְעוֹלָם שׁוֹם תַּרְעֻמַּת וְהַקְפָּדָה עָלַי.

אָנָא ה', תִּקּוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל, חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ עֵתָה אַתָּה. כִּי אֲנוּ
 כְּצַפְרִים הָאֲחֻזוֹת בְּפֶחַד וְרֹאֵה אָנָא אֲבִינוּ מְלַכְנוּ כִּי רַבָּם
 נִפְלוּ לִיאֹוֶשׁ מְאֹד.. וְקִשָּׁה לָנוּ לְסַפֵּר לְךָ צַעֲרֵנוּ וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר
 עָלֵינוּ.. כִּי נִסְתַּרְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד. וְתִמּוּגְגַנּוּ בְיַד עוֹוֹנֵינוּ. וְאַתָּה ה'
 אֲבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ הַחֲמֵד וְאַתָּה יוֹצֵרְנוּ כְּפָתוּב: "הִנֵּה כַחֲמֵד בְּיַד
 הַיּוֹצֵר כֵּן אַתָּם בְּיַד בֵּית יִשְׂרָאֵל" וְתִכֵּן הַלְכָבוֹת בְּיָדְךָ. לְמָה ה'
 תִּזְנַח נַפְשֵׁנוּ.. תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ מִמֶּנּוּ.. וְרֹאֵה נֹא שְׁקִשָּׁה לָנוּ לְשׁוּב
 אֵלֶיךָ.. וְאַנַּחְנוּ לֹא נִדַע מֵה נַעֲשֵׂה וְאִין לָנוּ מִי שִׁפִּיס אוֹתְךָ.. אִז
 קוּמָה נֹא וְאַמֵּד לְעַצְמְךָ.. כִּי אֲנוּ עֹכְשׁוּ אִין פְּנֵינוּ יְפוֹת כָּלֵל..

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מֵה נַעֲשֵׂה.. לֵאן נִלְךָ.. לְמִי נִפְנָה.. רַק אַתָּה
 נִשְׂאֲרֵת לָנוּ.. וְאִין נֹאֵה לְךָ לְעֻזְבָּנוּ.. קוּמָה ה' כִּי יְדִיד אֱמֵתִי
 הוּא יְרִיד לְעַת צָרָה.. חוּס וְחַמֵּל עָלֵינוּ בְּגִלְלֵךְ לְבַדְךָ.. כִּי אַתָּה
 רוֹאֵה אֵת הַטוֹב הַנִּצְפָּן בְּנוּ מִקְדֻשַׁת יִשְׂרָאֵל...

חַנְנֵנו ה' חַנְנֵנו כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז... ה' אֵל תִּרְחַק... אָנוּ לֹא הִצְלַחְנוּ
 לְשׁוּב אֵלֶיךָ... שׁוּב נָא אֵלֵינוּ אֲתָה בִּבְקִשָּׁה... כִּי לָךְ ה'
 הַיְשׁוּעָה... הֵן ה' יִדְעֵת כְּלָה... כִּי אֵל גּוֹאֵל תִּזְק אֲתָה... קוּם תְּקוּם
 וְהִקָּם תְּקִים אֶהְלֶה וְאֶהְלִיבָה... וְאֵל תּוֹסֵף עוֹד לְהִכְאִיבָה... כִּי צְמֵאָה
 לָךְ נַפְשִׁי וְאֲנִי בְּאֶרֶץ צִיָּה... עִם שְׂאֵרֵית הַתְּקוּהָ בְּלִבְנוּ מְצוּיָה... אָנוּ
 מְלֵאֵי אִשְׁמָה וְאֲתָה מְלֵא רַחֲמִים וְחַמְלָה... וּבִיכַלְתֶּךָ לְהַפֵּךְ אֵת הַכֹּל
 לְטוֹבָה...

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂתַעֲוֹרֵךְ אֵת רַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים עָלֵינוּ. לְהַטִּיב
 אַחֲרֵיתֵנוּ מֵרֵאשִׁיתֵנוּ... כִּי אָנוּ מְאֹד קִטְנִים וְאֲתָה יִתְבַּרְךָ גְּדוֹל
 שְׁבַגְדוֹלִים... וּבִזְוָה תִּהְיֶה תִּפְאֲרֶתְךָ שֶׁתִּשְׁמַע לְקִטְנִים... כִּי אֲתָה יָכוֹל
 לְדוֹן לְכָף זְכוּת גַּם אֵת הַגְּדוּעַ שְׁבַגְרוּעִים... וְלִכֵּן "יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּה'
 תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים". וְנַפְשִׁי תִּגִּיל בְּה' תְּשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ... "כָּל עֲצוּמוֹתֵי
 תִּאֲמַדְנָה ה' מִי כְמוֹךָ מִצִּיל עֲנִי מִחִזֶּק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיּוֹן מִגּוֹזְלוֹ"...
 "ה' מוֹרִיד שָׂאוֹל וַיַּעַל, מְקִימֵי מַעְפָּר דָּל מֵאִשְׁפוֹת יָרִים אֲבִיּוֹן
 לְהוֹשִׁיבֵי עִם נְרִיבִים"...

חַנְנֵנו ה' שִׁיְהִיה לְבִי נִכּוֹן עִמָּךְ תְּמִיד בְּאֵמֶת וּבְאֱמוּנָה... וְתַעֲוֹרֵךְ אֵת
 לְבִי שְׂאוּכָה לְעַבְדְּךָ אוֹתְךָ בְּשִׂמְחָה כָּל חַיִּים... "שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בְּה'
 תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאַלְהֵי כִּי הִלְבִּישְׁנִי בְּגָדֵי יֵשַׁע מְעִיל צְדָקָה יַעֲטֵנִי"...
 "שְׁמֹרְנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בְּךָ", שְׁלֵא יַעֲלֶה וַיִּגַּע בְּלִבִּי שׁוֹם עֲצָבוֹת
 וְדַאֲגוֹת וּמְדָה שְׁחָרָה כְּלָל מַעֲתָה... וְהִטָּה לְבָבִי אֵלֶיךָ בְּהִטָּה
 גְּמוּרָה... וְלִקְבַל עָלַי בְּקִבְלָה חֲזָקָה שְׁלֵא אֲחַטָּא עוֹד... אִם אָוֶן
 פָּעַלְתִּי לֹא אוֹסִיף... וְתֵאִיר בְּלִבִּי דְרָכֵי עֲצוּתֶיךָ הָאֲמִתִּיּוֹת שְׂאוּכָה
 לְהַפֵּךְ כָּל מִינֵי יְגוֹן וְאֲנָחָה לְשִׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה. שִׂמַּח נַפְשׁ עַבְדְּךָ כִּי
 אֵלֶיךָ ה' נַפְשִׁי אֲשֵׂא...

וּזְכַנִּי נָא לְזִכֹּר וּלְהוֹדוֹת בְּכָל עֵת עַל טוֹבוֹתֶיךָ וְחַסְדֶיךָ שֶׁעָשִׂיתָ
עִמִּי.. וּלְשַׂמַּח בְּכָל נִקְדָּה וּנְקֻדָּה טוֹבָה שְׂבִי.. אֲשִׁירָה לְה'
בְּחַיֵּי אֲזַמְרָה לְאֱלֹהֵי בְעוֹדֵי יַעֲרֵב עָלָיו שִׁיחֵי אֲנֹכִי אֲשַׂמַּח בָּה'.
וְאֲזַכֵּה לְהָאִיר בְּיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶת אֹר הַשְּׂמֵחָה בְּאֹר גְּדוֹל וּנְפִלָא..
אֲפִלוּ בְעֵצָם גְּרִיעוֹתֵנוּ וְשִׁפְלוּתֵנוּ.. כִּי עַל כָּל פָּנִים יֵשׁ בָּנוּ נִקְדוֹת
טוֹבוֹת שְׂרָאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח בָּהֶם לְעוֹלָם, מָה שְׂזַכֵּינוּ לְגֵרָם אִיזָה נַחַת
רוּחַ לְפָנֶיךָ אֲבִינוּ שְׁבַשְׂמִים.

עֲנֵנִי ה' עֲנֵנִי, כִּי אַתָּה ה' מִגֵּן בְּעַדִּי כְבוֹדִי וּמְרִים רֹאשִׁי קוֹלִי אֶל
ה' אֲקָרָא וַיַּעֲנֵנִי מִהַר קָדְשׁוֹ סֵלָה.. אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה
ה' הַצְּלִיחָה נָא. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה!

אֲמַר חַסְדֶיךָ וְאֱלֹהֵי אֲבֹתַי לִי
אֲזַכֵּה לְהָאִיר בְּיִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
אֶת אֹר הַשְּׂמֵחָה בְּאֹר גְּדוֹל וּנְפִלָא

הוֹדוֹת הַמְּפֹרָט

אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תְּבַא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל
תִּתְעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִתְחַנְתְּנֵנוּ, שְׂאִין אֲנַחְנוּ עוֹזֵי פָנִים וְקָשֵׁי עַרְף
לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חֲטָאנוּ. אֲבָל חֲטָאנוּ עוֹיְנוּ פִּשְׁעֵנוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:
חֲטָאֵתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִסִּיתִי. אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִיהוָה
וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאֵתִי סֵלָה:

אָשְׁמָנוּ. אָכְלָנוּ מֵאֲכֻלוֹת אֲסוּרוֹת. אָכְלָנוּ בְּלֹא נְטִילַת יָדַיִם. אָכְלָנוּ בְּלֹא בְרָכָה תְּחִלָּה וְסוּף. אָכְלָנוּ עַל הַדָּם קֹדֶם תְּפִלָּה. אָכְלָנוּ וְשִׁתִּינוּ דְּבָרִים הַצְּרִיכִים בְּדִיקָה מִן הַתּוֹלְעִים וְלֹא בְדַקְנוּ וְנִתְחַיְבְּנוּ עַל כָּל תּוֹלַע וְתוֹלַע חֲמֹשֶׁה מַלְקִיּוֹת:

בְּגִדְנוּ. בְּטִלְנוּ תוֹרַתְךָ. בְּרַכְנוּ בְּרֻכּוֹת לְבִטְלָה וּבְרָכָה שְׂאִינָה צְרִיכָה. בְּרַכְנוּ בְּלֹא כּוֹנֵת הַלֵּב וּבְחֲסָרוֹן תִּיבוֹת וְאוֹתִיּוֹת. בְּטִלְנוּ קְדִיאַת שְׁמַע וְתַפְלָה וְצִיצִית וְתַפְלִין. בְּזִינוּ אֵב וְאֵם וְאִחִינוּ הַגָּדוֹל. בְּזִינוּ חֲכָמִים וִירָאֵי שָׁמַיִם. בְּרַכְנוּ בְּרֶפֶת הַמְּזוֹן בַּקְלוֹת רֹאשׁ. בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ לֹא עֲנִינוּ בְּהִזְכַּרְת הַבְּרֻכּוֹת:

גָּזַלְנוּ. גָּנַבְנוּ מִיִּשְׂרָאֵל וּמֵהַגּוֹיִם. גָּנַבְנוּ דַּעַת הַמְּקוֹם וְדַעַת הַבְּרִיּוֹת. גָּלִינוּ סוּד. גָּלִינוּ פָּנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַּהֲלָכָה. גָּאִינוּ בְּמַחְשָׁבָה בְּדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה וּגְרַמְנוּ עֲכוּב הַגְּאֻלָּה. שְׂאִין בֶּן דּוֹד בָּא עַד שֶׁיִּכְלוּ גְסֵי הָרוּחַ מִיִּשְׂרָאֵל. גְּרַמְנוּ לַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שִׁיחָא מַחְלָל מַפְשְׁעֵינוּ מֵרַכָּא מַעֲוֹנוֹתֵינוּ:

דְּבַרְנוּ דְּפִי וְלִשׁוֹן הָרַע. וְלִיצְנוֹת וּרְכִילוֹת וְשִׁקָּר וְחֲנוּפָה וְנִבְלוֹת הַפֶּה. דְּבַרְנוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְעַם הַתְּפִלִּין. דְּבַרְנוּ בַּחֲזוֹרַת הָעֵמִידָה וּבִשְׁעַת קְדִיאַת—שְׁמַע וּסְפַר תּוֹרָה. דְּבַרְנוּ בְּשֶׁבֶת דְּבּוּר שֶׁל חַל. דְּנוּ אֶת חֲבֵרְנוּ לְכַף חוֹבָה. דְּבַרְנוּ אַחַד בְּפֶה וְאַחַד בְּלֵב.

הַעֲוִינוּ. הִקְלָנוּ רֹאשׁ. הַעֲזָנוּ מִצַּח. הִרְהַרְנוּ הִרְהוּרִים רְעִים בְּיוֹם וּבְאֵנוּ לִידֵי טְמֵאת קְרִי בְּלִילָה. הִלְבְּנוּ פָּנֵי חֲבֵרְנוּ בְּרַבִּים. הִשְׁגָּנוּ גְבוּל רַעְנוּ. הִלְכְנוּ בְּקוּמָה זְקוּפָה וְלֹא זָכְרְנוּ כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. הִחֲזַקְנוּ בְּמַחְלַקַּת. הִתְפַּלְלְנוּ וְהִתּוֹדִינוּ בְּלֹא כּוֹנֵת הַלֵּב. וְשִׁכְיָה צוּעֶקַת. בְּפִיו וּבִשְׁפָתָיו כְּבִדְנֵי וּלְבוֹ רַחֵק מִמֶּנִּי.

התפללנו ביחיד ובטלנו תשעים אמנים. ארבע קדשות. עשרה קרישים ומאה ברכות. והצדי"ק אבד כלי חמדתו. הרבינו שיחה עם האשה. הוצאנו שם רע על החיים ועל המתים. התכבדנו בקלון
חברנו:

והרשענו. והרבינו פשע ורשע לבלי חק. ועדנו עצמנו למחלקת ולעברה. ותרנים היינו בממון זולתנו וקמצנים בממוננו. ותרנו כבוד שמים וכבוד התורה ומחינו על כבודנו:

זדנו. זנינו אחר לבנו ועינינו. זכרנו שם שמים לבטלה. זולנו בתורה ובמצות ובחכמים. זולנו בנטילת ידים. זכרון יום המיתה לא שמנו על לבנו. זכרון חרבן ביתך ושממות היכלך לא העלינו על ראש שמחתנו. זכרון יום מעמד הדין שאנחנו עתידים לתן דין וחשבון לפני כסא כבודך לא שמנו על לבנו. הלא הוא היום הוא יום עברה ותוכחה. יום צרה ואנחה. יום שהחשבון ערוך והספר פתוח ומאזני משפט ביד יי. יום נורא ואים. יום אשר אין לו פדיום. יום חרדה וצעקה. יום שואה ואנקה. על מי ננוס לעזרה ומי יהיה לנו סתרה. לכו ונשובה אל יהוה בטרם יחשכו כוכבי
נשפנו:

חמסנו. חמדנו כל אשר לרעינו. חנפנו לעושי רשע. חשדנו בכשרים. חללנו שבתות ומועדי קדשך. חללנו שם קדשך בסתר ובגלוי:

טפלנו שקר ומרמה. טמאנו עצמנו ורעיוננו. טמאנו נשמתנו והיא חלק אלוה ממעל. ותחת שלש רגזה ארץ. תחת עבד פי ימלך ושפחה פי תירש גברתה. אוי לנו על שברנו. טעינו בהוראה. טלטלנו מקצה ביום השבת:

יְעַצְנוּ עֲצוֹת רַעוּת. יִשְׁבְּנוּ בְּמוֹשֵׁב לְצִים וְסוּד מְשַׁחֲקִים. יִשְׁנוּ בְּלֹא קְרִיאַת שְׁמַע. יִשְׁבְּנוּ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּגֵאוּה וּבוֹו וְלֹא שְׁמֵנוּ מוֹרָא שְׂכִינָה לְנֶגֶד עֵינֵינוּ. וְשְׂכִינָה צוֹעֶקֶת אִם אֵב אֲנִי אִיהַ כְּבוֹדִי, וְאִם אֲדוֹנִים אֲנִי אִיהַ מוֹרָאִי. מִי בְקֶשׁ זֹאת מִיְדְּכֶם רְמוֹס חֲצָרִי:

כְּזַבְּנוּ. כַּחֲשֵׁנוּ. כִּפְרָנוּ בְּכֹל הַתּוֹרָה כְּלָה. כְּעִסְנוּ בַחַל וּבִשְׁבֹת וְטִרְפָה נִפְשָׁנוּ בְּאִפְנוּ. כְּלִינוּ שְׁנֵינוּ בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם וְלֹא זָכְרָנוּ כִי תְבִיא בְּמִשְׁפֵּט עַל כָּל נְעָלָם. כְּנֵינוּ שֵׁם רַע לְחִבְרָנוּ. כִּפְרָנוּ בְּטוֹבְתָךְ וּבְטוֹבַת חִבְרָנוּ:

לְצָנוּ. לוֹצְצָנוּ. לְמַדְנוּ תּוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁמָּה. וְשֵׁלֵא בְקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה. לֹא עֵנֵינוּ אִמֵּן בְּהַזְכֶּרֶת הַבְּרֻכּוֹת, לֹא קִיִּמְנוּ מִפְּנֵי שִׁיבָה תְקוּם וְהִדְרַת פְּנֵי זָקֵן. לֹא כוֹנוּ בְּבִרְכוֹת הַתְּפִלוֹת. לֹא הִסְתַּכְּלָנוּ מֵאִין בְּאֵנוּ וְלֹאֵן אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים וְלִפְנֵי מִי אֲנַחְנוּ עֲתִידִים לְתֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן. לוֹיֵנוּ בְּרַבִּית. לוֹיֵנוּ וְלֹא שְׁלֵמְנוּ. לֹא קִבְעֵנוּ עֵתִים לְתּוֹרָה. לֹא נִצְטַעֲרָנוּ עַל חֲרַבֵּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. לְמַדְנוּ לְשׁוֹנוּ דְבַר שְׁקֵר.

מְרַדְּנוּ מְרִינוּ דְבָרֶיךָ מְרַדְּנוּ בְּמַלְכוֹת שָׁמַיִם. מְרַדְּנוּ בְּמַלְכוֹת בֵּית דוֹד. מְאִסְנוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וּשְׁלִשְׁתֶּם אֲנַחְנוּ מִבְּקָשִׁים. מְסַרְנוּ חִבְרֵינוּ וּמְמוֹנֵם בְּיַד הַגּוֹיִם. מְעַלְנוּ בְּחֶרֶם וְעַל הַסְּכֶמֶת הַקֹּהֵל. מְלֵאנוּ שְׁחוֹק פִּינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה:

נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפְנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ בְּשִׁמְךָ הַגְּדוֹל לְשׁוֹא וְלִשְׁקֵר. נִשְׁבַּעְנוּ וְלֹא קִיִּמְנוּ. נִדְרָנוּ וְלֹא שְׁלֵמְנוּ נְהֵינּוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִתְעוֹנוּגָיו. נִשְׁתַּמְשָׁנוּ בְּכַתְרָה שֶׁל תּוֹרָה וּבְשִׁמוֹת הַקִּדְשׁ. נִקְמְנוּ וְנִטְדָּנוּ שְׁנֵאָה בְּלִבְנוּ. נְהֵינּוּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה בְּלֹא בְרָכָה:

סִרְדָּנוּ. סוֹדְרִים וּמוֹרִים הֵיינוּ. סָרְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ וּמִתּוֹרַתְךָ וּמִצוֹתֶיךָ. סָרְנוּ אֲזִינוּ מִשְׁמוֹעַ תּוֹרָה. סָרְנוּ מִמִּשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ:

עֲבִינוּ. עֲבָרְנוּ עַל רַמ"ח מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל שִׁס"ה מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה.
 עֲבָרְנוּ עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין. עֲבָרְנוּ עַל חִלּוּל הַשֵּׁם.
 אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַדִּין. אוֹי לָנוּ מִיּוֹם הַתּוֹכְחָה. עֲנִינוּ יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת
 וְאַבְיוֹנֵי עֵמֶךָ. עֲשִׂינוּ מְלָאכָה בְיוֹם הַשַּׁבָּת וּבְיוֹם טוֹב עֲנִינוּ אִמֶּן
 חֲטוּפָה וְאִמֶּן קְטוּפָה וְאִמֶּן יְתוּמָה. עֲבָרְנוּ עַל אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים
 דְּבָרִים שְׁחִיבִים עֲלֵיהֶם נְדוּי. עֲבָרְנוּ עַל תְּקִנּוֹת הַקֹּהֶל. עֲבָרְנוּ עַל
 דְּבָרֵי חֲכָמִים:

פְּשַׁעֲנוּ. פָּרַקְנוּ מֵעֲלֵינוּ עַל תּוֹרָה וְעַל מִצְוֹת וְעַל יְרֵאת שָׁמַיִם.
 פָּגַמְנוּ בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים וּבְשִׁמּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים. פָּנִינוּ
 לְבָנוּ לְבַטְלָה. פָּתַחְנוּ פִּינוּ לְרָעָה. פָּרְשָׁנוּ מִן הַצְּבוּר. פָּגַמְנוּ בְּאוֹת
 בְּרִית קֹדֶשׁ:

צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ לְאַבְיָנוּ שְׁבַשְׁמַיִם וְהוֹרִים וּמוֹרִים. צַעֲרָנוּ חֲכָמֵי
 יִשְׂרָאֵל. צַעֲרָנוּ בְּעֲלֵי חוֹבוֹת:

קִשְׁיָנוּ עֲרֹף. קִשְׁיָנוּ עֲצָמֵנוּ לְדַעַת. קִלְקַלְנוּ צְנוּרוֹת הַשִּׁפְעַ וְהַפְּכָנוּ
 אוֹתָם לְבָארוֹת נְשָׁבְרִים אֲשֶׁר לֹא יָכִילוּ הַמַּיִם. וְגִרְמָנוּ
 לְעֵבֶד כִּי יִמְלֹךְ וּשְׁפַחָה כִּי תִירַשׁ גְּבֻרָתָהּ. נִשְׁכַּבְהָ בְּבִשְׁתָּנוּ וְתַכְסְּנוּ
 כְּלַמְתָּנוּ. כִּי עוֹנוֹתֵינוּ הִטּוּ אֵלָהּ וּפְשָׁעֵינוּ הָאֲרִיכוּ קִצְנוּ וְחִטְּאֵתֵינוּ
 מִנְעוּ הַטוֹב מִמֶּנּוּ. אוֹי לָהֶם לְבָנִים שְׁגָלוּ מֵעַל שְׁלַחַן אֲבִיהֶם. זֶה
 כְּמָה אֲרֹךְ יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים וְרָעִים. קִפְצָנוּ יְדֵינוּ מִלְתֵּן צְדָקָה.
 קִטְפָנוּ מְלוּחַ עֲלֵי שִׁית. קִבְּלָנוּ לְשׁוֹן הָרַע. קִלְלָנוּ אֵב וְאִם. קִלְלָנוּ
 חֲבָרֵינוּ וְנִשְׁוֹתֵינוּ:

רָשַׁעְנוּ. רָעִים לְשָׁמַיִם וּלְבָרִיּוֹת הַיֵּינוּ. רָבְנוּ עִם אָדָם חָנָם. רָדַפְנוּ
 אַחַר הַשְּׂרָרָה וְאַחַר הַכְּבוֹד. רָמִינוּ אֶת חֲבָרֵינוּ. רָצַנוּ אַחַר
 הַמַּחְלָקֶת וְאַחַר הָעֵבֶרָה:

שחתנו. שכחנו תורתך. שכחנו אלהותך. שקרנו בכל מיני שקר ותחבולה. שקרנו בברית קדשך. שמחנו במפלת אויבנו שבנו בתשובה ואחר כך חזרנו לסורנו הרע. שחתנו זרע קדש לבטלה ובראנו משחית לחבל. גם בכנפינו נמצאו דם נפשות אביונים נקיים והנה דמעת העשוקים ואין להם מנחם. לבי לבי על חלליהם. מעי מעי על הרוגייהם. אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו:

תעבנו. תעבנו כל איש תוכחת. תקענו כפנו ולא קימנו. תוהים היינו על הראשונות בכשרון המעשים. תעינו כצאן ואבדנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך ומשפטיך הטובים ולא שׁוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשמנו מכל עם, בושנו מפל-גוי, גלה ממנו משוש, דוה לבנו בחטאינו. החבל אוינו. ונפרע פארנו. זבול מקדשנו חרב בעונינו. טירתנו היתה לשמה. יופי אדמתנו לזרים. כחנו לנכרים: לעינינו עשקו עמלנו. ממשך ומורט ממנו. נתנו עלם עלינו סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנוך יהוה אלהינו. רחקת ממנו בעונינו. שבנו מאחריך. תעינו כצאן ואבדנו. ועדין לא שבנו מתעיתנו. והיאך נעזי פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. (אבל חטאנו אנחנו ואבותינו):

מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים, הלא הנסתרות והנגלות אתה יודע. אתה יודע רזי עולם ותעלומות

סַתְרֵי כָּל חַי. אֶתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בֶטֶן רוֹאֵה כְּלִיּוֹת וְלֵב. אֵין דָּבָר
נַעֲלָם מִמֶּךָ וְאֵין נִסְתָּר מִנְּגֵד עֵינֶיךָ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ.
וְתִמְחֹל לָנוּ אֶת כָּל חַטָּאתֵינוּ. וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ
וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנָס:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלֵי דַעַת:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בּוֹדוּי פֹה:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוֹן:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֻזֶק יָד:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטוֹמְאַת שְׁפָתַיִם:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּיצַר הָרֶע:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכֻזָּב:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלִשׁוֹן הָרֶע:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַרְאִית הָעֵין:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנִשְׁךְ וּבְמַרְבִּית:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁיחַ שְׁפֹתוֹתֵינוּ:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסַתֵּר:

עַל חַטָּא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רְמוֹת:

על חטא שחטאנו לפניך בפתחון פה:
 על חטא שחטאנו לפניך בצעדי רגלים להרע:
 על חטא שחטאנו לפניך בקפיצת יד:
 על חטא שחטאנו לפניך ברצון:
 על חטא שחטאנו לפניך בשגגה:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:
 על חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:
 על חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך ברגלים ממהרות לרוץ לרעה:
 על חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בקשוי עורף:
 על חטא שחטאנו לפניך בצואר עתק:
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול:
 על חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 על חטא שחטאנו לפניך בסקוד עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בנטיית גרון:
 על חטא שחטאנו לפניך במשא ומתן:
 על חטא שחטאנו לפניך בלשון תרמית:
 על חטא שחטאנו לפניך בכנסיה שלא לשם שמים:
 על חטא שחטאנו לפניך ביוהרא:
 על חטא שחטאנו לפניך בטמאת רעיון:
 על חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
 על חטא שחטאנו לפניך בזלזול הודים ומורים:
 על חטא שחטאנו לפניך בויעוד עבירה:

על חטא שחטאנו לפניך בהוצאת דבה:
 על חטא שחטאנו לפניך בדברים בטלים:
 על חטא שחטאנו לפניך בגאווה ובוז:
 על חטא שחטאנו לפניך בגלגול זה ובגלגולים אחרים:
 על חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתיים:
 על חטא שחטאנו לפניך באכילת אסור:
 על חטא שחטאנו לפניך במאמים וארבעים ושמונה איברים. ושלש
 מאות וששים וחמשה גידים. של גופנו ונפשנו ורוחנו ונשמתנו
 ונשמה לנשמתנו:

ועל חטא שחטאנו לפניך שגרמנו פגם ומום במאמים וארבעים
 ושמונה איברים. ושלש מאות וששים וחמשה גידים של אחרים.
 ובגופם ונפשם ורוחם ונשמתם ונשמה לנשמתם:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם על בטול מצות עשה:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם על לאו הנתק לעשה:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם על לאו שאין בו מעשה:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם עולה:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם חטאת:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם קרבן עולה ויורד:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם אשם תלוי ואשם ודאי:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם מכת מרדות:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם מלקות ארבעים:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם מיתה בידי שמים:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם מיתות משנות:
 על חטאים שאנחנו חיבים עליהם כרת וערירי:

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם גלגול, ברומם, וצומת, וחי בלתי מדבר, וחי מדבר:

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כל מיני יסורים:
על חטאים שאנחנו חייבים עליהם כל מיני עונשים:

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין. סקילה. שריפה. הרג. וחנוק. על מצות עשה. ועל מצות לא תעשה. בין שיש בם קום עשה. ובין שאין בם קום עשה. בין שגלויים לנו ובין שאינם גלויים לנו. את שגלויים לנו כבר אמרנום לפיך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו והורינו לך עליהם ואת שאינן גלויים לנו הם גלויים וידועים לפניך. כי הכל גלוי וצפוי לפניך יהוה אלהינו כמו שנאמר. הנסתרות ליהוה אלהינו. והנגלות לנו ולבנינו עד עולם. לעשות את כל דברי התורה הזאת:

כי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישראל. ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח:

מי אל כמוך:	אדיר ונאור. בורא דוק וחרר.
מי אל כמוך:	גולה עמוקות. דובר צדקות.
מי אל כמוך:	הדור בלבשו. ואין זולתו.
מי אל כמוך:	זוכר הברית. חונן שארית.
מי אל כמוך:	טהור עינים. יושב שמים.
מי אל כמוך:	כובש עונות. לובש צדקות.
מי אל כמוך:	מלך מלכים. נודא ונשגב.
מי אל כמוך:	סומך נופלים. עונה עשוקים.
מי אל כמוך:	פודה ומציל. צועק ברב־כח.
מי אל כמוך:	קרוב לקוראיו. רחם וחונן.
מי אל כמוך:	שוכן שחקים. תומך תמימים.